

author: R. Salomonis Iarchi, R. Salomon Iarchi
title: Argumenta super Rabbi Salomonem, Epitome operum R. Selamoh Iarchi, Epitome operum R. Selamoh Iarchi
shelfmark: Plut.01.53
library: Biblioteca Medicea Laurenziana - Firenze - IT-FI0100
identifier: IT:FI0100_Plutei_01.53

Le riproduzioni digitali accessibili dalla Biblioteca digitale italiana di www.internetculturale.it sono per la maggior parte di dominio pubblico, e provengono dalle attività di digitalizzazione realizzate dalle biblioteche che possiedono gli originali e la proprietà delle riproduzioni digitali, e sono istituzioni partner del portale.

La riutilizzazione non commerciale è libera e gratuita nel rispetto della normativa vigente.

Ai fini della riutilizzazione commerciale e/o per ottenere un documento ad alta definizione contattare il detentore dei diritti del bene digitale utilizzando nel Download del documento, il contatto di posta elettronica.

Gli utilizzatori finali dei beni digitali, sia che riproducano parzialmente o completamente le immagini, dovranno sempre e comunque citare la fonte www.internetculturale.it

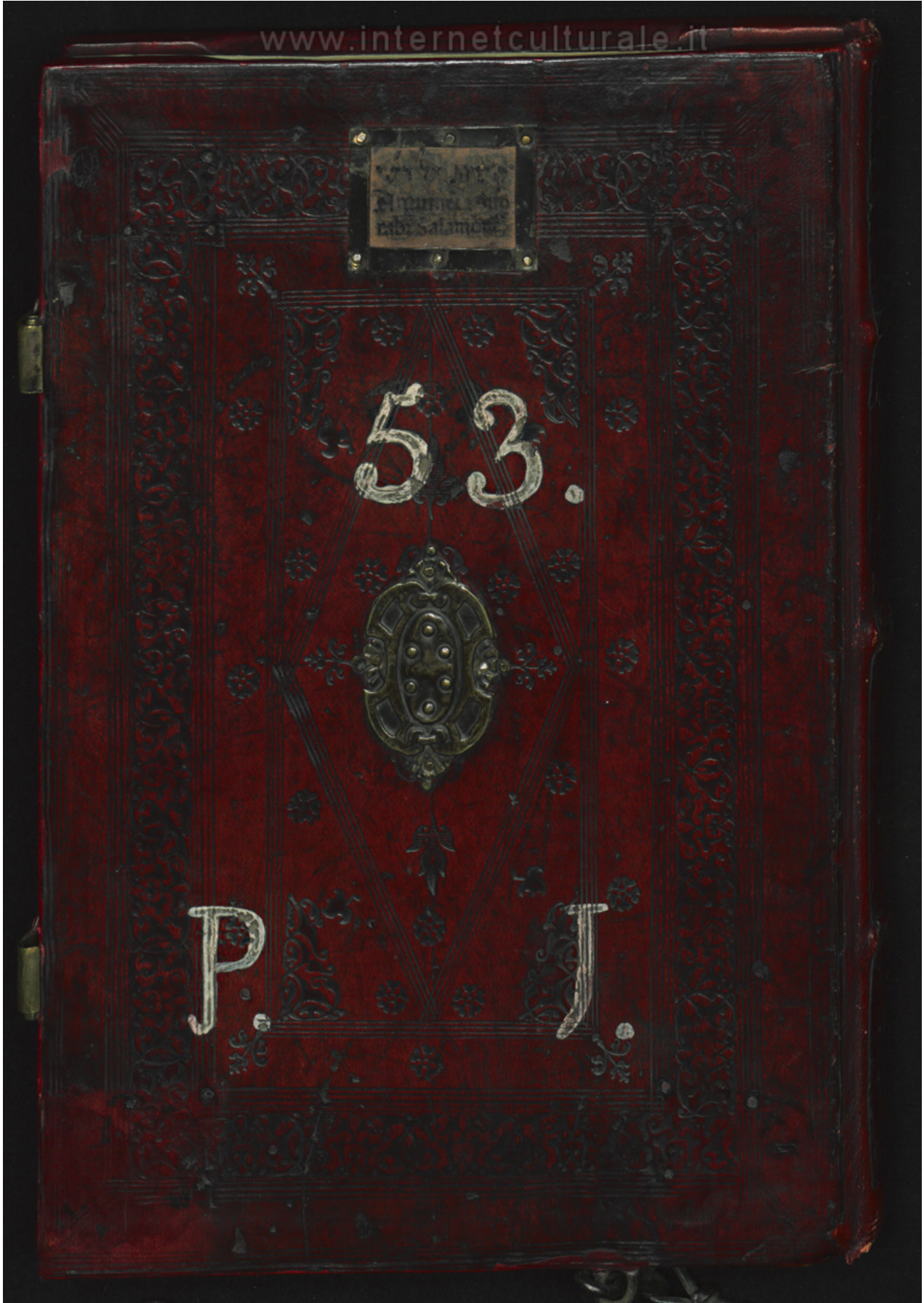
.....

The digital reproductions accessible from the Italian Digital Library www.internetculturale.it are mostly of public domain, and come from the digitization activities carried out by the libraries that own the originals and are ownership of digital reproductions, and are Institutions partner of the portal.

The non-commercial re-use is free in accordance with the local regulations.

To allow commercial reuse and/or to obtain a high-definition document please, contact the copyright holder of the digital object using the contact e-mail you can find in the Download of the document.

The terms of use of the Internet Culturale material states that the final users that reproduce images or part of them must mention the source www.internetculturale.it

15/2

Plut. 1. Pars Antea
Cod. 53.

Plat. 1. 53

1

5/20

1383

120
L. C. 120

[Faded handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faded handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

עשה על הצלה שהרי היא היתה הנחש השיגע ואוכל
למדת של האוכלה ממש היה עוקב אותה הקפה ועל כך
עשה

קשה לפי המושג שהקפה צל לאחד כוונת אכלך ממנו מורה
הקוונת והוא אכל ולא מורה כוונת והנה אם כן לא עקיימה
צורתו של הקפה ול שפ מוח הקוונת כל הקו חייב מורה
וכשלב כדעוזה שב הקפה ונחש על הרעה כמו שיחש
על אנשי טעה כשעבר מורכב היעה עור יל כמו שאמר
בדורש שימונו של הקפה לק שטס כרובט ט לק שטס בעשן
כונס אקמונל והנה לא חי אלק שטס ועקיימה הקצה

מן ילתי יר ולק משהו החיים קשה מי אוסא ספקא קמי
קפה קאמו שמו יעשה כן יול מושל דאמרו הכל כתי שיי
הויק מירצת שמיס ולכן יש ספק בדור לעשות ולעל לע
לעשות

אמר אהרן מכל הבהמה ומכל חית השדה אם מבהמה חמה
לא כל שכן לא מכאן למדו רבותי שמי עבדו שלעמט של
שבע שנים מן הכ קאמו אחר אהרן מן הבהמה כדכונס
ובענין זהו מקוללת מן החיה כלום כשם שהבהמה הוול
המושבת ימי עבודה שהיא החמור תקוללה שבע ידור יותר
ממית השדה שהקצה יותר ימי עבודה שהיא החתול כ יס
ימי עבדו של הקולל עבדו שבעה שנה מור ארבעים
וישע שבעה כן תקולל נחש יותר מאוהר טמה שבע
ידות היו לק שמי עבדו של נחש שבע שנים ואעפ שאין
גליון ממש שהי חסר כ אור שבעה שנה מכל מקום
יותר משה קרוב לשבעה הם ונאז מן נומל חית השדה
יותר הוא כן משהו כבדורת ופרך שמי ואימא כשם
שקולל מבהמה תקולל חמה למד של נחש ונאז טמו השע
שעש נמשע מי כולל מכל החיה נומל טמה מכל הבהמה
ומכל החיה טל

כנתת בער הקודס ככפרון פרש' כן לאספקי ממנו קאמר
עב מלא שער ואיה כמירש שהיו עור נוצר שלעיתם שמה
הקפה לברקים לעמד לבא וקשה אמאי אצטריכו להב
כדקנת הא כול לעל ויעשו להם הצרות יול שאוהר הצרות
לא היו מכות לא עבדו כלבר ועבשו כח והלבוש את כל
אמן כלן התקנת עור

מסרי האדמה יש מורש אצרה אוחו ויע שאתן היה קשה
מינא על לעל המורש הנה שרע שאתן היה יל רפתן לה
מורכב צמין מנה קודכא וקדן כדונעני אונות שאתן
כסופו רבנת קוף חיש כות טן הרי שאתן כסופו רבנ
יענת

ועל צם היא ילתי וכל קשה שהרי לעולה פרש' שהשקו טס
של עקין כסול שלע רלך יול שלע הוקוה השקין כלל
וילתי ולכן עט צם כלום צם ט השקוה טס עקין מכל מק
ט

מקום ילתי

ויאמר לך שמוי עשין מרשות הוימנ לפי שצדק אכלת
לרע קין ל דורות וכו אמרו מה אנו יולדנו לבהל למחר
כא מכול וכו קשיא דידה אדריה דכדושא מושט ט
שפרו מומנ מסב צורת שבעי לקין דביסא משאנע
שפרו מומנ מסב צורת המכול יול שהיו סכונת
שצדק טלן נרעו שלקין וצדק רבובל צדק אחר היא
כלום שאין המכול כא סא כתי לבתה נרעו שלקין וטעו
כאמרו ולכן שלקין כן נרעו שלקין זה וכן נרעו שלקין
אביו שלר כדך כל האטבאטן והמוין בצבכוס

זה ירמנע ממעשיו וכל קשה לפי המושג נע בעצמים
היו שזה עבד להטח להם יול לפי שכל אדנה האדמה
לעבדך וכו עב שובך ה האדמה דמשמע טמינת ארס
הראשון הבול זאת הצורה נמשלר נח כבר מן ארס
וצא והשוב שרעו ומשמש כלן כן שיה קודס לדרך
נח ולפי שהוא היה הראשון שערב אור מיתקן של ארס
לב אמרו עליו זה ירמנע ממועשיו וכו

ויחש יל כ עשה את הארס מקין השעל והא כותב
לא איש ה יוכנב וכן ארס ויתקם יול דלעשה שביב
טמה כן אמת טאארס עור למכרו טוכה אר רעה
יש לה ירו אלא שמתקרט זהו רב כוב השטת המוח
שמתקרט ממחית האונס שאין ספק בדור לקיים ארס
כדור על לה ששק נאמו לא איש ה יוכנב לא מקיים
את דברו וכן ארס ויתקם ט הוא כל יכול ויש עור
טמה שלשית התקראת סוקב מן אקאי כלעו ואינה
צאה ממחית קצורו של עור כדון כשיצור הקפה
מורענת ונא על דעת כן נקדו אסי יעמדו כמירן
ואסי יוכנב מהשעש ישוב יל מחסין אמן כדכרב ט
כסר ידמיה ירצב אקדב וכו ושכ הצני הווא וכו
אך זה ויעש כן הווא כלום מחשבה אחרת יש כלבר
לא ששכ מוחש ככר דראשונה מילה נחם כן
מאצט כקב

שעה טלמה אורה תוכתב כסר כראשית כרא
כן קמאא למחשבתו מוח ויעוית לה תולדת ט

אלה רבות ט הוואל והוכרו סבר כשבו וכו קשה
יהי קשייה לה לרשי שהוצרך לגמ הוואל והוכרו
סבר כשברו יל שאמר שכל זה תלמות ט היה על לפון
שס וחס ויפת מירש תולדת הכנס שהולד לבן אמר ויש
שהפסוק העשין הוואל והוכרו סבר כשבו ולתירוש זה
קשה שלע היה צריך לפרק אחר כן כשם אחרת וילך
ט ולכן מן רשי דא שערב הוצרך למור אחר כן וילך
ט

קצת כל קשה כל מקום שצדקה מוכרז וטהר אגרי למסויג כמה
לעולם והורקת טובים ויעש וכן קשה והוא כפי לא הרבה
טובים שהרי ככל מה נכנס ונשקף ויול רצון הכי עמי והוקף
טובים ויעש אבל כפי כפי שעה עמית למעט משורת הרין
זכן משמעה המוקדא מן הרין קצת כל קשה כל למעט אבל
אעפ"י מעשה עמך למעט משורת הרין וצדקה והיינו הקצול
שעה לך הרבה עמו קצת וכן
קצת כל קשה כל למעט כל מקום שצדקה מוכרז וטהר אגרי למסויג
כמה לעולם והורקת טובים ויעש עמך ליעש שהרי אגרי
דואים שגילת מה נכנס ועוד אגרי יעא כמה ילפשו להרין
הטובים ונראה למעט של כך לא אגרי דברים ויעש אלא
עקב יעש וטובים ויהי תמיד התקנות הקטנה ולכך
האגרי למסויג כמה והורקת אחרים לפי שכין שהנערה
מאזי הם כלם מוקדים וצדקה ידועים וכמו שצדקה יול
במספר קדושין ממוזר וצדקה חיי ממוזר ספק לא חיי ולכך
לא קצול כל מקום שצדקה מוכרז צדקה ממש אלא הוא חסד
הקטנה עמך הקצול מהיר

כי מלצה האגרי חסד לא עמך צדקה יעש אלא על הקצול
וכן קשה ויהי אלא למעלה כל מקום שצדקה מוכרז וטהר
אגרי למסויג כמה לעולם והורקת טובים ויעש ויול רצון
הכי עמי של מקום שצדקה מוכרז וטהר אגרי למסויג כמה
לעולם והורקת טובים ויעש ויאמרו אבל לא עמך צדקה
דיעש עם האגרי כלמה שהצדקה האגרי עממה וישטטטטט
הקטנה על עמך הממוזר אלא על הקצול

את האגרי מן האגרי וכן לא עם האגרי וכן
קשה מאי דבר אגרי יול שכל מה ראשון את האגרי יול הוא
אגרי עמך למה מן האגרי כי ידועה שכל היו באגרי ולכך שעה
לא שצדקה שדעה לומר לעמך עם האגרי של סמכים
וכן

על קצת כל קשה כל קשה וכן קשה ויהי אלא למעלה כל מקום
שצדקה מוכרז וטהר אגרי למסויג כמה לעולם והורקת טובים
ויעש ויול רצון הכי עמי והוקף טובים ויעש אלא על הקצול
על ידי צדקה למה ויעש קצת עמך על ידי צדקה שכל
כן למסך אגרי כל קשה

בכמה כלשון אגרי מוכרז כמלכות סמך הרבה של משה
על שהיו המים רבין וכן נראה שכל ידוע אגרי מוכרז כח יע
של נשך אבל כפי כפי הקצול אלא הרבה מה היה דיע שלמספר
מסע של העולם היה שדכי כצדקה ומה שיאמרו אבל כפי מסע
היניק המים זמנה מוכרז ומכונן קשה אגרי לא היה המספר
המספר מסע הממוזר המים יול שצדקה להם גם נכנסו
המים שכלדי הרבה וקשה עמך מיעד לך עמי המוכרז היני
היניק יול דעמך לך מוכרז שיהי דעמך מסע וישכח המים
וכרוב הקדש והיות המלך שכר מה להלן הממוזר שהרי
כפי ויחזיק עמך כל אגרי כפי לשון הממוזר שהיו המים
יהיין

צדקה ויש צדקה למה ויש צדקה אגרי טובה הממוזר להם
וכן קשה הרבה לה יול שהאגרי למה דורשין אגרי דע
מלשון צדקה והיינו חסד והאגרי אגרי טובה הרבה
צדקה כמו ויהי שהאגרי וכן שך מהלכות שהיא מ
מלשון והורקת והיינו אגרי טובה הממוזר להם

ואעפ"י העש מוכרז העש מוכרז להסכים עם אגרי שצדקה
כבר מה אגרי כי הקצול על שדעה להסכים עם המס
הממוזר שצדקה כמלכות הרבה לבראת אגרי אגרי
להם עמך צדקה כמלכות כמלכות ומה אגרי למספר
רבות שלעולם מה אגרי כי הקצול הושיט אצבעו כפי
ושדך וכן כמלכות כמלכות ולכך אלא עמך אגרי
האגרי מלשון מה האגרי העש מוכרז עם אגרי שצדקה
וכן קשה חיי לשון ידועה למה שכלת העש לשון עמך וכן
והיינו ויהי מילה מיומרת שהיה לא למה ואעפ"י אגרי
המכרז ומה העש שהוא לשון עמך שצדקה אגרי ויהי
להסכים על ידי עברין ומלכות ולשון הינות שדעה לה
לעמך אגרי ויאמרו שהאגרי להם מה נכנס למלכות
צדקה אעפ"י חכה להם שדעה לשון הכל ולא החין
כן קשה לברכות

מה מכלל אגרי אגרי כלכל אגרי שחובל אגרי הכל מן
הקצול א הגורק קשה אגרי יול לרוב שלמה לעמך אגרי
מלכות מילה אגרי יול שצדקה לא היה דעה לומר אלא
שכלה לא היה עמך כמספר מים ועמך עמך אגרי
כמספר מים הוא כמו מכלכל אגרי הכל ויול אגרי
היה אלא כלכל לא היה לא עמך כמלכות הכתוב ועמך
שצדקה כמלכות הוא לשון חובל אגרי הכל מן הקצול
לעמך

אגרי חיי ומה שדך וכן קשה מוכרז יול דעמך לה הינות
מכל חיי מכל כמלכות שיש חיי שאינו כלל והיינו
שדך וכן מן המספר מכל חיי שאינו כלל והיינו שדך
ומכל כמלכות

מכל הכמה הממוזר לומר עמך מה קשה שהרי כפי
דעמך אלא מוכרז ויעש ויש עמך אגרי למעט המספר וכן דע
דעמך למה היה ידוע טוהר וטהר אלא מוקד קדוש
הרבה יול הרבה היניק כמלכות במינין ושאינו כמספר כל
במינין והיינו טמאים וטהורים שכן מוכרז לשון טמאים
כפי עניות כמספר כמספר עניות אלא הממוזר כלל לה
לעמך זה היסוד קדושה הרבה אגרי טמאים וטהורים
דאגרי מאכלה מן הקצול ידע אגרי והבין כפי שדך
מה קשה כפי רש

כפי משק השמים כמלכות וכפי המספר ויול מוקד מן המספר
וכן מכלל מן המספר הוא עמך טהור כמו שצדקה למה
מכל הכמה הממוזר ויול משק הממוזר מה להלן שהיא
מספר כל טהור אגרי אגרי שהוא מספר כל טהור

מסב מי המבול אף נח מקטע צמנה היה וכן קשה הלך צריך
היה ואף היה מסתפק בבריו שלמקום יול שיהיה חושב בון
זה הוא טרם על היטה צולל יקעשת ולא יאברז וכן כי היה
רוצה המים יורדן בממים כרפלי בספוק יחיי הקשים

ברש השנ ל צלענר אנגור זה מרשקן ל יהושע צומה זה
אזייר און לקשות לה צלענר ממה שכתוב בספן הרש הזה
לכס ראש הרשים וכן דאדכזה זו היא סייעמא רידיה שאחר
שהתורה מזהרת ל שרמל למטען מנסן צומע מינה שמקודס
לכ דקלמן היו למטען דוונן מילשמי דכרי ל צלענר

אך נח לבר נח ומדרשו צנור וטעה דס וכן קשה מנא לך לה
לבעל הרש דב זה יל שהוא מפרש מלך אף מלשן הכאה מנו
ואך אחרך וכן וכן משמעו וישאר נח מוכה נהיינו צנור וכן
וכמה דס ברומרש ואילן

אך נח צנור וטעה דס שם צנור דוקק רוק עבה ויכרו הטוחה
במב רבן ילפו שהוא בא בסך גדול קרדי טחה

ויזכור צלענר זה השם מידת הרין ונחמב לרחמים וכן ואחכ
פירש וישוט המים ואחכ היו לפרש ויזכר את כל המיה קשה
שע פוש המוקרא על הסדר יל שכתלה פירש שהשם הזה הוא
מידת הרין ונחמך לרחמים והוסרך לפרש אחר כן מלת וישוט
לחייבו מנא לך שיהפך לרחמים שהי וישוט לשון הנחמה
חמה ואחכ היו לפרש המוקרא על הסדר ויזכור את כל המיה
ואך הבהמה וכן

על הצרין על ספקו הצרין קשה ויה ל להוציא המקרא ממש
מישוענן קצוה של ויעבד צלענר דוח על הצרין מושל יל
שאי אמשר לפרש על הצרין כמשמעו שהי היתה מסוסה
במים לקר צריך לפרש על ספקו הצרין

מקצה חמשים ומאה יום התולע להסור וכן עד שבעה לסלון
שבו ספקו הצמנים והוא סיון וכן עשירי עשירי ינו אב שהוא
עשירי לירידה הצמנים קשה מיה נחה לחלק בחשבון זה אנו היה
ל לתלת ארבלן להספיקה אנו סלן לירידה יל שקלה שבעי
שמוא סיון להספיקה הצמנים לפי שהוא הרש שבו עמרו יפה
יזל על הר סיני וספיקה ונהמקן לכך קלה אונת להספיקה
צמנים שהיו הספיקה סרענבת וקלה עשירי שהוא אב
לפי שהוא הרש לפרענבת ספיקה כן לשון ירדה שגאמרי
ורקד סלעים לזכר קלה אונת למירת הצמנים שהוא הרש
שלארענבת הרש ציה במרש

הואצת סוקב הטעם ששל נח העברו יותר וישאר עגפנות
לפי שהעברו מינו לטוב עלגת ואם ימנע מומה המבול
יבא מוסרס בפני ל התבה ואז ידע כי קל המים ואלים
של אף היונה כי דחה להיות כעמקיס כרל כוב הצמיות

טרוק הטוף נכס שמוש וכאמבול כך ידע כי קל המים לבי
שאין היות נמוך וכבר נודע העלה קרנע ומטוף ידע כי
לקרנע מהצמנות שאילו לקמה מנעל סע המים היה
העלה שלם כבביימ

צצין הרקב טכן השר להס השמיש המטה קשה דאס כן
היה נע לבור ויכאן שכל רב שבמשון צריך מנען אמה
להרדו נה אינע שהי אנו למרין אונת מוכתל כמות תקנה
לך אמור להס שוכר להס לעילום יול דלע טלמוד מרבר

שקודס מרין תקנה
לא אנוסוף לא אנוסוף כפל הרבר לשבעה וכן עד נון דרשן ס
הבגרת כשבגנעו צריך לישב דהא כשבגנעו ריזש ליה מל
מרכב ילא יכר כל כש ער מומי המבול ילא יהיה ער
המים למבול יול דרעוניהן חרש מילתך עברו דלע אנוסוף
דמשן דכס לא אנוסוף לקל ער את הארמה סמוך ילא ס
יהיה ער מבול לשח הארץ היו שבעה על השחתת הטל
הארמה ילא אנוסוף להטות את כל מי באשר עשיתם סמוך
אלע יכר כל ער ער מומי המבול היו שבעה על הפ
השחתת בעל חיים אינני טוב לול דרענת רשי דכאמרי
לא אנוסוף הכרע על הארמה מלא אנוסוף הכרע בבעל ה
חיים מה הרס ויכאן כפל כרת ילא יכר כל כשר ונכמד
ילא יהיה ער המים להטות לשח כל כשר הכי נמי באר
גאמרי היה כפל מהר

וישע טרס כשבעה לקבא הכובס עמו זמורות ויחמרו
הצטס לל לכך טקט אל השע מייטן משנס דאין להס
צבעטן ליעב כנוו הקרמים והנודס והרמונע

ההר
הטוב לך להורות היית עשירי כלה קוללת
וקמטא ל חילך ככרד חרש יל לך

להטאך ולעוברך שם דרין ליה מייחנרש לך
שהיה לע לפרק לך מאירך ועששן שכתב לך
משמעו כשפיק כלול ההלכה קהי להטאך
ולעוברך

ונראה שנה שבת רשי ב דברים להטאך ולעוברך היינו מ
משנס האסרין טובה שאינה הנאה והנאה שאינה טובה
לכ השמיענן שכתב וזי קשייא לשחק מהנא לך שהי ס
כבר פירש ציח וועשך לפני גדול ספס רשי יל רב הל
לשמיענן המשע הלכה תקיול הנאה נטובה קונס שיע
למרין וצין לקשות לערוך מועשך מועשך ואכבדך דה
דהא כבר שמענן מייחנן לך יול שפסוקי הבאים אחר
זה היו פירוש לך דהיינו הנאה והטובה

ואעשך לפני גדול לפי שהרדך ברמות נכס ואחם פירש מזה
מאירך וממולדתך וכן קשה למה לא פירש המקרא על

הסדר ול' שעשה כן כדי למנוח ואשעך לפני גדול כמה שיש
לך להעניק ולענותך להשיעור טעם הוא העניק ועוב
שעשך לפני גדול כדומה שישעך

לפיך לך להעניק ולענותך ואשעך לפני גדול לפי שהדבר
בדומה וכן יכליך משה ואשעך קודם שיספיק מאתך
ממולתהך הקודם לך בפסוק משה קשה לך אמר משה
להעניק ולענותך שכל ויש אשעך אם כי אמוני אשעך
להעניק ואשעך לפני גדול ולכן יש לפי שהדבר בזה
דברים אולם שהבחינו כבר שיהיו ל' טעם שאמר ל' לך
להעניק ולענותך מכל מקום טעמו לא יהיה לפי גדול
שהדבר מושגות דברים לכן טעם ואשעך לפני גדול ופי'
וישם לפני כל הפסוק ואמר כי מה לענין ואשעך מהרה

ואתך וממולתהך וממנו אבך בעצם לפני לכן הוסר
שלישית לך על טעם מרוב מנה עליו לומר משה שאמר
ומולתהך וכן אבך כל שכן לרשע ואין כן טוב והאמר
לדור את דרכו אנו מוטב אבך אנו מוטב אבך אנו מוטב אנו
אבך מהרה

ואתכך נמנון קשה משה ל' צממוק משה קשה ל' שכן
משה נמנון אבך שצממה טעם צמל הממון שצממו
דבר י' היה השעך

לא ואשעך לפני גדול זה צממוק משה אברהם וכן קשה מ'
משה קשה ל' שכן ה' הרעיון והיה טעם אן ל' הדבר עם
המנוקם שמהנה שהאמר ולא נא להבחינו על ל' דברים
אין טעם להעניק טעם והיה טעם אכל לפי זה היה הצממוק
היה הוא דבר עם מה שלמנון שמוכר

ויעניו אבך נמנון טעם להעניק ענין טעם להעניק
על טעם ענין שישמנון טעם וכן בעצם דבריה ל' טעם
דיעבד שיהי ל' משה וכן ענין טעם ל' טעם ויעניו
השוע דרך העברה שלא רצה להשתקע טעם טעם ענין
הימנו טעם להעניק על טעם וכן ענין משה להיוות ה'
צממוק שש קשה וכן מהרה

אלן משה הוא טעם והאמר ה' צממוק וכן ענין טעם
קשה יסבל שבענין הקומו ט' קשה משה ל' דבר זה י'
דברקא ליה מוכרע משה שהיה טעם אלה משה טעם
הוציא ורצה הוא טעם אלה הוציא וזהו טעם שש

קבלו שבענין הקומו
והטעם אבך נמנון הולך היה נבטו אבך שכל משה
ששם שחלקו לשש נבטו וכן קשה שהיה הטעם שכל לך
מכך שבה חס מנון לנמן טעם דבריה שחלקו שלש
נבטו ואין אבך נבטו שחלקו לשש נבטו י' אשעך
שכל שש דבר אבך נבטו שחלקו לשש ולמנון היה
אבך הולך נבטו טעם אבך אשעך וישעך טעם
שחלקו לשש ואשעך שכן וענין טעם ויבא ענין טעם מנון

והטעם אבך נמנון היתה בזה הנבטו אין מן הנבטה שכן
משה המקרא וישעך המנוקם טעם דבר טעם טעם טעם
למחנה וישעך

והטעם אבך נמנון בעצם דבר זה הטעם ל' טעם טעם
הטעם אברהם את עמנו משה אבך שבעצם ל' טעם
והיה המקום מנון לענינה ולכן טעם והטעם אבך נמנון ש'
שניה טעם מלמדה ולכן טעם משה מהרה

וישן טעם משה נבטו שערותיו טעם להטעם שש על טעם
טעם והטעם טעם וכן קשה משה ל' ל' דברקא ליה
מכרעט והע מקדם לנאי אשעך וכן טעם מקדם שהיה
ל' אברהם טעם ל' הכרעט אשעך וכן טעם טעם טעם
לא טעם והע מקדם אלה ל' מושעין שערותיו טעם
טעם להטעם שש על טעם טעם והטעם טעם

למען י' טעם ל' טעם וכן קשה וכן קשה והוא טעם
והטעם מוכרע משה וכן היה אברהם שיהיה ל' מוכרע י'
שהיה טעם וישעך מוכרע משה היינו כושל אכל טעם טעם
הטעם טעם משה וכן היה אברהם אכל שיהיה ל'
מוכרע

והטעם אבך נמנון קשה משה מן י' הדבר היה ל'
ל' אבך וזה מן י' אשעך כחוקה מכלת הדבר י'
שהאומנות דבר טעם טעם וישעך וכן טעם טעם
כל הדבר היו מייבד על כל טעם נבטו ל' טעם מן י'
יהרצוהו טעם ל' הדבר ישעך עברה אמת מלמנון

עברות הרבה
יהי טעם אבך היה ל' טעם היה כבואש אלה מלמנון
שהטעם טעם וכן קשה שערותיו היה ל' טעם וזה כב'
כבואש שהיה היה ל' טעם טעם וכן ל' טעם טעם ל' טעם
אלא העקר שהיה אבך אשעך אשעך טעם ל' טעם ל'
ל' טעם היה כבואש י' טעם האמת מן המקרא טעם טעם
להקדם על העקר ולא טעם טעם אכל כן טעם טעם
מדבר טעם טעם וכן טעם טעם טעם טעם טעם טעם
היה מדבר טעם טעם וכן טעם היה ל' טעם היה כבואש ל' טעם
שש טעם היה ק' טעם טעם טעם אלה שהטעם וכן

ויעניו מנון וזהו ל' טעם טעם קשה ל' קשה משה ל'
דברקא ליה מוכרע על דבר שרי טעם טעם טעם טעם טעם
ל' טעם וישעך וישעך אשעך אשעך קשה ל' טעם
טעם אשעך אבך

ויעניו אבך נמנון טעם טעם טעם טעם טעם טעם
קשה טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם קשה טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
אמר י' חן אבך והקרה אכל כב' אכמוק טעם וישעך

אברהם א שרה אשתו צמותה היא ואחיה וישלח אברהם
 ויקח אשת שרה ועגר לו אבומלך עשה כל החק דמי שהיה
 יכול לעשות שהרי של לה ולעבדיה ולשפחותיה ככתוב
 והיא נמי היא אמה אמי הוא ומייקוהא רבם מרכבן כל
 נב הכות ולבן לא ענה לו אברהם מאומה כשעל לו
 למה אמות צמותה היא בניו עשה לאבומלך שאמר
 לו כי אמותי חן עין ואתה אהיה במקום הזה והרבני
 יט מהרה

כבר מוצא טעמן משמות קשה למה פירש הקלה כבר
 מוצא קצת שימש הנבזה הקוים לו בפסוק יל עשה
 כן לפי שם למעלה וישלחו בתקבולו ואלוהיו לבן פו סי
 סמוך לו כבר מוצא נועמן משמות לבנה שהיה סודך למה
 לשמרו ברך שהיה טעמן משמות
 ילק למוטעו סמנוי מוסרים לזרין טעמן וכו'
 דא נזכרת פירש אקסטרנטי וכו' קשה מצינו דא יל שלש
 שהיה כבר מוצא חר למוטעו וברע אקסטרנטי ופירוש
 אורי סגס ועבד סגס את אוטמונג שאומרו בג
 אדם שמו או זו רעה עשה לו הנבל החמה לבן איוג
 חור ללן שם עזר ופירוש נבד שיאמרו העולם שמו
 או זו רעה עשה שם כבוד אלה שאינו חור אלו עזר
 ולכן מוצ אברהם למוטעו ללן כמוטעו האשונות

אם השם ואימיה בכל מקום אשר השב את לא אהרן
 ואעמוד לך סודך לעזר קשה למה דרש כן על וצא
 השמאל ואימיה ולא דרש כלש על וצא הימין ואשמואל
 יל דרש כן על וצא השמאל ואימיה לפי שמהל ואימיה
 איה תקנה ברכה שהיה לו ליקר ואימיה נפתח כמו
 שנקר ואשמואל

ואימיה אימין את עמנו וכו' שמתו אומרים שלכן
 האריך רש כל כך שבו למוטע חסל הקרבס שמו אש את
 למוטע וצא לדומא רמשינג שרמיק עצמו מינו
 לבן פירש אימין את עמנו והיזר איה קרב אלך
 מהרה

כך יל לעילת מצוין מצרים לקרש קשה מצינו לה יל
 מרכיב כל עין נחמד למרעה וכו' סתק סתק נקרא לן סתק
 יל יסה לעילת ומרכיב לא מצוין מצרים היא וכו' אשר
 הקרש את ויעך והשקית כן ברבך כן היק נקרא לן
 שצוין מצרים יסה לקרש

מקדש מוצא אצרה מהו מקדש הויע עצמו מקדמו
 של עולם וכו' קשה מצינו לו לעל הדרש רבר זה יל שאין
 רצה לפירש מקדש כמשמעו מרחו מרחות שהי כבד
 היה יושב כרתו לעל הלך וכו' הנבזה לבן פירש ה'
 מקדמוט שלעל

יבש כצמד ומטעים כמומנד קשה מצינו לה יל סב א

מיטע רעה אצל הקק רכסו כוסק וצדק עשה הרעה
 הקבילה הנצח ומצונו מטא אצל ממוק שצלו בעצק סר
 שבר ויהי כך מטא וצונקלם שרצבס כהסך כשין כמול
 כממונתן ומיימן כצייקרן צויות שכן מצינו רעה
 אצל ממוק רכסו רעה ענק כצוין האצוין ומצו
 מטא אצל הקק שצלו כוסק ומטעו לעלהיס

אחרי הסבר לט כל ימן שהרשע עמו היה הדבר סוסק
 הימני ויעש שקודם לכן מצונו שרכב עמו בעגל שמו
 שהיה לט עמו כאלו עשה רשע מאז קרא עמי קראו
 כל ימן שהרשע עמו ולא צלו כל ימן שלט עמו מהרה

ויין אמר א אכרס אחרי הסבר לט וכו' קשה הוא צמיה כל
 מקום שלע ויין הוא וכו' ריג נוצי סק ריג שיוך סבא
 ויל כצוית נדרש שולקו הקנה ופמליא של רב של
 מעלה צומו שרמי שירב כרכ המלביס יעש חסב
 חבור לט והקנה אול הוצאנו מויל מיהא למול מייס
 ויין סק ריג רשיך סבא

אמרס הוא נחמד וכו' קשה מצינו לו יל שסל לעולה
 ככר לה קלרות צב נחמד וק' ראשית מוילתן כל
 ועצוין קרא שמו אמרס לבן אמר צמרס הוא בעל
 נחמד

שצב שמוצ אצב כצמדים שמוצב שם אבר לעק יל
 לקסוין ולחור סרקב כלש על העז קשה מצינו לה
 לרוש כל עלה השמוט לנצני ועז למה לא דרש כן
 ברע וברשע ועז מצי קא קשייא לה שסב כלש שם
 העז יל שמוצק למה כלש שם עז כרי שלש קמשיב
 שלש הוא שמו של מילק ועז לבן פירש כלש שם עז
 שהי כן היא ועז שהיא לעק נקבה מוסב על העז
 ואם כן לא נזכר במקרא שמו של מילק ועז נזכר שלקוח
 הוא זה למה לא פירש שמו כמו שפירש שמו חביון אלא
 שלש רב לנצב את שמו כרי שלש קרשע לנצני כרך
 שיש לך לרוש שמו חביון שהי לא נספח ועז
 בהפסח חביונה והי לך שלש סב חביון שמוק של
 ארכנה מלביס יל אלא כרי לרשע לנצני ולכן מצינו
 שצב ושמוצב לנצני כאשר אקח כנאה לא דרש ברע
 וברשע לפי שפירש ברע שהיה רע וברשע שהיה
 רשע

כצוין בארות חמר נדרש אצרה שהיה הויו כן נעשה
 גם למיל סמוי שיצא מהל לפי שהי מהאומיה שלע היו
 מאומיה שכל אברהם חכבס האש וכין שיצא זה דין
 החמר האומיה באברהם למפרע קשה ארכיה להפך שעה
 לא היו האומיה שצלו אברהם לפי שאמרו רכל שצלו
 מילק סמוי לפי שהי מאומין כלל אצל אברהם שלע היה

והוא חסד
הוא יוכל לעשות
עמו סוף
אשר יקח
עמו עמו
אשר יקח
עמו עמו
אשר יקח
עמו עמו

והוא חסד
הוא יוכל לעשות
עמו סוף
אשר יקח
עמו עמו
אשר יקח
עמו עמו

והוא חסד
הוא יוכל לעשות
עמו סוף
אשר יקח
עמו עמו
אשר יקח
עמו עמו

והוא חסד
הוא יוכל לעשות
עמו סוף
אשר יקח
עמו עמו
אשר יקח
עמו עמו

והוא חסד
הוא יוכל לעשות
עמו סוף
אשר יקח
עמו עמו
אשר יקח
עמו עמו

והוא חסד
הוא יוכל לעשות
עמו סוף
אשר יקח
עמו עמו
אשר יקח
עמו עמו

והוא חסד
הוא יוכל לעשות
עמו סוף
אשר יקח
עמו עמו
אשר יקח
עמו עמו

והוא חסד
הוא יוכל לעשות
עמו סוף
אשר יקח
עמו עמו
אשר יקח
עמו עמו

והוא חסד
הוא יוכל לעשות
עמו סוף
אשר יקח
עמו עמו
אשר יקח
עמו עמו

והוא חסד
הוא יוכל לעשות
עמו סוף
אשר יקח
עמו עמו
אשר יקח
עמו עמו

והוא חסד
הוא יוכל לעשות
עמו סוף
אשר יקח
עמו עמו
אשר יקח
עמו עמו

חסר מביעה וכן אבל ישמעל הנבך לרחק ולפוע את
המילה קשה שביעה לפי זה דלאברהם נהנה מביעה
וזכה בנכמתה כפי העלל מוכח שלא נהנה מביעה
לאברהם ויול דאשם שלא נצטווה קיים אותה כנצטווה
עמו ערוב הקולין קיים אברהם אבות וקשה לפי זה
למה המהן כל כך נלוזין את עצמם ויול משום דהדין
דאמרינן שקיים כל המצוות היינו לאהר שבוול אבל
קניס לכן לא היה בו דעת לקיים מצוות ולא נפתחו על
עצב שבו וברפשה לעל שלא היה בו טע לסכול קולין ה
השכינה ולעמוד

שעמו שערות והיית אורח בסור ויחול קל אברהם
כן המהן לבב ועליו הקל אור בריהו עליו

קירצו קולין לבקר את החולה נראה דרדיש לה מושם
רכב מקום שהנכרה מרצה מוכר יחי
זה רבו שמו לא הקרה והכא לא הוכר שום דבור לבך
אם שאת המרצה היה לבקר את החולה ולמדתו קומה
שיש לאדם לבקר החולה ולכן אמרו שיהיה בקר חילוס
כנס השלישי והיה

כאלו מורא הוא שנתן לו עצה לבול וכן קשה והלוי
הקרה את ילד שימול ומה עצה היה צריך לרוב לו
שאר לך הקרה שימול ולא אבול מקום היכן מקום המילה
נצאת העצה נתן לו שלמד לו מקום מילה כדלשיין מועיל
וכן ומתוך רצון שיש לעו שהיה אברהם אס המצוה
עליו שימול את עצמו או דוקא לבול עו בעו אשר וילכו
לו ילדיו בקר נמזה אלו שנתן לו עצה לבול את עצמו חס
מוש

בשנו מורא הוא שנתן לו עצה על המילה קשה מה עצה
נתן לו על מצותו שלמקום ויול דבול עצה מומיג אס
ימול חר כחרד להכא או ימול לעון כל ילד יחול לעצב
הרור ונתן לו עצה להמול בקליו כרסתו בעצם היום הנה
עומל אברהם

יושב וישב טעם אלו לך הקרה אב וכן מן שנראה לפי מושוע
המקרא פכשעצמה לך הקרה ישב ויה רבו דר לעור שישב
כמצוה השכינה דארכבה היה לו לקום ולעמוד על רפלין
מסב הכבוד לבך מלך ה' שמו לך הקרה שכ וצרה סימן
לבקר וכן ולפנק יעב

כחוס היים הוציא הקרה חמה מברכה וכן קשה מנא לה ול
דפסל לה מוכתל הינם שהוצא הינם שיעו עליו הנה
הינם כצ נעור כהגדר ומריו לקוש דאם חיש לקיש און נה
צרה לעצב לבא לא הקרה מושכח חמה מברכה וכן ומה
שמו עלה להטווחו באוממן מן שמו לך הקרה להקריס לעצב
כנגד האוממן לבקש בעצם כחו שהיה רפיל לעשות ולבקר
אלו כון שצוהו מלכ הכא המלכות עליו כדמון אנשים

שמה אנשים אחר לבשר וכן שאין מלמד אחר עשה שיהי
שלמות קשה שהרי במחקר אלו ורמל שרמל און אברהם
הלך משם להכל את לבו נהדי הם שמו שלמיית ול שאין
תקרא שמו שלמיית ששערה עפון הסלה ומסגרה אבר
אס היו שט מיין שפיר הוו מיקרו שמו שלמיית

ויאמר ארבע לברול שנהם אמו קשה מהיכן הכר הקרול
ול שרצה שהיה מהלך באמצע כחו שארול מלמד השמת
שכאן אלו אברהם מיטל באמצע דביינא מימינו רמל
רמל משמלן ומרש רשוי בבקן דל לפי שלשון על צד ה'
העבר שהוצא לשון חידר מוכח ומה שהוצא קרול ולא היה
מוכר בו צד למד

ויקרא יג על ידי שלח וכן כדל סתם כל מה שעשה אברהם
על ידי עצמו אף הקרה שלם לבגן על ידי עצמו כפון כלת
שכנוב כו ויקחה סת לחם אף הקרה שלם לבגן על ידי
עצמו כיו שכתוב כפון הוצ ממוכר לבס לחם וכן מה
שעשה על ידי שלח רמון בבנים רכבל כה ויקח נא משמול
על ידי שלח אף הקרה שלם לבגן על ידי שלח שגאמר
ויחם משה את ידו וכן

ויחם הקלובים בסבור ערבים הם שמושתחווים לעבד
דבלוס קשה היקך היה סבור שערבים הם כלל הערבי
הם מבט ישמעל כדמירש רשוי בסוף פרש ון מסמון כיו
כיער כעבר הליג ארחת דרמס ועדיין לא היה לו כעס
לשמועל ול רכס קצול שהיה אברהם סבור שיהו עושין
כמו שעשין הערבים עשוי שמושתחווים לעבד דבלוס
ומה שצוה ערבים הם חסר קף דרמיון נפרושן כסבור
כערבים הם שמשחקין וכן

חיה השפן חר האילן מן שלא קטעה למרש והשעו
ברחוק שכן משמעות לשון ששנה וסמיכה לבך און
חיה האילן דאס לך הן היה לו לעמר והשעו כעין און על
העין כחו ישען על כהו והשפן רכסל והשעו חיה העין
לך חיה האילן

סלת לעצרת קוח לעמולן שלבנים קשה מנא לו ול דנפיק
לו מוכתל קוח סלת שסלת הוא הנקי וכן דפולת לעמר
וערה שכתב קוח סלת הם שע דברים קוח סלת לבך און
רשוי שפך שנתן סלת לעצרת קוח לעבולן שלטבחים
וכן

כן בקר דך ישוב שלשה ברים היו להאכול לך לענות כדל
קשה מנא לה ול כרצית כדל כבא מיטעא חלל דך טוב
השפך רכסל עוב שו חרמ ומרנוכב אחר דך נמי אחר ואל
שלשה ברים היו וכן כדל פרש דבא כדל ממש שכן
דך מתגרת כהוה שהינ נאכלין כל כדל וכן מסת סלת
שיל כדל חיה רמון מלשון חדלות שלבנים וכן האכול הש
השועל שאינו צריך להמתן הפסל ועליו וכד לעמר הדבר
מהלל

א העבר זה ישמעאל לחטב במצות קשה מנצח לה זל עפ
ההפס שפוקה נצחה להשמיעו שצברה שמו נודד
במצות זו על הכרף ריץ צברה ניהור צברה האלה
ויקח ויבן על יתכן לפרש יתכן א העבר למצו ממשותף שיש
כן יהיה זה צנורו של צברה לכן הוצרך לפרש א העבר זה
ישמעאל שאין זה צנורו אלא שחן שבי לחטב במצות נה
עקב

ויקח המצוה חלב לחם לעי הבוא שפרשה נה וכן שכל
שצברה היה אצל חילן בנורה ולא היה כשה לאכול לו
לצברים מה שלו היה אצל הוא
אשר עשה אשר עקב קמו קמו עתה קמו קמו קמו קמו קמו
שאלו למעלה ב פדים היו נכאן שם בן הכרף רמוס מעל
היה לא צמר לב הכרף לפרש קמו קמו עתה קמו קמו קמו קמו
ב פדים היו

ויאמר לני נקד על ציו הניצח שמוען אנה נכ מקשין
העלם אדם כן לא היה לו לבקו לא הלמד לבד והיית דורש
הכרף והוא ציו נכרסן כבא לאנרני לן שאנן דרמי לפנה
הקורה וכא נלגני על נקורה הנקמה שבבנת לט שהוא
לכ נקד נכ על הנקורה שהיא על נקורה במוען הלויס
כפרש כמכר סיע נכ נדך חוקה שפרשת בהעלקת
מהר

שאין למה שלע איו אברהם קשה שהי היה עומד ומשמע
לפניה זל כשהלך א הכרף של עליו ומה שאין ישמעאל אדם
בצבניו של על ליעל על הנשה לעשה על האיש אין לקשון
מהא באמרוין אסור לעלות בעלם אשה אפ על ידי טעלה
לכיא אסורא אלא בעצמה שלם ויקרא כפן להשתנות לה
אבל הכא אנה שלען איה הוא נאן כאן אסור
והוא אחריו הפרט היה אחר המלך בא הש לפרש שלע
הוא דמה דכרף והוא אחריו שהמלך היה אחר המלך כפי
כמשמעותו דקרא ראש כן יהיה צריך לה שפרה היתה שר
האהל מבחוץ א ונה אינו שרבי טל הנה באהל נענה היא
מהר

ענה הכרף חסב השלם שהי היא אמה וצדקן על שלו
אנה הכרף דבר שאר שהי בכל דכיה הוא שהי אמה אחר
בגרת היתה לו ערבה אבל כל ענה הכרף שלו אלא כל דכיה
שאמה מהר

וישקם על פני סוסים שיש כל השקפה שצוקרא לרעה וכן
קשה שהרי כן מי זאת השקפה עב ישקף נדא ודך משמיד
שקף וכאן לעובה על הכי קאמ' השי כל מקום שגו במקרא
השקפה באותו המשקף היא לרעה כפן וישקם על פני סוסים
וישקף אצמול מין מהשקפה מועטן קרשן שהיא לעובה
אע"כ קראי הקבה שהוא המשקף והוא כבת מי זאת השל
השקפה וכך משמים שקף שהם לעובה אינו לא משום
שהשקפה על השקף הוא כבת עב ישקף ויהי היי

לכאב האומות ולקום תקומת ישראל המעטן הקתידוס וכן ב
השקף מועטן קראו

כ ידעבט ארי ירעשה הרקצ מפרש לחן מה וכן עב נאד
הפרשה טרפץ יודע אב בן שיצה אר כפן אין לפרש טעם
על הלשון קשה שברמלה אע" שהרפצ מפרש לשון חבה
נאמ' מוסח שהרפצ מרש יודע אב בן שיצה וצריך להל
שפרט במצותו של הרפצ הן האחת חסרת לשון חבה כל
כרבי רשי רמא שיש אב עב הפרשה טרפצ והסחא
השטת מפרשת אנה לשון ידעה יודע אב בן יבן אין לפרש
טעם על הלשון

נאד לא יעמדו ברוחן ארעה מה אעשה להרעו ביסורין
קשה מאי משמע לשון ייסורין הוא זל כדא יודע בהם
אח אעשי סבת
חללה לך לעגש הכא אין לפרש לעגש הכא כמשמעו הוא
כזו נה ושכרש וראיהם בן צריך לשעם שא פרושו לריות
הכאים וריק לה מוכרז חללה לך חללה הרי מוזב כר
במקרא

אזל יומאון שם ארבעים וימלכו ל רכוס וכן לי יעל ב
וכן קשה מאחר שידע ב חמושים ימלכו ה למה היה צריך
לשאון על הארבים שיש שם לי יעל ה על יעל ב וכ
זי יעל ב זל שהיה חושב שאי נמאך רכוס ערין לבך
של עב עשה וימצאת טרף שאברהם לא בקש על סמות
ועשמה שהיה סבור שהיו כסודים ו צדקים לט ולקשון ור
בנורו וצרכו חרבו הרי עשה

אם אמיאם בסודים חמושים צדקים ונשארו לכל המקום וא
טאה לפרש לשון המרשה שיה כחלה ונשארו לכל המקום
ובארכובים חמושה טרף לא אשחית ובארכובים אנה לא אעשה
וכן כלשנים לא אעשה ובשירים לא אשחית ובשירה לא
אשחית וישוים כחלה כשהני עשירה לכל ער ועבר אז היה
סילה להם מכל וכל אבל בארכובים חמושה שאין בהם עשירה
לב ער ועבר רח על ידי צדק אנה לא אשחית אבל ידן א
אורן ביסורין ובארכובים יש סך עשירה לכל ער ועבר
מהר כרכוס אנה לא אעשה כחלה שלא יעשה רבר לעל הדי
כרכוס וכן כלשנים לשעשה כרכוס אבל בעשירים אע"כ
יש עשירה לכל כרך הנאל שכן מועטו אנה לא אשחית אבל
ידינו ביסורים וכן צד כעשירה מהר

ועל הסמות לא בקש לל שלו כקש שסמות מעשירה יהו רצון
לכזו שהי נ וכן ועל השעה על ידי צדק כב בקש רל
שהי כשקש על ארבעים וחמושה ראה שהשעה על ידי צדק
היו מועלים לכל טרף וכך לב לא היה צריך לבקש על זה אבל
לא היו שם מהר
המלאכים והן קראו אעשים וכן דא אצל צברהם שבו צדל
וכן טרו עשה רשי ככאן דא כלפי הדיא שעשה למעלה כפי
במסן ויאמר ארז שלם השמן שאוה שהוא קרש שאחיה

12

היתה שכינה ולכן ערך הסדרה שהיתה שכינה עשה ולב
 פ' שאומרו שהנה חול שאומרו לא היתה שכינה עשה—
 קדוץ אששים שאברהם היה כמו גדול והיו המלאכים רק
 הדיון אצל ומצאנו שה' כי אצל אברהם נראו באששים
 לפי אברהם היה נדיב לב ונבון חסדים ומנוב כל האש
 האומרו ולא היה מבין כן גדול לקח שלא היה עשה כפי
 להקשר אלא כפי אברהם ייחודו של מקום והיה מכבד
 הכל כקלה טעמו לב נראו המלאכים עליו כדמות
 אששים וזהו פ' שבו גדול כלו/ שבו גדול כדמות
 חסדים אצל לט שבו קוץ ולא היה מכבד את הגדול
 כפי להקשר נראו אלו כדמות מלאכים שיהיו נפל ליו
 באששים לא היה מכבדן או היה סוף מלאכים כדמות
 שלמים כפי מאריך מרחק אדם מכבדן ומכונן כפי
 בבית הקרוב הכשירות מה

לפי יושב יושב כפי אורג היס דומה שיש על השמים
 קשה מנא לה יל רבקה לה מרתה שער שער לשון
 בתי דין כפי א קטע העיר השערה ויהיה שופט על השופט
 נבא פ' מרתה אחר כן נישפט שופט דמשפט נשפט
 השופטים

יהיה לט מכות אברהם למד וכן קשה מנא לה יל מרתה
 יורא שלא הוסיף לכתב ללא הלל לא ולפי יושב שער
 סדוק והנה שלמה אששים וכן נכתב וירא לה שמינוג זמיר
 שמימקו שכתב כן וירא למד נבון לקראת ויהי בתי
 אברהם דלת כפי וירא וירא לקראת וכספרו שאל על
 במאה רפי שלא הטרדו באומרו שהיה רכס לקדש יל
 ולפי לקראת על עם הרק

עבר מן יל מה מרש אברה מן יל פתחו מה יושב אלה
 היה מליץ עשה טובה קשה שהי אלה על שהי אלה
 להס רובן רשעים ואך אלה בבאן שהי מליץ עשה יל
 שער כפי לא היה אלה רובן רשעים אף קודם שירע שבאו
 להסך את העיר אצל אחר שידע זה היה מליץ עשה—
 סגורייא

על כן קראו את העיר ענגר צון לקראת שהי מקודם לכן
 דיהה נקראת ענגר כדלת נמלך בלג הוא ענגר משום
 דהו קאל קרא נמלך בלג שהי ענגר הנאמרת אהב נלך
 כן לפרש שלא תקנה היין ואת העיר הנקראת בלג שלא
 מינוג הנסבה כן סדוק ועבורה ארמה נבנייה אינו
 שלא תקנה מרוב לא נזכרה טעמו נש לא המלביש אחר
 שהיה סמוכה לכן לכן אלה שם הכתן שבלג נענגר הכר
 אחר ויהיה

יהי המעיר כל מקום של יל הוא ונתן ריב קשה שר
 נרוקמוה רכס נאל יל שאין אנו יטלן לפרש הוא ונתן
 ריב כפי יל שמים עשה שאיך יטלן הוא ונתן ריב
 שהי לא נבאן המלאכים עי יוש ש' יל שפי הנאי יל

יטלן להפרש הוא ונתן ריב שנעשן כשכנה רכיס שקדו
 לעלים כן עין נכנס ושמו שלמישי והמנה נס כדאית
 כדורש נען יל שיה שאם אומרו כל מקום שגל יל הוא
 וכו' ריב הט מיל כשברב יל כראש העין אן הסברה
 כפי זה אצל יל שמים עשה אנו קוש העין לא שהיו
 רכס לשלמה היונו נן שרשן כל אלה העמים לילם
 אכל יל שמים עשה שאין הולך תולה הספר כפי במקרא
 זה שאין לך דקוה עי מה שלפני כל

יושב אן אבה בורה שפרה כדאית וכן קשה לתי שרן
 רפי משמע שהבורה עשה כדאית וכן הוא אומרו נבא
 קמו לעלם יקדים אים למצות שבכל ליה אחר שקס
 שקדמה בורה לעברה קדמה לה שבנה כדמות נס אלא
 מצוה עשהה הוציל ונלה שר על כן נבא

דסג • משע אברהם שררה שרוב הכרכים וכן ריב
 לה מרתה משע ולא הוסיף המקום רק משע בלג
 מסוכן למיך נרכס ועבר דרש לא משום דסוכן ל
 לענינו של ברת לט לעל רפי משע מאותו משעה
 הכתוב לעולה היינו מהר

יהי סקר את שרה סקר פרה ון לבאן וכן כדאית לישב
 מה קשה לט על הסמיכות מה הלא היה באונן הזמן
 נלך דרש • דבר זה מן הוצו דנין סקר דנין מסך
 על עין ראשון למרות הסמיכות נלך לא דרש כפי הוא
 ונתן ריב דאברדן לה כעבר הסמיכות

ש' על שכמה ומה הילך אף הילך וכן שאמרת המנה ולא
 יטלן לך קשה הוא אמרו דבר השור את הסגורייא
 ער יעקב לא היה חולשא יל דהט מיל בחול הכא בני
 שמים אצל מול הכא על אדם כפי מסר מרב וכפי
 חול זה שבא מחמת עין הרע היה קודם יעקב עור
 יל חולשא דמיתה הוא ללא היה קודם יעקב אצל
 חולשא כפי מיתה כפי זה של שמועל היה מקודם
 לכן

כמשמע קשה כשהי טיחות מקושי העלם למה היתה
 כריכה להחיק כשהי טיחות אס לא נקראת אלא על
 שאמרה לא ארסה בזנות הילך ומוחין לט שישמע
 היה רובה קשת ושמו מסב ככר החול יא מרעברג
 ונינוק כן הין לעבר לא היה כן לה להחיק טיחה אחר
 ונקראת כשהי טיחות

כ שמוע אלהים את קול העבר מכאן שיהי הפלח החולה
 על עצמו יותר מהפלח אחרים עליו קשה שהי אומרו
 כפי דברסר אין כהנא מיטר שבאנו מכות האסורים
 יל דהקס היינו טעו/ משום דהקס חולה לא מצו מכונן
 רעבר אצל זה שבאן את לט דהקס שמועל הפלח
 יותר מהפלח אחרים עליו וכן כל מילה אס יטלן את לט

ברשתה הקא רשתה מקובלת למע המוקדם

יורא צב המוקדם מחמת ראה עגן קצור על הרר קשה מנא
ל יז מוכרז מחמת שהנא לשון עגן כרבתו במעמד הר
סיב ועמדת מחמת ושם היה העגן כרבתו ועגן כבד על
ההר עק מחמת הכרוב סאן לשון עגן והיינו רש רש

מאכלת סקן על שם שאוכלת כשר וכן לא זו תקראת
מאכלת על שם שישל אונסין מורן שבה קשה מנא לא
ל שם השם הראשון קשה רהוה ליה למכתב צוכלת מהיינו
לשון שאוכלת כשר והשקא רכרוב מאכלת משמע שאוכלת
אח צרכים יוש מוקדמית שלב מרש רש לא שלא משנ
מאכלת בקנה לא במקום זה ויקראן רב זה מלשון רש
שנא זו תקראת מאכלת דמשמע זו כגב ולא במקום אחר
לשם שישיראל אונסין וכן

אורה שיק מיש ונרא צמחט בסר יורא
נבר צנך מותיק ומחיה סמכט כיהיו חי

ידקדון חי שרה לך נבדק שנה ככל כלל וכלל למה לך
שכל אחר נרש לעצמו וכן ער שון טעובה

קשה שהיו צבו אברהם לער ריש חן לרב אחר כן מנא כן
שכנסו וכן המש בלא מיא ועור שהיו צב שמעל לא
רדש לכו כלל יול הכא רדש הכי משום דסמך אסיקיה
דקרא רבת שם חי שרה ללא אצטרך לא למימר כבד
שיון לטובה ואם היינו דרשין כמו באברהם לא היה צריך
דכבד שמעון לה מרשיה דקרא ינא צבו אברהם לא לה
רדש לה לא מכר ייקרא דקרא רבת ואלה ינו שם חי א
אברהם אשר חי אב צבו שמעל לטכא שם ייקרא לא
רדש מהר

מה בר עשרים לא חטאה עק בר מאה בלא חטא קשה מה
דאה לרדש בר מנה לענין חטא יל שכן מטעם במקום
אחר חטא אצל כן מאה כרבתו והחטא כן מאה יקולל
ומה שאין וכן עשרים כבד שכבד לניס קשה דאברהם ינו
צנחה הוא שהרי אשה יפה יורק בר עשרים חבת שכבד
כשהיא קטנה יל הכי קאה מה בר שכבד היה יפה מחמת
שנאה ולא על ידי קשיותין עק בר עשרים היה יפה כטענה
לא תכל לא שרן ולא מקום

קד יית ערבה על שם ד ענקים וכן לא על שם ד זונות שכן
שנקרנו שם וכן קשה מנא דא יל למוחזק ראשון אין טעם
לספור מה כבאן שאינו מטיילת הסרשה לקרונה קרית אחר
ארכט על שם ד ענקים כ מה ענין זה למאן לך מרש לא
על שם ד זונות

יורא אברהם מהיכן בלא מחר המנויה לספור למה וכלל
לכבוהה סמכ מיתה שיה לעקרה יתקן וכן קשה מנא
ל שמהר המנויה בלא ועור מה קשה ל על הסמכות קל
היה שנוצק לרדש אחר ועגן אס היה מוצק לרדש הא
הסמיכות היה ל לשאול נחמית הסרשה למה סמכה כב
זה רובו כשאר מוקנמות ועור היכן נמחה מיתה שרה
לעקרה רי י ש טטהס מרש הנה ירה מלפני ינו יל להשיב
על כל הקשיות הללו כרך זו כ מוסקס ל הכתב נכתב ינא
אברהם ולא נקב מהיכן כא יל נג למר שמהר המנויה
כא שהוא המוקדם הכתב למועה שהיה כן אברהם כשר
עקרה יתקן והנה אס כן נמחה מיתה שרה לעקרה יתקן
כסמוק זה שכתב ינא אברהם לספור למה שלא היה צריך
לכתוב ינא אברהם לא לבררנו ששנאה אברהם מהר
המנויה כלא עקרה שניסח היה צרה לספור למה
ולבגדה כרמסרש רש ונא ינוס כן סמל הקשיות כ
מה שקשה מנא לן שבא מחר המנויה כב אחרט שמוכח
אחר מוסרס לן הכרוב ולא מרש מהיכן בלא ומה שקשה
מנא מה הוצרך לרדש הסמיכות הנה מנא שלא היה צריך
לכתוב כלל ינא אברהם לא להנייען שבאע אברהם
היה קשה לספור למה ומה שקשה למה לא שאל רש ל
למה סמכה נחמית הסרשה ועגן שי יע טענה מרש ינו
לצורה כב אמרנו שאין הסמיכות כפרשיות לא כפסוק
ינא אברהם לספור למה ולבגדה

צד ונעש צד מאריך אחרת וכן נמרה
שם רבנו ריב צד ואם לא עטונה מן הרין שאין לן הקבה
לירעך אחר קשה אס איה הקבה לת האריך לבני לא איה
לחקה ל יל למאר שטאה ל לשון יושנה כרבתו ויידי
ירעך שאם מינה מהאריך עלו וכן עמלן אונתה כעין
ירוש אכרת ומה שאה כעין אענה מן הרין וכן

מיעה המכילה כה ועליה על צבני דא שכפלה כנצרת
קשה מנא לא יל למחש הראשון הלא כפלה כנשמע
שכפלה משמחה עבשין שכתוב המכילה משמע שהיא
כפלה מחמת רב אחר שערסוף כה והיינו שכפלה
כנצרת

עמנו כסוף מוכן מנא אצל והלואי עמנו כב קשה למה לא
מרש כבאן צב כסוף כמו שפרש למעלה צבו שרה שאמר
שם רי היו כמו שנתקף לך יל לעל לענין שרה אחר
היו היו כמו שנתקף לך לבו שבוכות השנה אין כר
שיעו שאינו יורא מיד לך לך אה היו היו כמו שנתקף
לך אכל כסוף שינא מידו שלנה נבגם כרן שלנה לא
שיך למה היו היו כמו שנתקף לך ולכן מרש כן מוכן הוא
ציל והלואי עמנו לך כב
למרון עמנו כב חסר ינו מנא שאה חכה ונא מעט

לא עשה שריו רבינו יוחנן הוא דמשמע לשון עבר בלתי
עשוי בפניה

ונקרא משמעו צדקה נקרא על מנהגו עבר אשכול וזמירא
קשה מעט על שיהיה לו לקח כזה עבר אשכול וזמירא
ולא שאברהם השתעב משעב דברים האחר אשר לא
תקח אשה לבט מנהגו הכתוב היינו כענין דעלמא
והש"ט אשר אגבו יושב בקרבן היינו מבנה עבר
אשכול וזמירא נסמך לזה הריב ונקרא משמעו צדקה
דמשמע משעב האחרונה המיוסב למקורו זה היינו
שלא יקח מבנה עבר אשכול וזמירא כדברי רבי

מציל אצות עבדן היו משאר צמלים שהיו יושבין
זמירא ממש הציל קשה דאם כן עבדן כחו שלחמור
שלי פתח כן יאיר מציל אברהם אבינו שהיו חמור
שלי פתח משעמו היה מרש כן האסור ולא היה אוכל
טבל בצמיה כדל כחולין וציל צמלו של אברהם היה
ע"ד שיצאו זמירא למרשין מהאסור ול שחמור
שלי פתח היה מרש מהאסור משעמו לפי שהוא היה
מרכבו של עבדן המיוחד לו וכדאמר דעלמא אשע
בהמתן של עבדן אן הקבה מביא הקלה על יד אכל
אלה הצמלים היו מיוחדין לישא ואלו כן מרכבו של
אברהם ממש היתה עבדו מהאסור בחמורו של פתח
או יותר ממנו

וכל עוב אדנותו בדרו שטר מחנה כתיב לרשע על כל אשר לו
קשה מעט על דמי מלשען דריו הקא ש"ל ברשותו כיון
ויקח את כל אצותו מידו ול מוכרתו יקח עשה צמלים
ויקח והדר כתיב וכל טוב אצותו בדרו ויקח ויקח
הקודם לכתוב ויקח קרי ומעט לא שכתב ויקח הרשעין
להפסיק בין צמל אדנותו לכל טוב אצותו כתיב לה
להשמיענו שטוב אדנותו האמור כגון אינו דומה לצמל
שאינו דבר העוף כד ראדובה וזה דבר העוף כד ממש
והיינו שטר מחנה כפירושי ושרו בדרו ממש ואינו

בשעור
ובה ארע לשון תנה וכן לכת ע"ל שהוא לשון תנה ממש
שלא יהיה נחוש דהא כן ע"ל מונח על החוש בצמיה שר
ארכע חיקתו כד הדרין כל האמור כפרש מסתק כן נח
מונה עליו מהדר

וירץ העבר לקצתה לפי שהיא שעל המים לקצתה קשה
מעט לו ול רשק טה מוכרת לקצתה דלהלל וירץ אלה
שהרי הוא נעמר על העין או הכתר והיא אצתה והלכה
לבת לרעה כדכתיב ויקח אשה ויקח אשה ויקח אשה
לקצתה אלא כשאדם הולך לעורר ויברו לעבר ויולבש
זה לקצתה זה אצל כגון שעשה חלטה בדרך צדקה היה לו
לכתוב וירץ העבר אצתה לא אצתה לקצתה שפירש

וירץ העבר על מנשה לקצתה כלל/ שהיא שעל המים
לקצתה ודמו לבו הכתוב דבר זה שבכלל כתיב ויקח אשה
מים וציל כדכתיב לא כתיב ויקח אשה ויקח אשה
דמשה/ כלל אצתה כלל וקשה שכתב אחר כן ויקח אכל
צמלן וכן כל שעת מהממש כסא

המספא כל מוצל בהמיות קרני מספא קשה חזני משמע
לשון מוצל בהמיות חזא ול מוכרי רבות סבו לקרי סבו
לה ב' הוצא שפיר קא מוצל לקח קן לו מוצל כשור קק
זה מספא לשון מוצל בהמיות לקח פלש כן

וירץ לבן למה רין נעל מה רין כל אשר דלי מיקשה שע דברי
למה היתה היתה ולמה כתב וירץ קודם ויהי כראות הכנס
ועל זה אמר היתה היתה כשכח שרעה הקס והצמירא
ולכן כתב קודם שאלמלא כתב ויהי כראות הגס וכן וסא
וכאמור דבר הכתב אצותו היתה שמוע ב' היתה היתה
כעבור שמינת דבר אצותו אכל ענה שמך ויהי כראות
הכנס ל וירץ שמוען שהיתה היתה כעבור ראיות הכנס
מהדר אצתים שרשו למה וירץ כלל/ לרשעין לרשע
הכתוב וירץ לבן לבן עשיו על מה רין דמאמר לבן רשע
היה אין למה שספר למ הכתוב דבר זה להשמיענו שכתב שרץ
להכנס אחרון לקח כתיב והוא עשיו למה הלק במוח
אלא ויהי כראות הכנס שערך עשיו במוח

ואנו שעת הכות ממש קשה מעט לה ול מוכרתו כל כתיב
ק' והדר כתיב למה העביר בחוק ונעבו שעת הכות דמשמע
כל כתיב לו כלל/ ומה וזמירא כדכתיב למה העביר בחוק
ונעבו שעת הכות כוון שהיה והיינו מעט ויל עזר דעבד
לה מוכרתו ונעבו דלהלל ונעבו שמהל אנו לשון תקבה אלא
דבא למוני שהיה וזמירא כלל/ כוון שאין אנו לו
לתיך שהיו שעת הכות מעבדה וזה ולכן שרש רש"י כד

בדרך זה
אנו עלו סתם בת היתה לו ליעבד וכן על לכת אהל לכן כדכתיב
הצלה כרי שיצמינו לו כלל/ א' תחשבו כי כל אלה הדברים
אם כוונה מלכו כי לעל אצתה עק אצתה הייתה שחמקן שלא
היירק ערעב אצתה לוי כרי אצתה לו אצתה כתיב כן אמרת
למדת מהדר

וצדק הינו ל העין הינו יצאנו ויחוס בצדק יקח לה מייקח
דחוס שלא הוצרך לכתב אלא להשמיענו הינו יצאנו וס'
והיו בציור

ויען לבן וכתב רשע היה והשיב לפי אבון קשה ויהי השבטים
השיבו לפי אכזרן כדכתיב ויעבד בני יעקב את שכם ואת ח'ן
חמור אכזר וילא אחרי כתיב שיהיו רשעים ול כלל/ כתיב כתיב
ויעבד בני יעקב ויעבד כוון שכתב כתיב לבן וכתב רשעין
לשם דבר אחריהם כוון שהשיב כתיב אחרי לבן ועת
ל' השבטים לא תקראו רשעים שמיחה הסכס יעקב שלא

לכבוד אברהם משה והנח הדבר עלהיס כדכתיב והחיש יעקב
 עב תצאם
 אציה ואמה נכרם היס היה דם לעבד ועבדך באימה ללד
 אציה מסמסם נישם לפעל לעבד א הקרי ונישם א יוש סס
 שנתג סס המוט בקצרה איגדך וצא מלמד והחלף ה
 הקצרה של לקצרת בקצרה ויהי יג דאן שנתג בקצרה
 הללה ומה
 ימים שנה שכן נחמין לבחילה למרנם עשרה בתקשיטין
 פל מוקד מולג הוא בזמנא מסה כדכתיב מוקד היות לה
 מרת העשירי שנים עשר חרש כ כן ימלעו ימי מרוקיהן
 וכ

ויצחק בא ממצא באר למי רצוי והוא יושב בארץ הנגב עצה
 לבש דנה הסמוך בא להשמיטנו מה טעם הקר יצחק להק
 להקלל בארה נכ לא היה לו מוקד קבוע להקלל לק אלו
 שכל ממצא באר למי רצוי ועייין לא הניע בארץ הנגב אשר
 ש היה יושב ולכך הקל לשוח בארה מהיר ומה שאמר
 רשי ממצא באר למי רצוי שהקל להכניס הקר לאברהם אבנו
 שישאנה קשה חנף לו יל דעסקא לה מוכתל ממצא שהיא
 לשון טאה רבשה

ועדא נח יצחק דאיה אציה הדני וינחמה משכנ ימי הרד
 מעקלן ועקידס כגון והדוכים אשר וכלאן כדכתיב הרצא
 דכבדא ויהי יצחק בא ממצא עקן שהקל שס להרמסאור
 מהחכמה ששעה לו אצין באצור בשעת העקידס והיה
 מהקל עקד ורצונו למטה ודלגלו למשלה כדכתיב כל העקלן
 באורב ונהויל הרר שאל רשי

הצלה שרה אצין של וקן ששרה קיימת היה ע דולק מערב
 שבת לערב שבת וברכה מצוייה בעשה ועקן קשור על האל
 יל לפי שהאשה מצויה על שלשה דברים כגנה נחלה וכה
 וסדלקת הרב ולפי ששורה היתה נהיה שלשון היו אלה
 השלשה דברים מרה עבד מרה כלפי שהיתה נהיה דהר
 כדלקת הרב היה ע דולק מערב שבת לערב שבת ולפי
 שהיתה נהיה כלה היתה כובה מצויה בעשה ולפי שהיתה
 מהיתה כברה היה עקן קשור על האל שעה לשון קשור
 השמיש כרצו שובג לבד לאהלכס וסמיחה שרה שלא היתה
 שש אשה נהיה כדברים הללו ספקן וסבאמה רתקא שגס הוא
 היתה נהיה כהס נחשר

קטורה זו הצר קשה מנא לו יל מוכתב ונוסף משמע שהיה
 לו כעב טעם אחרת וזו היו הצר נקראת קטורה על שם
 שטאין מושעה כקטורת וקשורה מתה וכל פדש ככאן כ
 דברים שאילע לא מרש אף על שטאין מושעה כקטורת היה
 לו לנכר קטורה בחילוף מלשון ישימי קטורה באמור ונבלי
 שנקוד שצורק הוא לשון קשורה ורששו מוכתבין וקטרת
 וצילג לא היה לא לשון קשורה היה לו לברכב קטורה עבשין
 שכתב קטורה שמוע מינה מרה לשון קשורה ולשון קטורת כ

כדכתיב רשי

ויכן אברהם אלו ס רמיה ברכה דייחקי נתק לו מרנש
 דייחקי דא רתי קיים לפי שמוצא שכתב מוכח כדכתיב לוימו
 לכך נקראת לשון זה ויהיה למו שהכריתת שנתק לו הקרה
 כדכתיב והיה ברכה שפילי הכריתת יהו מסומרת בוק
 הנוסח ליתחך ולא פל רשי המקרא כמשמעו שנתק לו
 כל הממוין של לפי שכבר כרג לעל ויהן לו אה כל אשר לו
 וצם מרש לעל וכל טוב אצוננו בודן שטר מחנה התב
 ליתחך על כל אשר לו ולפני שפרש ויכן אה כל אשר לו
 ליתחך כדכתיב דייחקי של מרש כס כן המהגרת של כגרת
 הפלגשים שנתק להם שמה הטומאה דקמרי לה מוכתב
 המלפשים חסר קרינ כה פלגש שס כלמדי שמה הטומ
 הטומאה שמוס להס

שנים כדכתיב מלפשים בלג כדכתיב נכ קשה אצמי אצונך
 למרש ככאן ההמשל שיש כן גשים ופלגשים יל לפי שאמר
 לעל קטורה זו הצר נקשה שכדכתיב אחר קטור אשה מלפש
 כדכתיב חיומי וכן קטורה מלפש אברהם וכאן קטור אותה
 אשה ויקח אשה נחמה קטורה למכר מרש שנים כדכתיב מל
 מלפשים בלג כדכתיב כל וכן שהייתה שמה קיימת נכ
 נקראת מלפש שהיה כדכתיב בה בלג כדכתיב ואמר ימנה שמה
 שהיה מתייך בה כדכתיב נקראת אשה כדכתיב כאן ויקח אה
 אשה וכל

ויציע לו נחמה אציה אף כדכתיב קשה שהיה כדכתיב
 כול כהן ויציע כל כשר הרושש ורשעים כדכתיב היו יל הכי
 קאן לא נאמרה כצויה אצל חיתה אצמי כדכתיב כדכתיב
 כאן ויציע נחמה כדכתיב המדגל לא כה כהן וצויה אצל לו
 חיתה נכ תרש ככאן חיתה וצויה קאן

סמכותו עטה שמי שפד כסדר ויהיו חיי שם
 ולשמך אומר כול קצרות כ קאממע כלה קלבת

צלה תלדורת יצחק יעקב ועשו הצמורה במרש פניש
 דמאמר שכתב אה תלדורת דמשה שרצה
 למכר שם כהן היה לו לעמ אה תלדורת יצחק יעקב ועשו
 לכך פל שהאמת כן הוא אף טעמו כמשך לפעל ועל יהי שם יצחק
 כן אברהם הנוקד לעמ אברהם הולד אה יצחק עב מה טעה
 הקרה כד קאמר טען שלא יצחק וכו קשה דאמרבה אצונך
 דכ ממונין דמין לעובדים ואם כן ותי חזק לעממה מאצונך
 נקבבה שיה יל שמה שמומנין דמין לעבדן ותי כשהאשה
 מזנה כסר שמוטב מרה כן בלא כגלה הוא מהכרת
 קמיר כן טעמו ונורה לכך הטעם דמין לעבדן חמט דמין
 אמונתן נהרהיין כן אצל כאן אצל זנה שיה כמסר טעם
 מאברהם אף לקרה כגלה לבית אצונך לא היתה צריכה
 להכיר באברהם ולכר ממנו ואם היה יצחק דומה לאברהם

120

אין בזה פירוש מה ללמד הרב למה בשלש ק שמאבות
 נעברה שהי' ומהיר סוף עה לשון מקשי העולם דו
 אינה הניה למה שלא נעברה מאבות מן שרוב שנים מן
 מוצא דעתו על כענין נעשה הולד כמדת הבעל על
 ק מסר שין מאבות מן מנעם על דבר אבות מן נחמיה
 ונעברה נחמיה מן אבות מן היתה על דבר אבות מן
 ואם ק היה ממזר הלב ט סנה איה או האשה חושבן בעים
 או בעשים אכזים קרן הולד ממזר הלב כראיה במסך
 לה נעל קן ער הקנה קלומר מנו כמדת אברהם להודות
 של היתה מחשבת רק באברהם

בן אברהם שנה שהי' כעל אברהם מהר המורה וכו'
 קשה למה הוצרך רש"י להוציא הוציא מן מן לו שנה בקרן את
 דבר וכו' אין הכוונ' כפי למחן עליו שהוצרך רש"י לאמור
 את דבריו וכו' לפי שקשה מעט איה עיקר מן שנה קודם
 שישא אשה שהי' שנתו בן שמינה עשה ליהוה וזה דבר
 הול' שהאשה הקדושים שזרין את למדין יספד לכו
 הכתוב בקרן לך אלה רש"י א תקוה על זה שהי' לו יסול
 לקרנה קודם לכן שהי' מבעת כענין לו יסול לשא ומכא
 מהר המורה הקשה שגלה דבר והיה אן בן לו שנה ה'
 המהן לה שלשה שנים עד שהיא ראונה לבנה

כי נקרא הוא נעמה לשם אמוי כתיב הוא בני שלש הורות
 שלש יצחק היה עקר כמו שמה לול האבה טומטומין
 היו וכן מה שכתב הוא בני במסן וישאלו אשה המוסר
 לאשה ויאמר אמונה הוא בא להודות שלש דבר וישאל
 מה הוא ואמרה להם אמי הוא מספר
 ויעבר לו נפלא דמקרה לו לבח אשתו זה נחמד וכו'
 אין להקשה למה פירש ויעבר לו קודם שיפיר לבח אשתו
 הקודם לו במסן שהוצרך לעשותו כן כדי לפירש מל ויעבר
 סמוך לילת ויעבר ששניה לשון המעבר

ויתרונות נט עד עברה על כה על נעשו רץ ומסרם לבת
 רש"י קשה כענין שטרם כדבי האו' שיער הרע ערן בארץ
 משער יורה שנה נכרמא וחמדי אמי ואלהם שאוועלה
 כשר הנה נה במסן מנערין קשה שטרם כמאן דאמ'
 משער למה כדכתיב לבת חמדי רובן אין דבריו סתרין
 זה אלה זה שכן דרש' בהרה מוקדמות פיש מן לקרר
 בן החכמים נשעין מוכאין ראיה מן המוקדמות כשומם
 המסוקים מוכא דכבי מוזן דהנא על המסן המסייע לך
 נדבר מוזן חמו על המסן המסייע לו לפיכך במסן
 מנערין המסייע למאן דאמ' משער למה הפש שטרם
 כוונתו במסן זה דיתרונות הבעס המסייע למאן דאמ'
 משער מקרה קשה שטרם כוונתו אלא רעשו רץ ומסרם
 לבת על כה נע' לך מהירוצין זה עש זה ומריבון וכו'

קשה הוצי' לך וכו' לפיכך הרמזין שחשבו לשון דעה היה
 לו לבתו וירוצו לך פירש לך מהירוצין זה עש זה השתאף
 אמת שער

ולך לרוח אמת לבי מדרשו שלש הלה נעמה דרמי
 לה מותר לך לך הולד למתוך כן נהרדו אמת ויאמר וי'
 לה על ידו שלח נעמה דרמי מיתה הבה לה לך הולד כן
 ויאמר וי' והוא ירעל לך היה מרד לא לך כקל לה שהיא
 כעו ויאמר ויאמר לה מהלך

שע צניס צניס כתיב לו אנוניטנס נה שלק ספקו משהלכת
 לו ענין ולא מותר וכו' פ' צניס צניס לך שע צניס והס'
 אנוניטנס שהי' קיסר מוקד עשו נה היה נשיא נמנע
 ישרל ומה שאמ' לא ענין ולא מותר פ' שמוך שהי' עשירים
 צולוס היו אובדן מאבדים הרבה והיו כריבין לאסול ככל
 סערה ענק כרי שיתחך המאכל נחמת לפי שמהפך
 המאכל בתוך הכב מעדס כרי לקרב העבול כן פירש רש"י
 דבר זה כמשמעו במסכת עין אמונה רב מובט עבדו פירש
 ענין נחמת דבר דבריו תורה נעמן מושל' הקושיות נחמול
 והמריבון לשון ענין ענין מותר מושל' ההינדס הורשיות
 כולשן חמה נשעם זה עבה

ושל אמוי אין לעוס לא מלכות קשה מוצא לו וכו' שכן מוצא
 לשון חזק אצל מלכות שגל ויתן ענין ללבן וכאן כתיב ויאמר
 שהוא לשון חזק

כעקב עשו סימן שאין זה מספיק מלבדו נט ויעקב כד
 לעבדן שיהא הוא ראשון וכו' קשה איה איה שבא לעבדן הוא
 אמרו אמוי סימן שאין זה מספיק לעמוד מלבדו נט וכו' אל שעל
 האמות יעקב בא לעבדן ולפני קשה נט אכל לא היה לו להפיל
 בעקב לא כדנודע או כדנודע שאין דך איה היותו לעבד
 את דבריו להפיל בעקב לפיכך אמ' רש"י כענין אמוי וכו'
 העקב הייה סימן שאין זה מספיק לעמוד מלבדו נט

ויקרא שמו יעקב אלו הקנה אמון קריתו נט לך אבני קרא
 לו יעקב קשה הוצי' לך וכו' לפיכך הרמזין לך היה לו לבתו
 ויקרא שמו יעקב רבך איה וכו' אמוי כעקב עשו ועבד ש'
 שהי' לו חסן הקנה באמוי שד שהי' שנה את שמו יעקב
 לפי סוף לך אבני קריתו יעקב

ויברך בן ששים שנה שהי' עשה שש משעצמה וכו' קשה
 כדמק סימן לעל אבן בן אברהם שנה למה הוצרך רש"י לאמור
 את דבריו הסוף וכו' קשה לו איה שהי' יצחק עם אשתו כ'
 שנה כדכתיב ירמל עשה שהי' בן לו היה כשששנה נט 6
 כשעלריו לך אלו רש"י תקנה על זה כי הוצרך להמירן וכו'
 שש עד שהקל ראונה לברין קודם שירמל עשה

ויברל העבדים ויהי עשו כל זמן שהי' קטנס לא היו עבדין
 וכו' קשה דהא אמ' לעל מן המעשס הס עברין זה להשע

וזה לתקון ולרצון הטוב רמון המועד היו נברך צב
היו נעשין מועדין בשר וכל עבדו נעבדו מן לבן אדם
עד שהכריחו ויש טעמיהו שכתב בן טק שנעשו בני
שה וכן נעשה הוא רחם אלה לקמן שנים שמה אברהם
כן נעש מרד עשו ולא מה אברהם עד שהיה עשו בן חמשה
עשרה שנה

יורה זה לצד אפיו שוכן אבא היצק מועדין את הקבץ וט
והמלך מלך שהיה שם מוצי זה טעם מועדין את הקבץ שאין
ראוי לזכור אדם ויש המלך שצוה מברכה קרוב וסמנו
אבנו שהוא מועדין הסגן היונה מרדק במועדין וכן אפר
היצק מועדין כמשיעו כשר מועדין הקבץ והמלך שאם
כאנו לעשין טעם מהן אחר מועדיה כשאר הדברים הן
המועדין והן טעם לעצמה וכן נלפס שמה יורה עד אים
שה שם הקבץ עשו לעשם מועדין שכתב הכתוב את שנתן
שהיה די בצמר הקבץ ואלא להגיד שכן שנים פוש עם קן קאר
יעקב לעשם כלפי שהה עשו יורה עד לצד ולרמות היה
יעקב אים קיץ קיץ להנות וכלפי שהה עשו אים שה
אדם טעם ונראה חיות היה יעקב וישב אהלים בביתו של
שם ועבר

בברך לן לפי שהעבודה בעבודתו וכן כל לבן משה שמה
לקנות העבודה מוטב העבודה ולא משה יושע ויצק כעון
אמנם ששכח הירושלם לא היה קנינו מוטב כלום ההנה
לה רב שלא כצו לעבוד כצונו בעל/וה שצוה מאבא
יכסר לך את אלה כלום קנין אדם וקנה רב שלא כצונו
לך פה שמה לקנות בשביל העבודה

וישמו מועדיהם כדמות להחקה וכל פשוט שן משה כמות
בפסוק ושחיה את מועדיהם עשו מועדיהם למועדיהם
ולא מועדיהם למועדיהם מועדיהם מועדין כדון צדי
צורה למה שצוה הצדקה קני להן מועדיהם מועדין צדקה
אם עיניו הקשילן קיים אברהם אבינו

וישקף אבמלך ויצאה משה מועדי קשם מוצי לך ול
דכחיה ליה מרדכי ומה יצחק מועדי ומה לשון עניה בלא
לשון בן יקשה דאם כן היה לו להפגש מלך מועדין ויש היה
ראוי לך ומה מועדי מועדי מועדי לך לך דבר זה על מלך
וישקף לך רשע אבא לעובדיה שמה בבמה מקומות כל
השקפה שבקרקע ארבע ויוול הקנה כצן מוצי רעה אכא
לכך הקדים רשע ומה כס כצן יש רעה שצוהו מועדיהם
מועד והיו לשון וצוהו בצי ישרה כלום ול תקנה לעשין
וישקף שהיו רעהו מועדי מועדי קשה צדק היה יצחק
מועדי מועדי כונס יול שכן אלה חכמים מלמד חכס
מועדי מועדי ומועדי ועוד קשה צדק היה מועדי מועדי
מועד כמעט ומועדי ויל כצוה השוט כעס מועדין מועדי
מועדיהן כמעט ומועדי ומועדי שהיו לך יעקב ועשו ויכל
מקום היה לו מועדי כעס מועדי ולא היה לו כעס וקנה

ואלכא דמוצן רעהו קס וקנה במסכת יבמות ומהלך
כרם שאל השואל מוצא לה הצי וצי מועדי מועדי היה לך
להוכיח ומה יצחק מועדי רעהו מועדי מועדי וכל דייקן
לה מועדי שקף אבמלך עבר הרמון כל מלכט של יצחק שה
שה שקף שהיה מוצי מלכט ויכסן כי היה רעה לשמש כי
הלכה שהיה מועדי מועדי מועדי שיכלל לרעהו מועדי

אחר העם רמזימו בענין זה המלך קשה מוצי לך קאמר
אחר העם כשצונו ויל לפי שמה אחריו והקמת עליו אים
עוד רב רעהו שכתבו אחר העם כצו אים על כלם לך
משה זה המלך שהיו צדק שבכלי ועל עוונת יהוה רמסין
כל אשעי הדור ושמו קאמר והקמת עליו אים

כמה היו אים שצוה מועדי וכן עד ויכלל אה אומר
זה למעשה היה אין אפר שיתק שער הקצאת להוציא לו
חמה מועדי אומר שהיו אסוד לעצמת כן כרמון כל
הרבה לעשה אומרות לזו פועל שאמרה שראויה לעצמת
כל כך הקצאה שיוצאו חמה כן וכן מועדיהם נעשה
על כל אחר מהמועדיהם שאמרתי חמה

כך מוצי שהיו אים וכל מועדין של יצחק ולא כספן והכין
שלאבמלך מל לעשין הברכה ולא לעשין העשירי כלום ויורה
בן מועדי לפרה דבר של יצחק ללב כן את הקרוב שהם
שהברכה מועדי כן יורה מכספן והכין שלאבמלך ושמעון
אומרין דקט רשע וכל מועדין לרעהו כצו/ שאף הפרדות
שהם רב המוצין היה הברכה מועדי כעס שלהם ויאמר
שצוהו רשע דבר זה מלכט כן ככל מוצי שמועדי מועדי היו
לה הברכה על מלכט חמות כדשין כפסוק והנה
טוב מוצי טוב זה מלכט טוב מוצי זה מלכט חמות לך
את רשע כצן וכל מועדיהם שהפרדות קמויות חלפן חמה
כצמה בחולן כרעהו מועדי כל פסוק כן יציר

וסביטו כצדק הרבץ ונעשו כצדק כצדק לך לך כצדק
ללמדנו ונעשה מועדי דבר בן שא קרא כן החיוב רמזימו
לעבר והייתו יטל לעשות ומה וכבר סביטו כצדק לך אה
וסביטו נעשו לשון ערש מהם

והיין מועדי רוח כל מועדיהן לעצמן וכל דבר מועדי רוח
מוקטרו מועדי ובעמים לעל וכל קשה מוצי רשע וכל שמועדי
הרעש היה לו למה מועדי רוח שמועדי ויורה על העשין לך
פול כל לשון מועדי ונעשה

וההין כעשין לך כן שיתל יעקב הברכה מל ששעה רשע
כצן שם פועלי כצדק השם פועלי ששעה על מועדי רוח
שצדק הוא לשון מועדי כן היו מוקטרו לעל שייך לפרש ויכין
כעשין והיה נמשך עם מה שלמחריץ וצדק הוא לשון המועדי
כעשין כן לא נעבר שהיו מוקטרו עין שייך לפרש מועדי

בששק ונברש ויבדוקו כפי שיעול יעקב את הבבית ויהיה
בנושק למה שלפניו והוא סגור הפרשה

תלך חרבך שא לא לשון השמה וכן קשה למה משה תלך
קודם שיברש שא לא הקודם לו במסין ול שוחק ששא לא
לשון השמה כדמוכר וצויל לבד את מפרשין תלך חרבך
שליל כן לא יודענו מהו תלך ואלו סוף המקרא על הסדר לא
היינו יודעו מנא לו

החמורה נקיינת לא שחור אונק המורה קשה חצי רע יל
שלפניו הרשען הלא נקיינת ממש לבד מרש רע ופול שחור
אונק מעורב אחר בודד ששם נקיינת עור ששעה
הקנה לאדם הרשען ועל התנבול הלל היו מצויינות שם
צורתם כל מינה ששכונגל וכן זמן שהיה אדם נעבד בצאת
מהצורה היה היה היום באה לפניו ועשה זה כל המצב
והתנבול הלל היו ענה שלמורה וזהו שכתב בן צמר כד
לפניו יל וזהו עשו למורה שישאל לו המלבושים ההם
והשאלה לו נעבד במורה אריה והכפול לפניו והעירוס
את גבורה נרצח וישאל המלבושים כדן ולשון און רשי
במקום אשר אהר בבית נהלא כמה ששים הינו לא שהיה
תן במעשיהן ומושק פולו שהיה חתולא פן היקו עשירין
באחר ליתר עמו ויחזיקו באותן צורות שלל הכפרים
ההם ולבך הספרין אצל אמו

קשה לא און און רך לשון להיות שם שמים צמר בפני קשה
שהרי און למעלה בסגור אכיו שהיא מוקדק במענה און
היא אצל המוקד אדם כשר ויך און באאן און חרבך לו
לחיון שם שמים שצר בפני לו שצר זה שברו הוצו כלומר
לפן אדם כשר הוא און רבך להיות שם שמים שצר בפני
ענה כבאן מן השדה וריו מלכונגל וקצמו חטויק

ויחד ראה אדם סמנה הרוחן קשה מנא לו יל מוכתב
איהם כהא שהוא לשון אפיה ונשול והיינו אהם שיש בן
אש ומעורר ומצאנה כהא דמקא לה מוכתב הכא ויחד
וכן הים חרבה אדם יתן מוקש ויין מוקש לא אהם רבין
לשם ממוקש מות

קשה מאסת קשה מתי קשיא לה שהוכר לפני כן יל
שהיינו יכל לעשות ולברש לשון קשה וכיתה לבד משה
קשה מאסת ט לא יתן לברש לשון כיתה הוציל ונקשר
עב מות בנות כתי

אש יעקב ועשו עריך לישב מה מא למדרג יול הוכר זה
למה שצב אלה יעקב אצלם לפ שהיה קרב לשתים וס
וכעבור זה יוכל לספר לו כל רבוי הדיבות אשר טעו וכן
עשו אחית ט כן אששים נבדים לא היה כבארן לספר להם
דבי דיבתיס מהר

הערכו שיהו שכן שחך כבוד לאה חלדתי יחך
נשיחי למנן צור ידתי ועזרתי בדושי סדר וישא

ויצא יעקב על א ירי שבשכל שוכה וכן מירד קשה
לה לשי שכב סרף למעלה וישמע יעקב א אבין
ואל אמו וילך מרנה אדם למה הוכר לחנו ולכתוב כאן יס
ויצא יעקב וכן לבך און שמשם ההפסקה שבעת כגון כעמ
מה לענין ראשן וקשה למה כפל ישי את לשונם לתקב על
ירי שבשכל היה לו כל אמתה מוד יל רכב קצול על ידי שהיה
שיעור כגון חמין חלק י שמשל סם שבול כן הפסין הענין
וכן ואלו סרף כלשון זה ממש היה ערך לתקב אחר כן שבול
כן הפסין הענין וכן וכן שלל האריך במלת ק קרב הלשון
וכך שני האלמט סמוכות יל על ירי שבשכל ער יס
לשכ רכב קצול על ידי שהוכר הברו שבשכל שרעה שבעת
כגון כעמ חלק י שמשל וכן קרב הלשון וסמך על המכין
ומהר סרף מוקש העלם מה לו על ידי שבשכל היכין
מהר י ששן שם שם דברים ופולו וישא יעקב על ידי לו י
כסמך כלל חקף שברו אפניו יצא מוכר שבע ודורש רב
זה מוסר הסרש שהיא סמנה שלולו כן היינו און ששהא יל
שנה טוד צרר כר למצוא חשבון של שנתנו און היו קר
שנה כעמדל לפי סמנה לא שטוק למה שטוקן בבית עבר
יל שנה ויחכ און שששכל שבעת כגון כעמ וכן לישב
מה טעם הפסין כענינו שליעקב כיון שהיה סמוך

ויצא לא היה עריך לטול נכס ער שנה ינה טעם הדרה קשה
מונא לו לרדש כל הדברים הלל יל מלשון יצאה ככסלו וישא
מן כר טין כל הדרה וינעם ששאר טעמי יחך ונמאן לרס

דרכים עריך
וילך ורנה יצא ללכת לחך מרש כן מוסר קשה לו כל הענין
הכרל אהב שהיה קודם לכת לחך אמונע לפ הדמש שם
שמוכא אחר כן שהלך לחך ויחד למה און עריך לברש
יצא ללכת לחך מהר

ויסבב במקום לא הוכר הכין כה זה חקוד וכן קשה למה
פל במקום קודם שיברש ויסבב חקוד לו במסין יל שלפ
שכמוקם לו במקום הדוד והוא הר המומיה מושם הט יש
למ לברש ויסבב לשון חלה שראנו לה שיהפול בבית המקדש
לבך סירס המקרא

ויסבב לשון חלה וכן ער למודך שקמה לו הארין וכן קשה
מונא לו מסבין זה שקמה לו הארין יל דמקא לה מלשון
ויסבב שאין לשון מצעה נסבל אלא כשהאר כה לקצנת
מברו וסבבין זה כה לבד און שקמה לו הדך שבא הר המולי
המונייה לקצנת כדמוכב חקין

חזא שיער עשין כמין מוכר כיון לה מולא קשה הרח ט
קצמו מהר

ועליו הסכה שבבגדה לא היה כבוד ממון כדמות אצולה
אחיו שגדל ממונו

אך עצמו אין לו לאספק הכות וכן עד וקצו לא להם שהיה
רועה את צאנו קשה מנא לא לו מוקצו לו אמר קן ועל
ועברתו חסד לשון עבר משמע שעבר עתה היה עובר
איות

ועתה לאה רכזה שהיה סברה לעלות כפולו שלעשו וכן
קשה מנא לא לו לפי שדרך המקור לספר בשבן שלבדוקיס
לא כפולו נמירד המימא שהכחז אנה שהאמהות יסגר
האר לאו נבא כפן עש לאה רכזה עלה לשברה שהיתה
סברה לעלות כפולו של עשו והיינו שכל למעלה שם הן
הפדולה לאה כפולו שמתקן שהיא היתה הפדולה לבן היו על
עשה רכזה שהיו הכל אומרו הפדולה לפדול וכן

ברחל בתך הקטנה כל הסימון הללו למה וכן קשה הוא עבין
היה יסול למונו שהיה היתה לו ולמה שברו היתה מפלג
כרכה שיש לקון והיתה כבודה מואל נהי הווא יסול להחוק
שם ולמה ולקדמה חל לו ולמה היתה תקדמת קטע קטע
והוא לא אה אלף הקטנה

וקנה חל כדמותה קנה במעשה הטובים הוצרך לברש
כן שלע נא הבת לספר בפניה שלבדוקיס והקצו היו מן
המדות המפונגות שכן שם הכמים הקצו והקצו והכבוד
מוצאין את הארס מן הפלג לבן מן קנה במעשה הטובים
חשב הוא כדברו כי אה כדמותו ין

עברתו עקב שש וכן יכולת הסמוך על ידי שירך לו שבדוקיס
היתה יודעת חל שמתוך כך יהיה לה כנס ונראה שמתלה
היתה סברה שלב הכנס שילדו יהיו מלגה ועשין שהיתה
ששפחה קם היא ולרה אז עלה על לה והאומיה שפם לה
יהיו כנס מהר

כל צד בא מול וכן נאצה שגלה מהל קשה מנא לא לו רכז
לשן קדמה וכיתה הוא כמו ארד אילגא ושור כל חתך
כלה מהול

כללה הוא הקנה סייע וכן קשה מנא לא לו מלגה כדבר
כללה ההוא לא הוא בחסוך אהוא משמע ששכב הוא עמה
כללה נהיינו הקנה שהוא אחר משמונת של הקנה כדמות
אז והוא הנשיעא נחוצהו כדבר שכתב יששכר בשם
שיתן לפי שהיו כן שם שכרים שבר נרמזה השפחה יסר
הרוב אים נאצו תקצו אלא באחר ששכר הדוד אים אינר
מתפרסם שפצו הוא לבדוקיס לא ששכר ברוב אים

ועתה כן עקרה כוונת מחר וכל כל אשה אינר נקוד נילגא
כדמות נרמז כדמות שירך לשכ מה טעם לא אה נכל שה
אשה אינר נקוד נילגא כלשה אה נחלה כל שה נקוד נילגא
נבאיה כדמות כל אשה אינר נקוד נילגא כדמות כל כדבר

שכ עליו לשמרו ריחן לה מלגה קנה והנה ין נראה שין אשה
המימא שפחה המוצאה ינא לשמרו כללה עב שהמלאכות
של חוזה לארץ עלו לקדמו וירדו מלגה מוסר לארץ שכן ק
וכן כך היה עומד בלא שמירה ין שכ עליו לשמרו וכדמו
עליו שב על יעקב

ט אים בת אלהים אה לעור באס ל יסו כן ומרא הסולה
הזה עומד בבאר שבע ושמונר מיעב כגבר בית המקדש וכן
קשה מנא לא לו ין שהסולה היה בגאר שבע נפקא לה
מירכס מוכב ארצה שהא בוקר ונסה במוקד למד בתולה
והרי הוא כמו לארץ ושירי לארץ הירועה והיא נאכ שבע
הנאכ בראש השם ינא יעקב מוכב שבע ושפננר
מיעב כגבר בית המקדש ולק לה מוכב און זה ט אים בת
אהים מהיינו בת המקדש

מה נרא מה דמילן נראה רבא לברש ללא טמו דמה נרא
קאי ל הקנה נאמה נירא נאמה מה נרא הקנה כל המקדש
לא שירך למה נרא כמו שפננר את מקדש היראז וכן מן ה
המקדש אה ינא לבן מרש מה חילן רצ הנה קאי ארבע
היה מתקדש דמילן כמו שמתקדש העל הפדול הפכור נה
והנאכ מהר

אם יהיה אים עבדו אים ושמו לו אבאמה הללו וכן קשה
נט מנרא היה יעקב אה מסתפק שלא יקיים הקנה את נס
דבריו לו שהיה מסרד שמו ירמז החטא והט אית שפ
כפן כדברו

ויכל את האבן כזה המעבור מקר מיעב טו הטלמיה מרוע
מלגה כנס ויכלו כמו שמתל באמרים וילגו בשט למדון
שמוע אה שהסיר אנה בקלה כזה המעבור מקר מיעב סב
הצלמות

וכן לפי שמה ברוב הקדש שאנה נבנה עמו לקדמה רצ
לפי ששכ ברים קטנה און להקצו מנא רצ ט המשכיל על
דבר ומנא טוב עינן ט הפנה ראשון רצ הוא נאצו מענין
הסברה לבן עשה רצ קאי אויחבן לו נישק לו לקמן

וקצו לאמה אמה מורה ט לפי שפד לעל שאין הכת מצרת
לא לאמה הקשה לה למה לא הפדה לאמה לבן מרשי אמה
מחה

יירד לקצוה כסבר ממון הוא טען וכן נחבן לו וכן נישק
לו וכן נוסב לבן שלע כצ אמתך אונם אחיו וכן קשה מנא
לו נאש כל הענייני הלן לו מוסר לג הכת כל ההתקדמות
הנה שהיה לבן עשה לעקב ולכן רשע היה לא היה צמול חסד
ומכנס אחרון ענין יסר אית ל למה שהמכות ממור ממון
עשה כל זה שהיה סבר ממון הוא טען נשמוע ל מרמזות
נחובים נאחכ סרס ל הכת נאח ויסר לבן את כל הדבר
הלה ולק יד עגל מה היו הדברים סברא היא לא ססר לו
כל הדברים שבבגדים חבן לו נישק לו ארסלס מוכה נהי

הענין שם המין רצו הנה שם המין הלא נקרא הכתוב במקומות
הרבה

למי אחר שלימי אחר הרבץ רמזין את נכר נהנה גם הוא אחר
יעקב - סדק לישב מה כצד להשמייעם כל זה האריכות כמה היית
יכול לעשרה נבואה רחמי קשה לה לשון הספיק אצלם כי ספק
ישן אחר ישאלך לאמר נכר ואמרתי לנבואה היא שלמה לערוב
לעשו שבוין שהיו מדברים לעשן היה לעלם אחרת היא שלמה
היא אחרת ונעבור זה היית יכול לפרש שיעקב צוה לעברך ש
שם יכרו לעשו ידעו את עשוקן כאלו לא יכרו אותו ועל כן
אם ישאל להם למי אחר כל זה אחר הולך כששונה שלגור
ואמרתי את שלעקם מנחה היא שלמה לערוב לעשו והנה צד
הוא אחריתו עשו שכבד עשוקן אותו נאט מולכין המנחה ה
הנצחית הן קוממו אמרתי זה הפולין אמת יכול להיות רצוה ק
להם להוכיח לעברך לעקב לא יא שלם להם שלמי הם - לבך
פרש כל זה הפולין מהרה ונאמר שרבו שהיית יכול
לעשרה לפרש והנה צד העבר הכא אחריתו מנחה שלמה
לערוב לעשו כלום שכבד העבר הראשון אחר העבר הזה
אלמנ מנחה שלמה לעשו צד העבר השני הכא אחריתו ה
מנחה לעשו לבך העבר לפרש והנה צד הוא יעקב

על שם מחדש אחר עק הוא שריו בעצם נכר מוקדן העולם הי
היה שריו בעצם עמו קדמון עק הוא דמשוקם לשון רצוין ולבך
מסרשין על שם עק הוא כלום מברו זה כל כעם ברוין נעלה

ואחר אחר עשר ילדיי מינה היין היה נכר ער ונעצם יעקב
שמעיה חמיון קשה דאברהם היה כענין שחשב לו להכיר
שמעיה חיד השם יל שיעקב לרעה נרצון שלם היה יונה
אחריו יהיה צדיק כפי שלא יקיים כן כרוב הנה צדיק לאמר
לעברך נעצם

ויחזק יעקב לבדו שם מן קטנים וחזק עליהם קשה חנה לו
ל מוסר רביך הוכיח מקומו זה ממשמעו שאין להם שנשא
לברו יחיד כמשמעה החוקר זה הא אחריון והמולך סדק
יחידו היו זה חוקר יב כנעשו לבך אית למויה אל הקרי לברו
אלא לברו כלום על כן והיית ששכר מן קטנים נמר
שלחן

חייך כל המנחה וכן ומרשן כנין שלולאכוס מצד נכר
קשה מנע לו לעצם הררש דבר זה יל מלשון מחנה שהוה
לשון מלאכוס כדכרם לעל יקראו שם הדקוס ההוצא אל
מחנים

וישכ עשו וארכבו חוצה עיש שמשון ממוט אחר אחר נכר
סדק לישב צב און און לעקם ארכבה נא עורך מן העש אשר
איתו אש כב הלכ להם יל שהיו אנטש אחרים עמו חוששי
כרז ונמשך וקראו לא חשיב להו כבי שאלו שאלו אלו אלו
להלמה נוחה אחר ארכבה נא עק נכר מהרה

הענין דכענין חמש לא יוסף אלא שהרי היה משאיר הנביא
שלא היו נקדמה ושלמה אחרת אמרתי לא הנכר כל זה אלה אלו
איינו נקדו נעצם שלבך הקד הנקד והנכר נקדו נעצם ה
כענין קדוש חש כענין וכפסוק קדוש הנכר חוש כה
כענין קדוש להנחה כן נקדו נעצם קדו אענין ואכענין

מהרה
יהי לבך כד כענין קשה מנע לה רלבך משהע קרא יל לב של
הפרש מרבות לבך אזה לעל ויחזק לבך קל יחי כדכר
ואלם כה ניסר כענין הוצא ויהי כד כענין נא מן מדי הנקד נל
כסוף על הסוף לעל והנא לבך

אין כדבר מרוב ורבות אצור אצן קשה מנע לו שלם לשון
מיה ורבות יל מנעו כהן אצן ועבריו ושמותי רבות כענין
כאחר לא אצן לבך ועבריו לבך למרע אצן איונו המה ה
לעבריו ושמותי נט ויחזק רבות איונו שמחה לא אצן כל
בלב והיית שרש מרוב ורבות

כמה יעקב הוא אחר חלם שהיה קריה אמה סדק לישב מנע
לה אחרת יעקב הוא אחר חלם עמא שהיו אחר כענין שמעון ה
ולך דייקן לה מוסר רוחק הוא לעל שכל כענין האמהות קניס
אחר חלם ועל ש נישא מאהל איה ויבא כענין חלם שלם חנה
אין לה שם אב לבקום קרא ויבא כענין יעקב נעצם איה ונא
וכענין חלם וכענין שר האמהות כענין שהיה הפרד מוסר רצו
היית איהו דאיהל יעקב קרא איהל כענין עמא אב השהר רצו
כענין הספיק משהל שכל כענין האמהות קניס אחר כן איהל
יעקב על כרחק הוא אחר חלם ממש כדכר שיה מהרה

ואם אצן חקון אחריו איל כן ימו קרי איל וכן קשה שהי
כרש כענין שחלך כן יב חש ויחזק קרי איל נקישו ה
רדיה אחריה יל הוא ראה כן יב חש קרי איל חל חל
כענין כענין אילם כענין שם כענין שחלך נכר ובענין שחלך
איל כלם כענין אילם כענין אילם ויחזק אילם איל כן
ימו קרי איל כענין שחלך רש כענין

כרת חלם כל לוקי כד יעקב כענין יעקב
ושחכס נא ויחזק קניס כסר וישל יעקב מלאכוס

ויחזק יעקב מלאכוס מלאכוס ממש כענין
הענין דכרש לה ממש כענין של מחנה
מאורח מילת נעל יעקב מלאכוס יל נעצה כענין לה ממש
איש רבם חקוס שנטרה כענין מלאכוס נכר בה איה נכר
אן אחריה נא איה מנחה נעצה וישל לא נכר מלאכוס
למה כענין אילם מלאכוס ולבך איה כענין שכא כרש יל שחלך
הקד יעקב מלאכוס מהרה

שם וממור דך ארוך לעל על שורשים הרבה שור יב מלך שחל

ט עלה השמר וצריך אע"ל שיהיה פו שהמלכות אלה שיהיה
בכל מקור כדלמטה מדרשנו בך יחד כבב טק ויריעו כל
על אלהים

בכרע הורה לי על הכרעה שברכב אבא קזה מנהג לי קאחד
שהיה מנהג שיתק לי ברכה אחת ול מדרש בכרע השמע
לשם עש הלל הקרוב לך משה הנח לי על הכרעה שט
שחברתו כבר

ויבן לו בית שהא שם יהיה קצין נחמק קצין צדק לטוב מנהג
לשיי זה נראה דרשיש ליה הכי קלה קצין מדרש ויעקב נסע
סגורה ועבדין לא היו בקרא סגור והא טרם עליו קרא שם
המקום סגור לא כל ויעקב נסע למקום ששעה שם סגור
אנשי דרשיש לה רב זמן וזנה הכנה לא היה עמוד בחוץ לא
נדמי עשה סגור ונחמק בנה טרם נעברו וכעבר מקנהו כעבר
החוקף שאין לה עשה סגור בעד החוקף למקנהו שהי מ
הזכר כעב נר ונכ אלוהן שבע בדינה למאנה נלבוהס
ועל ס דרשיש ויבן לו בית ולמקנהו ששם נחמק אלוה עשה
סגור נעברו קצין השש כרמבושית מהיר

טאה לי שב מה טעם לא תיק יעקב לרכב ושהא בסכנה לפי
שהיה ירא לעלפ מנשן ולכך היה ירא לפנות ולהקרב לוי
ועלן שזה ברך לראנה מה יהיה ומה שיהא ועוד שש זעור
שש ט צד שכס היה נעדר לשהיה ללוא המעשה שקחה לו
הדינה ברג ונאן צמור לו הקפס קוש עלה כהקפס נט
מהיר

בבאנו מסקן אחד סמחסי האנה ירא סלג מוכן שט אריה נט
קשה מה ענין שט אריה לבאן ול דרשיש סקן לשון צמר כספ
לעול נבש לברית יתק צמור טק מוקדמן סקן הנקב ונארס
לשון אריה ויהי הא סקן אחד סמו צמר אריה כלגו מוכן
שט אריה

על לב העברה דבריה המרשכין על הלכ אסך כחלקת שרה
קטנה נט קשה מינא לו שעה לה דבריה הלל יל לפי שטרם
טר יעקב וסרוב נשיא האריך שלא היו צדיקן לטוב לא שטרם
לנו כן כדי לסמך לו וירכב על לב העברה להשמיעו שרוב
ליה דבריה מהינת נשיא האריך כלגו של השורה היו של
ושיהא סת יעקב כלגו שהיה צד האריך וצריך לקטת ארדי
הקרקע כרסוב חקן את חלקת השדה ומהצדיק שרתק חט
הסרוב למחוק וירכב על לב העברה למה שאמ למעלה ברת
יעקב שמועג שאמר אלה עבדך בחלקת שרה קטנה סמה
מוקן בזמן נט סמו שפירש רשי

וק לא יעשה לעגת הנקול
שהאומנות צדו ועמון מהעבירות על ידי המצול שרונש
צדדו נשון חמרא יחצא יחצא לאסיה הסגיה שהי אין כע
טח מנהגיה על הסגיה אלא שאסיה עליון מימי המ
הנכול

בטח שהיו סאובס מרוב כרי שלא האעה לפרש ויבא
על כעור היושבת לבטח כהצד אונקלס דהלל הכי לך
משה בטח שהיו סאובס כלגו שמתל בטח נסמלת על
שמעון ולי ומרש אצרה בטוחים על סמו שלוקח פתו
בטוחים על זמרת שליעקב

הכונה הסקן את צמנתוכן ית אחרתא קשה למה הוסק
לפרש כל זה ול דרכו קצא מוכן דרשיש שתקצב את
אחרתוכן ית אחרתא על עב אחרתא שמועגן אבד
שלא היתה ברצונה ואם כן אין לקריתה זונה טעלכך
ואם כן זה שכלל כלן הכונה טרף אמה להוציא ממועג
ולפרש הסקן ויהיה סמו הסקן כן הכרוב הסקן יעשה
שכס את צמנתוכן נמהיר טרם שמועגן טעם

מהירי סעקן על שרשי כג לשב מרוע הרב נט יעקב
את שכס ואת אנשי עבדו והא משני שזנה את צמנהי לא
נחייב מיתה שהי אין כן טח מנהג על הסגיה ולכך אק
הכונה הסקן כל ששמו מונה סמו דבר הסקן כלגו צדל
אמה והיינו טעמו שנתחייב מיתה דכן טח מנהג על ה
הצדל ונחמקן כל היו מיתרן ולכך טרם הכונה נכח ה
הה דרשיש על טרם הזונה ולכך אק את צמנתוכן ית אס
אחרתא ולכך טרם עם ששיל היה כעבור הזנת היה מוקדש
עב כל שזנה עמה ומה שהצד את כע העור מוס
שלא דג אנהי סמו שטרם הרמס כפס שמוסי

קוס עלה לפ שאחרת ברכ נעשית נט אין לקשות שהי
אמר לעול שלמו שמועה מוציא נעשע הא סקן כדמה
לה

היה האלן נט נאצרה שט נקשר לו באבל שלאמו נט ה
והעלמו את מיתתה כדי שלא יקלעו הבריות כסם שיצא
ממוג עשין לסבך הכנף לא פרסמה פול שטשמתה רבקה
לא היה שם אלא עשין שיעקב כרסמה וילך אחרי אמה
שהי יצחק טרם שטרם כלגא כבת ויעקב לא היה שם שהי
היה בדרך נכשיאנ כע ארס את עשין לברו ינצא אמה יני
מוטה יקלע כרס שיצא ממוג עשין לכך העלמו את מיתתה
והוטאו מיתה כללה בחשאי נטון שהי לא פרסמו ארדי
מיתתה אק הסרוב לא פרסמה ברוש למי

יושב האריך נט ורמלה דרשן נט שהי טועמין את העבר
נט קשה מינא לו ול שהצד לערש מוינא והנש עבר לחמו
כרסוב ועבר חאכל נחני סמו טח כלגו שהי אולמן טעו
נענעמין העבר

הימים סרדי נט צריך לישב שהי לעול ספר הלכות יתק
סר רשי שהי אנה זבל סרדנתו של יצחק נט היו צד סן היו
הסרדינת מימי יתק ול דרשיש היו סרדינת הא סן אן כל
הרש חמת השמש אכל לא היו ידעין היוק היו עבאן ונאג
המיצא את בייחסי עבר יש אנה קריתא טח זבל ספ

מדינתו כלו צדדיו כמו שם מדינת טיבור ישל להוציא
מהם דת המוצאה ונגמה מהלך

צדד יושב ושלחן כך עמך בדרך יושלח
וכן קש"ב רב קשב בשעור לך בחיובי יושב

יושב יעקב אחר שנתך לך ישוב עשו וכן קשה למה
הוצרך רש"י לתקוע לבד זה ומצאנו דבר זה
ולקשה לה יוצא הכתוב שנתך בארץ מצרי אצלו שלח היה
צריך לתקוע אלא שנתך למצונו לא שלח ידי שהיה דומה
למצונו כלומר שהיה צריך במצונו לבד הארץ בן הכתוב

זה תלמוד יעקב זה שלחנות יעקב פו משום התגברות
משום הכנס שהולך ואם לא היה לו לתקוע זה תלמוד יעקב זה
הצנע שמתען וכן לבד מרשם זה שלחנות יעקב וכן שלח
המקראות כצדד יושב יעקב בארץ מצרי אצלו שלח יושב
שלחנות יעקב לא שלח רש"י הכוונה שלח שלח יעקב זה
לא אחר שמושג אלא תלמוד יעקב לפי שהמקראות קשוקין
זה בזה כצדד יושב לא יושב יעקב קוש טעם בשלח
וכן קשה מצד לא יל לשלוח הרמזון היה לו לתקוע יוצא יעקב
שש הוא לשון צדד כמו שכתב מצרי אצלו לבד מרשם לא
יושב קוש טעם בשלח השתקף ארץ שמה לשון יושב

והוא עבר שהיה עולה מעשה נכבדת פו רצון למרש עובד
כמשמעו כי מה טעם לתקוע אחר שב בלה וכן ועבר הוא
כתב כי זה שנה וצדד לתקוע עבר לבד מרשם שהרשן בן היה
עושה כעבור

אח דברך רעה שהיו אובדן אצב מן המי ומולתן כב השפח
השפחות לקחות עבדים ומשקן על העבדים נראה דרדו
לבו מייחצו קראו שהיו אובדן אצב מן המי מרדב היה
רעה אח אמוץ אצבן מה צריך לתקוע אצבן קל לתקוע שהיה
מקרקק עושה בדבר האצב ושהיו מולתן כב השפחות שאח
כבר ויוצא עבר אצב כלה לפי שאמוץ היו מולתן אצב
והיו הלולו שהיו קורין להם עבדים ומשקן על העבדים היה
מקראות עש אצבן רב שהיה מקרקק עושה שלא היו ממוין
אצב עש אצבן ואש יקשה הקושה הואך יכול להיות
שכב יעקב היו עושין עבדות כאלה להיות משוקן לאכול
אצב מן המי צד להיות משוקן על העבדים אצב מן היה יוסף
מוצא דבר שקר עושהו טוב לא לתקוע על דבר אצב מן
המי שהיה יוסף שהיו אובדן מן המצא אצב שיהיה קודם
שקרא עשה והוא היה סוכר ולכן נח במיתה ליה מילתא
שהוא אסור ועל כך היה צדד שהיו אובדן אצב מן המי והם
היו סוכרים ולכא מדי לשלם שרי ולכן נח היה אסור

וכה איכא מלגתא דאמרינא מל השומט וכבר העבדות
טעה בהא דנישכב את בלה וסבר לשכב עשה חמש ולא
היה אלא לבד יעשה כראיה נשבת מהלך

כן וקושט שגלה בער וקראו לא שכל מן אצבן של דומה
לכבו קשה משו לא יל לשלוח ראשון היה לו לתקוע כן נזקן לבד
פו לא לשון עתיריקין מן אצבן ומהלך טקב כרעה
לבד מרשם לא שלח מרשם הראשון קשה שהרי לא היה קו נ
שש וששה מרשם למרשן כן נזקן וצנען שהיה הראשון
לתקוע יוסף שהרי יוסף לבד לוסף זה שנה עובד בבית לבד
ויאזן לבד לוסף שבע שש ושש מרשם מיימו העבדות
אזכ מעט קנה היה לו לתקוע בשלח יוסף משלח וצנען
שהוא הכן השש לתקוע יעבר שהרי בצנען לבד לו יתקוע
בכנען מיוסף לבד נראה למרש כן שהיה מן אצבן שלח

ויחלש יוסף מלש וצנען צריך להשכ מה היה חלש היה שאין
לזה שהיה חלש מהלגות ששם כן לא הלה יוסף עבר
שעא אחרת קל הלה יוצא אחרת למצונו שבע עש חלש היה
וכן שהרי טל אצב יוסף עבר שעא אחרת על הלמוות
שש לא היה לא חלש אצב וכן ועבר אצב היה אצב חלש
לא היה לו לתקוע על הלמוות שהרי לא היה אצב חלש אצב
ול שהלש הראשון היה מה שש רש"י בסוף פרש ויהי עשה
רעה לא יכל לבדו נח אצב כלה שלא יכל להיות ויהי
חלש לא השש הכתוב להכנס כי מיה לא אמרו רב רח
שש אצב אצב אצב שהיה מושל עושהו אצב חלש
לרדיו ועבר אחרת וצנען אצב כן על הלמוות לשון כב
ששש היו חלש הכרת נח אצב ויהי חלש הראשון
רש"י כשהשלש אצב על הכתוב מהלך

יוסבר אל אצבן אצב שספרו לאחיו חיו וספרו אצבן כפניה
פרו אצבן לפרש לאחיו לברש שהרי סוכר למעלה יוסבר

אצבן אצבן אצבן עקב על אצב לתקוע אצב לתקוע
אצבן וכך קשה היט משמע עקבה זנ שהלש לרעה אצבן
יל המוצא נקוד על אצב רחי הוא כאלו אצב נהרי הוצא
כאלו אצב לרעה את אצבן מלשן אצב מורה על
הסגול ועבשיו שהיה נקוד ואלו לא נקוד לא היו אצב
כן האצב הרעיים לא הם אצבן היו הרעיים כאלהם ל
לרעה אצבן כאלה ומהלך

וכא שמה מוקד מוקד למרעבות וכן פירש דרדו שמה
כמו שכתב לשון רבך ויצא שמה שחל לשון מרעבות

וימצינו אצב זה צדד רעה דרדו ליה מרדב וימצינו
אצב דמשמע שהיה אצב האצב מוקד את יוסף ועל כך

זהו שהיה מלמד שהיה מבקש אורה להוראה לה מרדכי סבב
שהיה הנהגה ואחריו שאנו רוצין שהיה מלמד את אנו זה
כבר שנקרא איתו כבודו בזה והוא שצריך לנו כדכונא
מהרר

נסע מזה הסיען שאנו מן האמה לבד דורשה לבקש
בלו דתת שמימדך וכל קשה מנהג לך כל הדברים הללו וכל
שמלת מזה אנה מורה על הנצח מקוד הללו בשם משה
לא מרל מזה שאנה אומר את צמי אנו מוקדש שם נשען
כלנו הסיען שאנו מן האמה ואחכ נרד כ שמועתי אומרי
לבד דורשה ומלת ה היא נהנה טעם לשמעתה הימנה
נמרל נשען מן האמה כ שמועתי וכל שרי שמועתי שרי
אומרי לבקש לבד דתת מנהג אס ק מלת ה היא סברה
למה שאנה למעלה נשען מזה שמועתי הסיען את עצמן
מן האמה

הבדל רק ממשל שמועתי רק אית יורע שאנו מן מים זהו רל
אין מן מים מים אין מן אכל נחשים ועקרבים יש מן קשה מנהג
הנהגת לבד דתת מים אין מן וכל בנין מן אמה יסול למה מים אין
מן אכל נשען ונשען יש מן יל דלממן לה מוצרה שנה
כעב הכא אין מים נוסב התם נחש שרף ועקרבים ונחשין
אשר אין מים מה רלן אין מים אכל יש נחשים אף כאן
מים אין מן אכל נחשים ועקרבים יש מן שגור יש אומרי
שמועתי כד זה ונוטריין רקן דלתת אין ראשי תובת אכל
יש נחשים ומהרר כרף נראה חרדיש לה מושם חתי
מועתי אחר מועתי ואין מועתי אחר מועתי לא לבד
ומה אע משה נחשים ועקרבים שכן דכס לעמוד בתוך
הבטות הקודים והלבושעתיים הם רק ואין מן מים

אנו כמו ארץ עמוי כלנו לוי קשה מה הלשון האורך הכפול
זהו יל דכס שרל אנו כמקדש זה הוא כמו ארץ נחש ונחשי
לל עמוי נשען הוא כמו לוי שכן כרף לוי עמיה אס כן זה
אנו האמה כן הוא כמו לוי ממשמעתה המקרא הוא פ
והנבלו אנו ולא היה יסול לקדש לנשען ולעל אנו כמו עמו
כ אין שום דמיון והתקבולת למלת אנוג לית מושם
כמו עמוי וקדש היה יסול לקדש ולעל אנוג כמו אנוג כלנו
אלו שאין כרף אנוג אנוג עמוי כדמורה צדק עמיה
וזהו חסדך לבד האמה זהו

ויעברו אנשים מירעם סומחים ניומסו וכל ניומסו אנוסין
ולו שרף לייש לשון המסון דמה לו להנדר עברת המירעם
סומחים כמישע סומחה הישמעאיש שהי מתלת אנוג
לבד ניומסו לשמועאיש ואחר כן אס מן סול ניומסו אנוג
יוסף לשמועאיש וכל שמתלת סומחה הישמעאיש אנוג
למדת לה ולק רמל ניומסו כ לא היו מצוים למושכ מן ה
הבדל והשמוע המירעם אשטרה מן הבדל ואן מכו אנוג
לשמעאיש והשמעאיש מכוהו למירעם נהגו שמועתי

והמירעם מכו אנוג אל מצוים אכן עשו הקאי עם הישמעאיש
שילוטו למירעם כ למירעם לא היו להם צולוס לשמרת
אנוג וכל לא נהג להם רמיו נהגו שמועתי כסוף ויקנהו סול
סומסו וכל מיר הישמעאיש אשר הוידוהו שמה לל ש
שקנה אנוג מן המירעם אף היה כד הישמעאיש וכל לל
קשי מהרר

וישכ ראובן נכמסו רל לא היה שם שהציע ימונו ללך לשמש
את אנוג לא עסקו היה כסוף ונשען וכל נראה רק שם
לע על השולו הראשון שהרי ראובן שכלה שולו את יוסף אל
הבדל היו שם לבד וכל היה אחר משה משמש את אנוג
מהרר

וימים רבש כב שנה כבד כב שנה וכל שרל ויהי שנה שט
שמועתי בבית עבר לא קא משיב שהיה עסק בתורה ולל
לקד ככרף על שולו כבד אכ ואס שהעסק כמורה סמיה
מן המורה

ויבך אנוג אנוג לבד יוסף וכל מן דאין למרדו כיעקב דהא
כד ויקאכל על כד לבד מרש לבד יוסף שהיה מתאבל
ול

כעב הקד שרל לכא רל יהנה ראה האומות עליו עב
השכטיים ושארש דאס כן לא היו שמועתי כעבנות אכל לל
נחמיה ראה כעבנות היו אנוג כ ימשל כעב ממש כמש
כמשמוע

כפרה עשירי רל דרשו כפרתו שלאברהם אנוג וכל שרל
כמי הוא לבד ההולדה כלנו שמייה ראנה לכנס כפרתו
רהיט לרסן כרעו של אברהם שכל עשית עוסמת לראותו
שהרס האנוג לרסן כן והיא ישבה שם ליוקק להורה שהיא
חונק אברהם

והשקף את אפרים מקצתה כרף שלשם היה לבד דעה כ
כשרמה קשה שהרי אין מן כרף שרמה לא שמועה לרסן או
אנוסיה לל שמועתי וכל היה לא נקדתי יבד יל הנשען
יש כד ללך היה אנה חומר החוסה יש עלה חיוס מיה
לבד מן האמה כן זה היה מיהרר ונשען ככס מן אין חרדן
לא כסיף יהנה היה בר ישראל ונשען עלה כל החומרות ויהיא
דמלכמה רינג

כ יל אנוג שם שמים שרף כסוף קשה מנהג לל חסב שכל
הסרסן ונרף כ יל אנוג וכל אשר הוא עשה יל מלכה הרי
הם כ דברים כ יל אנוג שם שמים שרף כסוף ואשר הוא
עשה כמשמוע

הלם אשר הוא אכל הוא אשר נכל קשה מנהג לל שכן
מיש כמקדש אחר דקטו השמיש כלשון אבילה שג אכלה
ומוהרר שם ליעל מיטה כרסן כד אנה מנאפת ונשען
שכרסן אכל יל חרף חוסה האמה כ אנוג נאשר את
אשרה וכל
לשכ אכלה אכל כלל השמיש ליתיה עמה כשמיש שרל

דיין הט מלשנא קראא לרא סגב לשב עמה כרדק הלשן
 במקומה אריס וכן להקשה אדן להקרב קרא לשב
 אלה והייט שומע שלא רצה להיות עמה בהשמיש וכן
 לשו שהייט מוכן אומר כומר מסתב שהיא על ידי הש
 השמיש... דא לשב אלה בעולם הזה להיות עמה בע
 בעולם הבא קשה מאי דא יל שמיכוס הראשון היל לשב
 אלה להיות עמה בהנסתא וכן מאמר דהש שט דברים
 לבן סוף דא בעולם הזה ובעולם הבא שהכל רב אחר
 כלמה לא רצה לשב אלה בעולם הזה טעמיה סן יהיה
 עמה לעולם הבא

מטעם זה נביא נבוכ וכן נה נביא דבר וכן קשה חנא
 לך יל מרובט מטעם וכן אמרין חס מטעם לא שפית
 וכן הוא אומר... שיש ט הטעם בשפחה דמשלם שהיה טעם
 שפחה שפחה מלפניה ונתב תריה לארבעה למך
 מצרים שלא היה צריך לרוב לארבעה לא להשיעור
 שהחטא היה שלא שמרן לארבעה טעם שלא נהרן מ
 במאכלן ובמסקרן כמו שהיה להם לשפחה על הורה אה
 ארבעה והו נביא נבוכ וכן שלא נהרן במלכותן
 נפשו מילי טע טע

וישכחן לאמר חסאן על שפחה יוסף ט טעמוע הוקק
 להיות אסור עג שט שט שט שט טעם אחרין נהדי
 מקץ ערש ימים וקשה היכן מצינו שמצרים נקדשו
 רהב יל כדכתיב בספר ישעיה רהב הד שט דבמציים
 משתע קרא

עוררני ייטר נוצר... כתיב יעקב בארץ מצרי
 וסעט עו צעיס קן לחנושי סור ויהי מקץ

קרא טרבל חסק וכל לשון קן סוק הוא יל
 דרשי טא למקן מן המסרל קרן כל לשון קר
 ולב אה כל לשון קן סוק הוא יל שלא טא הסגב למקס
 לא טפס וייל היה אומר מקצת לא היט יזעל כמה הוצר
 אחר קר עגור דא היה שייך להיות מקצת שיעש ימים
 ויל טן אה סוק הוא ויא קשיא לך מקץ טעם שט השנה
 שמיטת צה הוא ריבה למה סוק דבשמיטת כסל מרוב הטעם
 והשבעת איה משמיטת לא בסמה וכן מה שאה טפס
 ויל מקץ טעם שט טעם טעם טעם השמיטה טר הסגבר
 כל בסוק השבעת וקף ט ראש חרש השני ראש השנה לשט
 לשמיטת מכל מקום שלשים יום אחר השמיטה נחשב כן
 השמיטה ויא יקשה לך מה שכתב בספר יהמיה מקץ טעם
 שט השלש אש אה דעור לבן חז ובר אה ועבדק של
 שט אה טעם להט מקץ טעם שט ויא אה להט ויקן
 של דר שלא יטעו כמה טעם אה להמירס אה השט

השנה השבעה ולבן אה להט שלא ימירס עור אה ט
 ט צד מקץ טעם ישלחו נט... מהר
 על היוצו אה היוצו כל שאר ערמ איה קריון וימירס
 מוין מטעם קשה שהי בספר דעל טעם אחר הנה לשפת
 היוצו וימיר הנה לשפת היוצו ולאו בטעם משתע קרד
 יל דהקס מרוב דבכמה ויאמיס הבאים מן העור לשנת
 אה הערמט טעמן אין זמן קריו ויאמיס מוין מטעם

ויאן סגור טעמי היו אונן אה לא לפרעה שהי אומר לך
 טעם טעם אה מולד טעם טעם אה קרר טעם טעם
 אה טעם טעם אה מסבד קשה מוטא לך שהי
 איה לכן יל דמלשון סרית שהיא טעם סרית וכהו והוא
 לשון טעם דרשי... טעם הוא מולד מהסרית הטעם
 ויל טעם הוא קרר מהסרית הרעה וטעם טעם קר
 טה טעם וייל טעם טעם טעם טעם ודכתיב מהן
 הטעם... טעם הוא טעם ומהו דעמל טעם הוא
 מסבד

פרעה קרן וכל מלך מצרים קריו טעם וכן קשה מו
 הטיס למרוב טעמן כל מלך מצרים קריו טעם ועג
 הי כמה טעמים טעם טעם לטעם טעם ויא טעם
 שט רב יל לא טעם המרוב טעם המלכות לטעם טעם
 טעם ויא לך צרע מלך ויאן דך קריו למך טעמו ויא
 ויאן אה שר המשקים טעמן טעם קרן לבן אה דרשי
 אה תקמה מרוב זה טעם מלך מצרים קריו טעם ויא
 שט טעם

ויכל מטעם טעם מלכות קשה מאי קהל פשוט המטעם
 טעם מלכות טעם זה וטעם קשה למה לא טעם לך כל
 המטעם וכל ויחלק שמיטת טעם אה הכל טעם מ
 המטעם טעם מלכות יל משום קשה לך וכל דאין זילת
 לא טעם ומהו חסאן טעם אה טעם טעם ויא
 טעם דב אסור כמה להשמיט טעם וכן לב טעם לך וכל
 המטעם טעם מלכות טעם טעם מלכות ויא
 אטעום דר ויאן הרמז לך למט קריו מטעם טעם מלכות
 ויה ט טעם הטעם מטיע למקף ויא טעם טעם טעם
 טעם אין שט לא אסור דבן ומטעם טעם מלכות ה
 הרמז לך ולבן טעם לך וכל מטעם טעם מלכות

כמירב המטה שיה למרוב וכל טעם דאין לטעם
 מרוב האש המטה למך טעם טעם לך טעם
 שהיא למך טעם לבן טעם מרוב המטה השמיטה
 למרוב ויא

איה טעם שיש כריו יטעל וכל דא אה איה מלך נט
 קשה מאי דא יל דמלכות הראשון קשה שהי לך לקרס
 המרעה האה טעם דבן יל יוסף טעם לך אה

70

היה על כוונת יגב ששם היה נוסף לה אנת מרעה שיש בדי
 לנזיר שעל מק יסך כל עמי ולמה לה אנת אנת מרעה
 עד עבשיו במק דביין לכן מרעה דא
 מעשי מרעה הוא מעשי מרעה ונקרא
 מעשי מרעה לפי שהמקום הוא קשה מרעה לו יל שונש
 מעשי מרעה אצלך בתוך שתי הלוח מעשי מרעה כלומר
 מעשי מרעה מרעה מרעה וקריעה והיינו שהיה סו
 סריס קשה על זה שהיה אנת מרעה שלמה מרעה
 המשיש אנתה על שראיה שהיה משיש יל שהיה ריש
 ישיע ורה

במקום קשה שנת הרעב המוקן שאמר לשמש מרעה
 העש רעבון קשה שהי לוי שמש מרעה בשש רעבון
 רחא נלמה לו יוכב בין החמונות יל שמינסק אנת לו
 למדין אסור מרעה מרעה הרעב מרעה קשה שנת הרעב
 אנת מרעה אנת למוד הית שלע עקשם בניה שנתה
 יוכב בין החמונות ונעוט זה לשם זה לא מרעה לע הכת
 אנת לדקה כתי שלע עקשם הית זה יאס קשה אנת
 על מרעה טבל עמי שהוא ילע עקשם הנה לא היה לוי
 מקשה על כך אנת יוסף היה מקשה על זה נרעה הטוב
 מרעה יוסף כתי שלמה המרעה ולא מרעה מרעה לוי
 כתי שלע עקשם הית גם יל רלו יוסף היו מרעה
 במרעה דמח חשבו נעש משישין מרעה בשש רעבון
 רלו שמינע לה יוסף אנת שמינע לה

ומרעה כל אנת מרעה שהקריעה הקושר נע קשה מרעה
 לו יל לפי אנת למעלה וכל אנת מרעה היה לוס והר
 כתיב ומרעה ואס היה שם לוס היוק אנת ומרעה לכן
 אנת שהקריעה הקושרת
 אשר יאמר לוס קשה לוי שהיה יוסף אנת לוס שימולי
 וכל רע זה אנת נע נרעה בניה מן המקרא לא שמינע
 שרעה זה מרעה המקרא שנת אנת אשר יאנת לוס קשה
 דמשה שהיה אנת לכן רע שלע חשבו כה
 על כל שש אנת מרעה מרעה מרעה מרעה מרעה
 מרעה קשה על שש כל המרעה כמו שדך המקרא נקראו

אנת דייק הכ
 וירא יוסף כי יש שש מרעה רעה נע וכל המרעה נאו מרעה
 וכל קשה למה סוס המקרא שמש וירא יוסף קודש שימולי
 וכל המרעה הקודש לנכסות יל לפי שמינע למעלה שר
 לשון מרעה ולשון קשין וקשה קד מהו זה שנת וירא יוסף
 כי יש שר שהי לא קודש למרעה לא לשון מרעה ולא לשון
 קשין לכן מרעה מוקד למה שנת שר לשון מרעה ולשון קשין
 והיי הוא כתיב אנת הנה על זה שנת זה לא לשון מרעה
 ולא קשין שהי לא קשה לשם שנת לא היה לשון מרעה וקשה
 כמבשר שנת וקשה וקשה מרעה המקראות לשם סוס

וכל המרעה בלוי מרעה
 למה הקראו למה הקראו עבדכם שמינע וכל עמי ומש אנת
 אנת שמינע לשון מרעה נרעה לו ומרעה גם הוא יורה
 קשה היוק רעה זה למה יל לפי שמינע הוא לשון שמינע
 ומרעה הוא לשון מרעה כמו שהשש אנת הפך שש נעו
 הקשך אנת כשן תרעה הפך ומרעה ענת יל רעב רש
 שמינע גם הוא יורה לשון מרעה אנת לפי שמינע ספר
 מרעה מרעה למה מרעה למה מרעה למעלה אנת נעש
 מרעה הקושר שנת למעלה נעש אנת ומרעה גם הוא יורה
 שהוא לשון מרעה ולמה נעש

דרע שמה ולא אנת לכן רמו למרעה נעש שמינע שמינע
 למרעה נע קשה מרעה לר דבשכל כך אנת מרעה ומרעה
 הר אנת רר לפי שמינע שרע נרעה מכל המרעה יל
 מרעה דממדין ל יוסף אנת שש לשון נעש שמינע
 כנת לשון מרעה מרעה מרעה מרעה מרעה מרעה
 מכל מרעה לא היה לו יוסף אנת לכן לשון מרעה לשון
 מרעה אנת שנת לוי שמינע שמינע שמינע שמינע

ויכרו אנת יוסף ולא מרעה בע יוסף מרעה שמינע מרעה
 כמבשר וכל מרעה מה הל נע אנת לשון אנתה היו סו
 מרעה למרעה נע אנת דביי רש סו מרעה זה אנת זה כמה אנת
 בשש מרעה הללו שהי הוא כתיב אנת להיות אנת יוסף
 עדין היו מרעה מרעה אנת שנת נעש למה למרעה
 נעש מרעה מרעה אנת מרעה שמינע זה שמינע מרעה
 אנתה אנת לשון אנתה עדין היו מרעה למרעה

הוא אשר רכשת ליכס נע ומרעה אנת לוס אנת מרעה
 אנת נע אנת לוס הוא אשר רכשת נע מן המרעה נה
 מרעה היטב על לשון המקרא שלש המרעה מה עדין הש
 מרעה שהינן ל שש עשר עברין על אנתה אנתה
 מרעה אנתה אנת המרעה מרעה שמינע לוס מרעה
 אנת שהי מרעה מרעה עברי העיר נע השינעו על
 זה שש עשר עברין המרעה אנתה נעש למרעה אנתה
 לכן שני נהוג השיב הוא אשר רכשת אלכס נע לפי שמינע
 אנתה לו לכן נעש אנתה אנתה לכן השיב הוא אשר
 רכשת נע

יכס רמו נעס הזקן מן נקמת האבל נעש שמינע לו
 יוסף אנתה
 אנת שמינע הוא השלכ לכן נע קשה מרעה לו יל מרעה
 כפול נתי ונעש אנת נעש כתיב רש על כתיב ש
 שמינע לוי רש נעש כתיב וקומו ונעש אנתה מרעה
 ומרעה וקומו חסר נעש הוא לשון מרעה מרעה שמה
 אנת מרעה מרעה מרעה מרעה מרעה מרעה מרעה
 נע קשה מרעה לוי יל שלש המרעה מרעה מרעה מרעה

שמו חלה, ומה שיהיה בו מה שיהיה בו, כן לבד מזה דבר שיהיה
מזה שיהיה בו מה שיהיה בו, כן לבד מזה דבר שיהיה

ואת הארץ הקדושה הפנויה כל לשון סמורה על שם שמש
שם כבוד את הארץ הקדושה ומה שיהיה בו מה שיהיה בו
באין לשון סמורה וסמורים היו למעלה במשך ויש להם סוף
סמורים וסמורים אותה וסמורה ולא שם שם דבר ומי העו
העוהה, למשך כן במקום זה, ולקשה לו מה היה לו לה
לדע ולת הארץ הקדושה כל לשון, שלא יחשבו שבשם
שמשו כבודו, ויהי מזה שם מהארץ ומהו שם סמורה
ולא יוכלו עיר לעבדו בה כבוד המוטעם למע המלכות
שהן מזה שם מהמדינה לבד אצל, להם ולת הארץ הקדושה
ומי שיהיה הפנויה ויחלה לעוב ולעבדו במקום בו יחשבו כי
לשון סמורה משמע סבוב מהקדש סבוב סמוך סמוך וכו'

וכסף משנה מן שם בראשון וכו' שמו הקדש השעור קשה
למשך לו קשה, שיהיו כסף אחר מלבד הכסף המושג באין
עבור כסף שם לו הוציא ונתקן קודם ואת הכסף המושג
אין יוכלו לבראו כסף שם שאין להם, שם לא כשעור הקדש
ועדיין לא ידע לבד מזה כן

וישנו שמו מיום שזכרוהו לא שם יין וכו' קשה הארץ מוכנס
מסוף דבר זה, ולמדתו שמו דבר היה עדין לכתוב לאו לו
להשייגו שם שמו וישתכרו לא שמו כלום, בענין עומד
והיינו קודם שזכרוהו וישעשו כב שהיו עמו אצל השוכר
מישכרוהו לא היו עמו ולא שם יין

כן כסף זה אחד משעורה קדש ומה שיהיה קדש זה
זה היו יוכלו אצל, הכסף השייך אצל הנהג ששה יותר
יבגו, ולכסף שהשייך יהיה שם יותר מהכלל זהב ש
שהיו אצל, וכבר נראה הקדש טוב, עדין לא שהקדש הוצא
מהשדה כלום, הכסף שהיה כבר ברשותו השייך לו
מאין כהן ואין נכסו מזה הקדש שום דבר

עומד לעובד שויהיה, כסף יהי מקדש שגויס
ועתה תהיה לשון קדש, ויעבדו כסדר ויבגו

ויבגו, לוי הוצא מלך נגד פדוהו ויבגו הדון כהן הוצא מלך
ואב לבו ויבגו שבקראו שהן לשון קדש כלומר
צדקה ותענה שהיו אצל, לו יחזיק אצל המשמע שרבו
לוי קדש, ויש מפרשי הוצא מלך מוסב על הנהג כלום
למה נבגו הנהג יותר מצדו למה שהוצא מלך וכבר באמת
ועל דעת שזה הסוגי ששמה ולא יכלו לבד שהיו יס
בה שעה אחר כהן שיהיו במחוק ב עבדו עבד את לו
העבד

ב מחוק כפרעה חסוד עתה נכח דבר מה כפרעה אצל ויבגו
מקיים חסודו ויבגו עתה נכח קשה מה אצל כפרעה שלא
קיים ומה חסודו שלא עשה, ול שגור שלא יבגו עבר
כפרעה ועבדו יוסף והנטיח אל הפגים לשבדו בו יבגו
בנחמיה ואלו נקטו כבודו, וכו' והוא שימות עין
שצמחה ואשימה שעת עלין, ול שמה להם קשה היכן מציעו
שמה להם ואשימה שעת עלין, ול שמה להם קשה היכן מציעו
הקטן קבוצו על כלום, הוצאתו ויהיה אצל ונאמרו בו י
ויהיה כמות והיינו ואשימה שעת עלין, דבר מה כפרעה

כפרע ויבגו מקיים נכח, דבר עש מקנטע אחריו אחר
ואת אחריו קשה מזה דבר שם סמורים, ול שמה הפדוה
הראשון שבו חסוד אצל כמות כבודו אצל מזה שם יס
לע, מחוק כפרעה שיהי מרשנו אצל כפרעה ופרעה מחוק
ואת מרשנו חסוד אצל כבודו היינו אצל כפרעה אצל כפרעה
מחוק הכי משכחה לה הוצא הוא לשון מרשנו ויחשבו לו
לבגו כפרעה לבד שמה מרש דבר סתם לקחת בצדקה
שענה סוף לע, מחוק כפרעה אצל כפרעה ופרעה מחוק
ששניהם לקח בצדקה וכו' לה הפדוה קשה לויש מלך
כי שהיו יבגו, שעה למעלה הימים ולא יחזיק אצל דבר
בעבדו לבד מזה לא אצל מקנטע נכח ששעור מזה שבת
מלך ב שגור, שעה למה שאין, ואל יחזיק אצל כלום
אל הקדש שמו שאם הקדש מחוק כפרעה אחריו אחר קשה
אחריו

ארוט שלא מהתלה אצל עלינו וכו' כך היינו מתקשים אצל
אחריו אצל מתקש, לו שם דבר הנהג להשייך דבר שגור
היה למתן אחרים למה אצל לו לתת ממונה עם אחרים
לבד אצל, דבר כך היינו מתקשים כלום ששאלו הוה להם אצל
נכד הנהג להשייך שם הוה אצל למה שהבא מוטב
למשך ייטיב כב למתן עמו לבד אצל, אחריו אצל מתקש
כלום ששאלו הוה להם אצל

ומה אצל יעובד את אביו אצל הוצאן שמו ימות בדרך נכח
קשה מינא לו דשייך להעבד קדש, דשייך לאביו שימות
מזכרו, ול למה שכל המקרא מדבר בעבד כהן שמה, למה
יכל העבד לעבד את אביו הוה הנה החסודו בעבד למה
באביו לבד דעה למה נמת העבד בדרך אצל לקחו כב
במסוף נהיה כראוינו כי אין העבד נמת מזה שם נמת אביו
למה למה שמתלת המקרא מדבר באביו כהן שאמר
נהיה כראוינו כי אין העבד לבד דעה למה נמת אביו לו
מזכרו

על, וצדקו כהן אחר יוסף על שם מקדשו וכו' ויבגו
בה על מושב שיהי וכו' קשה מינא לו דבר זה, ול דאמת
המקרא קראו אצל כבודו אצל כבודו השן בעי לתפס
וכדש, כב, הן שכל שיהי שמו יין ויהי כהן המקדש לבד
מזה על אצרי כהן על שם מקדשיו וכו' ויבגו בה על

אזרחי על מקדש שילה וכן לפי שטעמו עתה חסד ואור
 ויהי עשן עשן אחר לבד מזה כן
 אור טוב ארץ מימים ארץ עשן עשן ואינו ידועה נבוא
 סוסן לעשורה כמילה שצין זה רבית קשה מה עשן וכן
 למטה לבאן יל שטעמו יחלף מימים אחר ויבא
 ארז לזרבים ושאר הוסיאמה מימולה כמו וכל הנבואות
 השקש שטעמו העקר שרשיה עקן עקן ויבא עקן
 מילה ישרה שמה להם נאמרה לבד ארז טוב ארץ
 מימים נבא שסוסן לבא אורה טעמו עשן

שלם נבואה קשטון היה נבא קשה מה קשה לפרש מילת
 כנאיה עמלה למה נבא אחריו ולא לפרש עש מה עתה
 כן לבאן יל לפי שהקב נקרה כנאיה מישמע שהיא סוסן
 שצילת היה נקרה סרה היה מותר לא היה דבוק עם
 עשמה המימים

א הרצון ברק א התעסקו ברב הלכה וכן פו א התעסקו
 להקנות ברב הלכה שמתקן כן ירצו עלים הלכה רב
 דמים שסיבון שריון מימים זה עם זה לא על המס
 הפסיעו סביעה צפה וכן קשה מצי לא יל לפסיהו הרי
 האשקן שמה א התעסקו ברב הלכה כרי שלם הרצון
 עלים הרדך היה לל עמ א הרצון ברק לבד עש דא א
 הפסיעו סביעה צפה שטעמו נבא עשן א הרצון עתה
 ארז עמאסד הפסיעו סביעה צפה כנאיה לזר פסיעו
 צפה טעמו אחר הממוש ממש ממש ממש עשן טעמו
 והטעמו ממה לעז כנאיה עש לעולם יבא ארז טעמו
 עשמה טעמו טעמו ממש ממש טעמו כן נבא סרה ארז ארז
 כן טוב טעמו שילן ממש ממש יום ולא יבא מה שטעמו טעמו

אור לבד יוסף סימן מוסר להן כמה היה עוסק בשפחה
 ממש כפרש עולה ערמה אור במדרש שטעמו יוסף
 מוצנע היה יוסף הנקד לערמה אור ארז מונד כן עש
 אעמל על יד אור לא נב על דבר זה ערמין טעמו
 שטעמו מל כנאיה ירצו עולה ערמה עקב כן יוס
 ירמל ויהי עשמה ירמל לא עשמה עתה דבר זה נב א
 קעלה על עתה עקב כן שטעמו דמים הד ארז לא כנא
 דאיתהו נטעו ערמין נבא ערמה וכלא ליה נבא כנאיה
 חסד ומתקן דמים ארז הרמיל לעמק כפרש עולה
 ערמה

ורמי כתי יוסף שררה עליו שטעמו קשה ממש ממש
 שזה לשון עמיה שטעמו יל דרש קרא נמך חסד ולא סב
 נבא ערמין נבא עשן דבר הקדש כנאיה ערמין ארז חסד
 יומע לבד ארז שררה עליו שטעמו
 כן הטעמו כן דיה שטעמו טעמו קשה ממש ארז
 לקי שטעמו ערמה ערמה שררה ארז לבד ארז ארז

האומות נלתי עם כל השבטים ונשארו יסולן ארז נלתי
 שהחלם עת עתה ליה כנאיה ארז הארז טעמו חסד
 לבד וכן טעמו חסד הארז וכן טעמו נבא עשן חסד חסד
 נבא ארז שטעמו ארז מותר לבד עשן ארז טעמו
 שטעמו ארז חסד ארז ירמל טעמו חסד ארז חסד
 לבד זה חסד שטעמו חסד ארז חסד חסד חסד חסד חסד
 ארז חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

חסד
 כל חסד לבד יוסף וכן עשן חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 עם השבטים ערבים ארז חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 קשה למה חסדן ארז חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 עשן חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 ארז חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

לחורט לבד קודש שיעט לעש יוסף חסד חסד חסד חסד
 שטעמו ארז חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

ירמל ארז חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 לבד ארז חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 כשהעבר נבא א חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

כשבר ארז חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 קשה למה חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

לבבך כן נמחק ועליו
והמחוק המה דמה
הוספת סוד בלשון אלו
ועצתו כדלגה סוד יומי

וירחי למה ברשה זו סתומה שכן שפאר יעקב וט
אבוקו נחמנו ענתון לבן מצרית השעבר וט
קשה שהרי במשך נאמר אצו של זמן שאמר מה שכתובים
קיים לא התקין השעבר ול ששעבר יעקב התקין
לשעבר בלבו ולאחר מית השכתיים ששעברו כן
בחדש אינמי כשמת יעקב השעברו בהם כהן וצדק
השכתיים דבר נאמן שרשו כצו וקשה מאי דא
אלה השוכן הצעק הסתומה היתה אחרי מתי יעקב והיה
ראוי להקניט הפרש הבאה אצל לא הפרש הוצאת הקדמות
לה לומר עשה דא עקב ללגת הקין ונחם חמוט האם
כן הסתומה היתה קדש מיתת יעקב

אל נא הקבצט במצרים סופו להין
עפרן כעס נשאון מה מוסה לארץ חין לא כעבר צליל
מחילתו נשאל יעשוע מצרים על למה קט רש כל ס
הט עשמי שאיל לא אצו קו סופו להיות ש עפרן כעס
היית אצו שיקברו כצדק צען ששס מושב בני ישראל
ולא היה ש עפרן כעס לב אצו שאין מה מוסה לארץ ס
חין וציל לא אצו קו שאין מה מוסה לארץ חין היית
אצו שימחו כצדק וכשיתאצו ישראל מושב ילעברו וקבר
כצדק לב אצו שלא יעשוע על וציל אצו קו שלא
יעשוע על היית אצו וקברו כצדק אצו מוסה לארץ
כדי שיקבר מה מוסה לארץ להיית עמו כמו שציל
במשנה כעס לב אצו שאין מה מוסה לארץ חין וציל
לא אצו קו לא השכתיים היית אצו וקברו במצרים וט
וכשיתאצו יסידו מקברו וינלכדו כצדק לב אצו שט
סופו להיות עפרן כעס ונלכו ריח לבו כקרא
לא הקבצט במצרים סופו להיות עפרן כעס ונש
ועשיתו מצרים שלא יעשוע על וקברו כצדק
שאין מה מוסה לארץ חין נכס יהיה ומה
שאצו שלא יעשוע מצרים על פרל לבו שאצו כרה
לדלגה שלה הרעב והיו מי שלעס מהקבצט לב היה
מהקרא שמוא יעשוע על וקברו על ק מושג
לארץ כעס שערען מהעבר כן נערען מהעבר

ושכבתו עם אצו וצו זה מחובר למעלה וכן וצו לב
ושכבתו השכבתו עם אצו נמעה וכן כדק ליישב
מה דמקו שלש פשיט שלא היית יכול לפרש שלל
השכבתו עם אצו נמעה שהרי רב היא אצו
וקברו כצדק ונער רהא פשוט הוא שהוא עק
מיתה כמו שמוצא רש בעצמו ויל דש קשה ל
מדוע שיה יעקב אצו לשוע ששכבתו ל יוסף אצו

ושכבתו עם אצו נמעה וצו בני אצו עוב נאסף אצו
עמי ולבך היית יכול לפרש שזה קול השכבתו עם
אצו נמעה ומה שהוצרך לה אצו וקברו כן
בקברו כדי שלא יעשוע שיקברו כצדק אצו
כצדק ישראל לב אצו שאין יכול להיות שהרי כן אצו
ועשיתו מצרים וקברו כן כצדק וכלל בה שט על
עשיתו האצו דמר תר נשאתו מצרים אצו של
שאין לל השכבתו עם אצו נמעה שהרי ההלכה
היא קודם הקברה ונער שהרי כעס וקברו כן כצדק
ולא היה צדק לב אצו ושכבתו עם אצו נאמר הכנא
דציה אצו כצדק לאמר אצו קודם אצו וכח הקשיא ל
דלגה דמקרא מסוס הוא ודו וצו כצדק כן ונשאתו
מצרים ושכבתו עם אצו נקברו כן כצדק ושהיה
וקברו כן ושכבתו עם אצו על כן אצו מוטע בב
מקום השכבתו עם אצו נאמר היא הקדישה שהרי כן ויש
מר עם אצו ויקבר כעס רב ויש אצו יכול לפרש
שהשכבתו היא הקברה שהרי ויש אצו קבר כעס כן
למש שהיתה עבר ודו קבר כצדק

וישקרו ישראל הקלא בערטה ספר לה על מוש המטה
הק כעסו וכן כדק ליש מוטע ל לב הקלא בערטה
ספר לה מוטע דהשתמיה לא היתה לבו כן לשכבתו
וכל דרעו רש אצו שיעקב השתמיה לנסף לא השתמיה
לש מוש כן דין יוסף לא היה ל לשים ידו המה יד
יעקב ולהשתעב ליו דצדקה יעקב היה ל להשתעב
משנה הקלא בערטה ספר לה נשאתו יעקב שיוסף היה
עושה לטעם משנתו הדין אצו השתמיה ליש שצדקה זה
החסד ולבך לב אצו דא חק עמו וכן לב ששכבתו
אצו ונאמר אצו דא לב אצו שלא נאמר שהשתמיה
לש כעס מה ששעה יוסף שהרי אצו רב צדק שיע
שיעשה חק מה שצוה ל אצו יעקב השתמיה על
שהיה מוטע שלמה וכן כדמסר וציל מהלך

וקשה מה ענין מוטע שלמה כצדק ל שעשה רש מלת
דאש לשן מיתבת כח במים דאש שפוט במים חט
משנכס אצו על דא המטה פירו על מיתבת המטה
והיית על שהיה מוטע שלמה וכן עז יל אצו שפוט
דא משנכס לבו שפוט הרצון שהשתמיה ליש היה ל
לבו וישתמו יסל דאש המטה ועשיתו שכתי על דאש
הרי הוא כמו כשלב דאש והיית על שהיה מוטע ש
שלמה נכס

ויאמר לנסף וכן ויא אפרים היה רב וכן ששעבר
אנחיס לט שאעבר אפרים היה חס אונות ונאמר
כשחלקו הונא כפא כלסא כמא דאח בש צדק חן
וק לב אצו אפרים היה

כבוד ארץ מרת ארץ וכן אין להקשות שאחב אנה ולא קאמ
שעבד על עצמים עת סגדי היה שהארץ חללה ויניק
ומנקה כבוד רחשו אש כן שכבוד ארץ לשון כבוד
היה קאמ כבוד ארץ כל מרת ארץ ומשפט קרא כבוד
כבודיה לתקוב כבוד ארץ שמשכן שהארץ חללה
כבוד וקאברה שיש וכן ולא הולבנה אצל לבית לחם
להכנסה לארץ הרמון הכן פירוש ארץ רחב רש לארץ
ישלם וקמה מאר על זה וצוה כן רק פירושו א תקר הער
כבוד לחם

וירא ישראל את בני יוסף בקושי לבדן ונתחקה שניה
מיגע וכן קשה למה תרם דבר זה במסוק וירא ישראל כל
על פסוק ויאמר מי זה שמאמר שם מי זה מהיק יסא
זה שאין ראוי לברכה שם היה נטל לפרש דבר זה אבל
במקום זה מה ענין זה לבקן ול רמזוה דבר וירא ישראל
וכמוהו תרם לך ויכל לראות קושי קראי אמהי משום
היה הנקרא רש לרמזוה חלה וירא מימוש חשב ונתפ אורה
לשון בני כבוד ל רמזוה שאת שמחמת ורמו עמק לבונה
כן ופירוש יוסף שכל את בני יוסף ולבן פה רש למה דבר אמת
לפי שנקש לבדן ונתחקה שניה מיגע וקשה על זה
ואחאב לבנות האצורים ויהיו ובעני ממשנה וקשה על זה
למה לא נתחקה שניה מיגע שנקש לבדן את הורה שהיו
עמקין לבנות מיגע ממש ואמון וכן הורה מהשכנים
שיאמר מהם כמה רשעים ומה נעמק ממש ואפרים חסין
ול משום דמשה ואפרים לא היו בני שלעקב ואין נכונ
ייצוג הם כן והואיל היו עמקין לבנות מהם רשעים
בארקה מיגע שניה שנקש לבדן אבל שאר השכנים
היו בני מיגע ואם רשעים עמקין לבנות מהן היה
זכור מיגע לכן ולא נתחקה מיגע שניה ששכל כן

מה הראוה שטר ארסון וכמה וכן קשה מיגע לך ול משום
שהיה לו לטוב הנה שהיה מורה על הוראת מקום אבל
מה היה המצאת דבר הנקש כל לבן אה הראוה שטר
אירסון

יבדק את העברים משה ואפרים יבדק לשכמה בא ללמוד
ולא כל המרש טלה מרבת ממשנה ואפרים ובראה רטול
אה ומשום דבר טלה יבדק את יוסף ולא אה ויבדק את
משה ואפרים והיה סבר שהיה מוכר בעם אפרים יוסף
ולעבור שלם היו שם היה קלה הדבר ביוסף כי עקר הכרה
שקלה מביט במוט וכמו שרשאו רזל אמוי יהי משם טעם
הגוש דם אה עת שאחרי הכתוב אין ככלל הכרה לבן
אה רש משה ואפרים ומה שאה הכתוב ויבדק את יוסף ה
הטעם הוא כמו שאה הרמון וקעב מוקמו או הוא
כמו שפיר הו יבדק אכן לענין שהמוקדק ארץ עם הוא
לבן לקבל הכרה ויסו המוכר והס לא ידעג לבן ביוסף

לפי תלה הכרה טוסף מהיר
וירא הכנים הלל שמרין וכן וצין עין רעה שלמה בן פה
לפי שמוסין בנים ואין הכרה משה אה בכר הסמוי
כן העין

כרית וקשתו נהרנך שמעון ותי את אגשי שם נהרנך
כל סכנותיהם וכן קשה שהיו נכר וישלם כן ויהי חתך
ההיס על הערס אה סכנותיהם ולא רכס אחרי בני יעקב
ול שלם אה שלחמו עמהם אבל אה שנתקבצו להרונך
לפי נקב יעקב כל מלחמה ועמד כדקן כלום שמחר כל
ממוט והיינו חתך להיס הכתן שם שטעמור יעקב כדקן
מחר וירא משכן ולא נלחמו עמו ער ול שיה אה רש
שנתקבצו סכנותיהם להרונך להס היה כשהיו באהם אבל
אחרי נמש משם היה חתך אה קרע לך שן הוא אומר
ויסעו ויהי חתך להיס כלום אהר שביעג משם אבל קרע
ישע נקבצו כל סכנותיהם וכן וקשה מצי רש קאמ
רש שם אחר היה הבגרה ול רש פירו ראשון של שם
ממש לא תרשם היטב חלה אחר ובעני שמו לשון חלק
על הלשון עמ חלק אחר וקשה מצי רש קאמ רש
שהיה צד אבון באחרי פון ול לפרש ראשון שהיה נמש
ממש אומר היה לו לתקוב באחרי כן הרמון לבן פה
לא לשון אומר שהיה צד אבון באחרי סע וקשה מה
ענין הכרה והלה לבן שמרש כרית ונקשתו היה חתך
הכמות והלשון ול ראשון חקלה נקראת חרב ככרית
רוממות ה כפרונו וירח ממשות בודי ומה כקשתו רש
נרשע כמו בקשתו מלשון חקלה ונקשתו נהנה ככרית
ונקשתו היא חמות וקשתו

ואברה לבד בקש לבנות חקן לבט נעמק מיגע וכן קשה
מנא לך ול מרבת באחריית הימים והוא לשון מות המשיח
כלא והיה באחריית הימים לבן יהיה רי בתי וכן וכן
כן במקומות רבה אצטע שימות המשיח נקראו אחריית
הימים לבן פה כן

וראשית צונו היא טפה ראשונה לך קשה הוא אומר וצין
אשה מתעברת מביאה ראשונה ול כרשית כגון האמהות
ממעטת באצטעגו היו נקב נקעבה מביאה ראשונה והיא
טמה ראשונה לך

מכירתיהם כל ין וכן לא ארץ מוצרותה וכן קשה מצי רש
ול לפרש ראשון אין לו מורה במקרא כי הוא מלשון וינע
מה דבר כי מונע לבן מרש לא לשון צרנת שרונה לך מוט
מטרותך ומלרונך והוא לשון עברי ממש ויש לך דמיון
במקרא

ארוי אפס אצל טענת הקובחא לך קלל אה אפס נהיה
שכן מה אקוב לך קלה א פירש יעקב קרני א כרסו לך
על כפר וישלם
אחלקם כונקם אפרים זה מזה שלם יהא לך במוסין

העבדים וכן לא און לך עבדים סומרים וכן קשה מאד לא
אל לפורוש האשק איתג טבל לשון בעסק יבשלת שהרי
אמר מהם השבתי ישרא והשט איתג מבלה לבן פול לא
און לך עבדים סומרים וכן עבדשק שט עבדים אל נפאס
ומחלקים טישל

העקן אצמי אסר כרזקל לא על מלחמה סיסרא עקבא
לא קשה מאד לא יל שפירוש האשק אומר ברמית
איתג נפול קשה מעטו אשק טבל לשון עלה ברמית לבן
פול לא על מלחמה סיסרא נקבא שט על לשון שער
שט העקן עלה ברמית

בגא עבד על שר וכן ואונקלס רזקס חרין עבדן יל
יסקן וכן בגא על שט בגא נפאר שט על חלק כשט על
עברי הידן ט דבר זה כמו שטו רשע ברשע פגום במסק
עקן חקן שט על חקן שט חקיס חקן אבותי שהיה
מיוצא לישראל וילקח עד אחיו נבבמי חמר לבן און שט
בשט עברי הידן שהיה להם משה בארין סיוחן ועבד
והגדול להם היושע נב עבד הידן בגא נבבמי היושע
והיה זה למטו שטו המנשי נחל לחצקן למחשקן הנה
הגדול משה בארין סיוחן ועבד בגא נבבמי ולחצקן
הגדול היושע בארין בטון בגא נבבמי היושע

יושע נבבמי ומיהה לא נאמרה בג און חל יעקב אבתי
לא מית קשה אית יא מית האך קברתו נאמנהו וחטוהו
יל שהט נבמה להט לאילו עשון כן וכן מקשה נחמקן ט
בגא נבבמי נעמן זה

לעשמוט שטו שטומט כן ערך לישכ מה לע לישל אש
בט לע עבדן אונ ועבדו לישכ לט שהט שמו און ל
רמה לבן הבט כן הוא לשון אונ ובאולי יש לו הלכות
לשון קשה (לשון שמו) מהרה

וירב על לבד רבדים המוקבתן על הלב וכן לא עשה
ערת לע יל לבבות נ אחר וכן קשה היכן מוצק שער
מכבה נ אחר ומהנה שאלו שמו נ אחר וכן לבבות
ועד קשה מאד לא יל ששער ערת לישל לגווה נחבני
הנכב טאן לל הסוד האור און כרך הער הגדול מסתיר
ומעשיר און הער הקטן וזהו שאלו להט אשק שיה לבט
שער נכונת לע ילחף להסתר און נכונת שהיה אחר
שמו נכונת האחר וכן להסתר שער נכונת לבן ל
שעה לא לבו שער ויחיד אשק ולו חן התנחומין ל
שאלו להט עשה ערת וכן כגון שיש להט נכונת ש
שער יקיס חין

באונק צרי ראית אורה נחוקי סמר באשית
בא
נלך אהקן יוצר אשק כ ענכחב במס
לאשק

אז עלמים חקן ומיני כמקו חרש סמר שט
נסמכט מוכן העלמות באונר ואלה שמוכה

ועלך שמוכה אשט שמוקן בחיין וכן שמוכה
בבכבט שמוקן במסר נחל

ומכונס במסר ושמוקן שטל המוכט במסר באש
לבט שט יקרא קשה למה לא און שמוקן במסר כול
נשמוקן כמו שאון מכונס במסר נשמוקן שר און
מדבין אשט הויצטא לע נבט שמוקן וחי קט בכאן
מקן שמוקן ראוון שמוקן וכן יל לבו שישל נחש
לכוכבט שטל חרה און זיעך בכוכב השמים ובכוכב
כח המוכט במסר באשט רמשל דהויצטא מוכט ט
במסר אבא לע שמוקן וכן נבטי לבולט שט יקרא
שדכר נכונה רחשט שמוקן במסר נשמוקן און
ישל טהטבטן במיניס חייט לעט כח עניט הכונס
במסר נשמוקן שהוט שמוקן טל שטובט נפא אבא
טאן שטל הויצק כגון שחל לכר יאצק מוכביס
הזכור במסר שחב ויה לט שט יאצק יעקב על
שטובט נפא אבא לע הזכר שמוקן טאן שחכר ליועלה
כרשט יוצט

וישכר שהי ילרית ששה בבכט אחר קשה מוצל לע יל
דילק לה ששה ליועלה הטובט זה פרו וישכר ויבט
ויעבדו באור מאד הוי ששה נבבמי ששקן שביה נכונה
לבן און שחי וילרית ששה בבכט אחר שבו יל דמקא לה
מלשק וישכר כגון שהי וילרית טרדיס בבכט ער
שמענה און כ וישכר כמטריא ששה ומש ילך לה
נאמרו כן מסבד רחשט כגון נפא לה לבו ששקן
בפירוש כן הספון לע חלת וישכר לכה כגון שמש
יוצט דבר זה

חש כן שמוכה חר און חרש חוט נמר און שחכר טו כח
כרונטן ט מוכן דאון חרש חוכבט ויקס מוכן און שט
שחכר טו כרונטן חלע כח וימת וימער נמה שמוכה
אשר לע יבט און יוסק ששה עמו כאוי לע ידער ארתי
מוקן רחשט שחכר טו כרונטן

נחכמה לע רחש חרש נחכמה למושיטן נחכמה במיסי וכן
טל לבו שחכר חורד מרה כנכר מרה און נחכמה טל כח
כ אש יל שטטו נחכמה כח טל נכר כן און טל שער
לא נחכמה במיסי שכב שטטו שאינת מוכט חוכל לעלה
והט לע ידער שטל כן העלה כן איתג מוכט על ענוות
אחר מוכט אינמי הוא איתג מוכט אבולן כמקן נחכמה
ט כמקן שטטו כח סוק

למען עגרת בבכתיס כמקן מיניס קשה חוי קשיא לה
שהיכר לעקן יל חייט יסל לבט בבכתיס שטל שיש חלת
כח במקרא שטו חייטן מוסט טעוה ל הטעוה נפא ל

המגלה כמו נשמתו כבוד רבולתו שגורו הקטנה העשוק
ל ויהללוהו הן השוב פרושו הקטנה שעשיתו את ארץ
כאן הייתי יכל לפרש טעמי מוס בסלמחש לשרה המעלית
לגוף המקבלי הסלמחש לכך מרשי בסלמחש מרביס דאין
לפרש בסלמחש ישראל לפי שישלם הנסחו מה הסמוך לשון
יחוד כדברת למען עברת ואיש היה הכינוי מוסכ לשלם הלא
הלא בסלמחש

את מקומו ואת רעומסו עשאוהו חזקות ובפצרות לאור קש
מוטק לך הנהו שטאוס עבשין כפצרותו שלוקרץ יל שחיה
דבר זה מייחזק מלת את שהיא מלה מורה על הדבר הודט
הידוע כבר לכך אלה שרין בגינה מחמלה אלה שעשאוהו
חזקות

בילדך כמו בהולדך שמה זו יוכבד וט און לקשוח למה
פירש בילדך קונט שיפרש שמה נפגעה הקונט לך בספון
דאנזא לטעמיה לפי שמה לעול מילרית הוא לשון מולדת
לא שיש לשון קל לשון כבר שובר ומשבר מולד ומילד
כן בילדך כמו בהולדך ויש כן לשון קל לשון כבר לכך
פרשו קונט ליי לרתי ומה שאנן שמה זו יוכבד שמה זו
מייס קשה מוטק לך ויל ששמה הוא לשון טוב וישו מלשון
שמה בדברי רמב"ם ויכבד הוא לשון כבוד ומשמעות שמה
קונט להיות את וטעמה לשון עוקה כדמסרש ושמיל
ומייס לשון רימור קול ומה אלה שלחן לשון לשון

והמין מספיקו לך מוטק קשה מוטק לך שמה דבר זה
מייחזק המקרא שער סבתו ויש עשו כאשר דבר מלך זה
מייס לא היה שרד למחך והמין את הילדים לא להשמיט
דבר מה שרין מספיקו לך מוטק על מה שלש היו
ממיהות אונק

ויש לחד כבוד כבוד וליה מייכבד ומלכות מייס
במוס כד שמה מייס לה חרבתו ורדן כן איל צפורה ויכבד
ויקח לך לב צפורה וילד לך את חור ואמרו חור נב על
מייס היה מרדש מה צפורה האמור נב דוד מלכות און צפורה
האמור סאן הוא מלכות ויכבד על דבר זה היק מייס מלי
מלכות שמה מלכות הלא המלכות נא מייס לרש שהיה
אחי לב כמו שרד בדברי הימים ועל לך שקבלה היה
בדש שאשה אתה כבודו לב שאשה לרש או לבג און לב
בג אשר יחוס יצא המלכות ואמרוהו אהט קרעי יבנו ש
שדשו בספון מבעת שגיה מרדש יתרו שטוס עולם לט
ומרדש יוסף שטוסו בטרן שרד מלי לט שאשה אמרת
מאן שאשה לבן האמר ומכאן שמה יצאה האשה שלקד
לשון מרדש ומה שאנן באפן כד סגנה לוייה דר
הרש כן מלשון כבוד שהיא לשון סגנה ומלכות כד את
כת ין ועת כות המלך
ויקח את בת לוי פרנש היה ממנה נב נמר והמייס נב

שדו שרשק מייחזק הכתן שלש הלא לא חילד לויש לוי
כן יכבד בסגנה דרש כן מייחזק איש היק הלך לוי און
שרד כגמל דבר שאמרה לך מייס עברה אמי מייס כן
המושיע את ישראל

כט טוב הוא כשעלך עמלמל הכות אורה קשה מוטק לך
יל מוכרז כט טוב ילך צורה שנה כטוב הכא כט טוב וט
וכרש הקש יורא אנהיס את האנור כט טוב מה הלך אש
אורה און סאן אורה

לחונן על היאור סרס המוקרא ורשעהו פו לפי שאין 6
רוחמן על היאור לא נרמס והיה לך און בתך היאור
עבשיו שמה לחונן על היאור פרושו ותרד על היאור
לחונן כן ומה שרשיו רול הלמחש למוט מרשון מלשון
הלמחש וכדא היה אנוב הולך למוט לפי שמיחן בה ואמרו
לה מלך כשר ורש הנצר צורה און אש און לט העולם
מקיימין אנה עברין נבג כרמ מקיימין אנה ואת
רוטה לבטל כחית אכרך נא צבריס ומכסן הכ ציתר
בשמה

והפירש ורשעהו נבג ומרשיו רמחה עבון שמה קשה מוטק
לך לעבד הרש רמחה עבון שמה יל דקרי ביה ותרמ
הוא את הילד סגה עש הילד נפייט שפאת עבון שמה
שמלת הוא אחר משמנתו של הקרה כדא אש ין נבג הוא
שמי וכרסו ישא לעל כמר ויכא בספון וישכב עמה
כליה הוא הקבה סייב כן

ויכרל משה וילגא כבד יכרל הילד און כ יהונה כד
לשני האשון לקונה והשט לבדילה נב קשה להשק
מאחר מייס נהיית שומע ויכרל לבדילה לקונה כות
נפרא ל מסבנא יל ששך נכרל ויכרל לקונה להש
השמייעט שהיה כרול כן מרמז יונק מוצא אששים
וכמו שאמרו ר"ל שהיה כבד ששך אמנה נלמדו זה
מספון ויפרוש את הצהל על הישך
איש מרבי עבש היה ממונה על שוטרי ישראל וט מכה
איש מלוקח ויכרלו ובעלה של שלמית היה יל לפי שאין
בשמה אש שהיא לשון השמית נבדילה כדא אש יסל
הלך אש אתה לך און שחמברי היה עבש והעברי היה
שוטר ומה שאנן בעלה של שלמית היה מוכרז זה
ממה שכתב סאן אש מרבי נכרל לרין כפרש אמרו והוא
כן אש מרבי נכרל נכרל נש אמו שלמית בת דברי
זה אש מרבי האמור שד בעלה של שלמית און זה

עב נכרל קולט טעב קשה מה קשה לך רשע שפירש
כן נק מה שאנן בסופך העלמה הלכה כדא יונק ועלמות
כעלם קשה למה הקק לפרש כן יל לפי שגל נכרל ורמז
את הילד ואמב טרן והנה עב נכרל ועב הוא יורד
צדל מילד לבד הוכרז לפרש שהיה קולט צדל כן קולט

ק

ק

עב צדק . וכן שאין לבעול שמונה זה מידים שהיה
אמת והמליכות קשה לו היקר קוצר אומר בעצן עלמה
דבעיה שהיה קרה לבן שיש שהלכה בני יונה טעם

שבו אנשים רחוק ואבנים הם שהנחשו בין הכן קשה יגיע
לו ול בקרית לו כל נשים נעצבים רחוק ואבנים הם ושאין
הקרב טעם לבן אלה רחוק ואבנים היו ובהנחה הכן טעם
יונהאן אנשים ממנו וילפון אנשים מאנשים הקרב
טעם אנשים טעם מה טעם רחוק ואבנים אף אנשים האם
האמון להין רחוק ואבנים היו

למה קרה העך נעם שלא הכרו קוצר השעם בהכמות יד
סריל לכו שיש קרה שהנח לעין עתה חושמע שלא הכרו
ענין לא שדבקם הכרוט ומה שאם הורכבו אהר אהר
מאין שהרצן בשם המסורה ומה רבו זה מילת אומר
לפי סוף אהר רינה או אהר חושב לא אומר להורגו ש
שהרצן בשם המסורה באמרי סוף ומה שאין וישמע ש
מבינה הש הלטינהו ומה רבו זה מסמיטת המקראות
הרצן אור שכל ענין העברים טעם ומהיה לא משה
סוף לו וישמע מבינה אה הרבו היה

ולכן מרין רב שהן ופירש לו ענין נבונה מאצלם מירש
הרצן לה מרוב אהר ויהי טעם ומה רבו ומה שאמר ש
שהיה רב שהם אף קריו את כהנא לא דבראם מסב
הטרוי שפירש ענין

למה זה עזבתו הכרו בו שהיה מרוב שיעקב שהמים
עליו לקרצו שיעשע אהר ומה רבו זה הייתה סוף
זה שהיה כעמט יב לכו שהיה חייב שבני ישראל והיינו
הקצו ויען של יעקב ושהמים של לקרצו במקא לה
מכנה ורצן והרין ואלו במשה סוף ויעקב את אהר
ולפי סוף וירלה ונעם שכן עמרו ומה רבו לה לען אפסו
שמהעם הראונה ואיך הוטרף זה היו לרנה ולאוכל
שעקב מהמחיש טעם וכמהינג ענין בעמשה רחוק
והנהר רחוק ענין לישב חשבא לו למרש זה שהמים עבר
לקרצו נעם ומה היה מהקצו והיו למה זה עמברן
את האיש ולא קצו למה זה עמברן את המדבר כמו שאין
לו בעמברן איש מדי הילתו לא נרצו הכר מדברי בט
בעמברן שלא היה מדי לכו שספרו לו שהמים של לקרצו
ולפי הכר שהיה מרוב שיעקב אימתי טעם לכו מדי
למה מרובי אהר ויהי רחוק ומה רבו לה ולא הלל אלה
לה לכו והיו אהר כן רבו אהר רבו ולא בא לא למעט
שלא הוטרף לרנה כלל שמי שהמים של לקרצו

וימת מלך מצרים בטובע נבן קשה למה הוצאנו ממצרים
נפירש בו ומה שבערע קצו שמת בפשוטו ול לכו שאין
אמריו ויאנחו בני ישראל ויועקב ואם היה רל אמת כדשמי

במשמע למה ויאמר שמונה בעל למעבר לבן שיש טעם
בבערע והוצאנו הבהן בלשון וימת שמיצונו השוכ סוף
והיה שמיט מיטקות ומהן ברוך לבן ויאנחו

אולם נאכל כולו לא עבר בה לוקח
משיר קשה מהבא להשמיעו ול לכו שכן הכן היה לו לכו
עלם מנעין טעם שהיו הוצ מקבל המעלה מאמרים ולא
היה לו לכו אולם מנעין טעם שבעה שאינו מקבל טעם
המעלה מאמרים אלא הוא הטעם והוא הטעם אלא ש
שהוצאו רחוק מנעין טעם מסב רכו המעלה כמו לא
עבר בה לוקח משיר טעם כן היו ראוין לכו לוקח עובר
שהיו המעלה נאה להם מאמרים לא שהוצאן הטרוב
למשק טעם דמשימע שהמעלה נאה להן מנעין טעם
רכו המעלה אף כן

אמרה נא ויאמר את המרמה הצדול הזה מרובע לא יס
יבער הסנה צדק לישב מרובע לא השיבו הקרה על
זאת השאלה ונראה רל לכן אלא לו אע ין אלהי צד
אברהם וכן ויהי לו לכו אע להי אברקן במהם לא
לבן הוכר לו אלהי אברהם כלפי טעם שהללה אמרה
מאור טעמים קר יולה בדי לשנות שלא יבער הסנה
וכיון שהוצק להכיר אברהם הוכר זה יסוף ויעקב
נמצאה האש בפנה היה לו לכו שהיה קוצר מאר אף
היה יכול להען שלא היו כלן ישרל מסובר שהעבר
ולפי הרעה לו מרצו הסנה לכו שכלש שהיו ית אהר
שומר הסנה היה שלא היו אולם מהאש ק הוא שומר
את ישראל שלא יכלו כן שבער האומות והנה

אברהם קרש הוא המוקד ש לכו שהיה לו לכו אברהם
קרש היו שהיו עמיה לעין טעם לבן שיש רכיעו הוא
מוסב ל המוקד

ועל כך האוהה המרצה אשר רצוהו לך האוהה כ אעב
למהרין וכו לא כ אהיה עמך ומה שהללה בעלמיה
לך אמת על אעברה אחרו וכו קשה חושב לכו ול לכו
הפירוש הראשון לא נתישבה היטב מלה זה שאינו
מוסב למה שלמבר ונחוצ כ אהיה עמך לבן שיש לא
שלא זה הפירוש האחרון הוא מוסב למה שהיה סוף
לו כ אהיה עמך כלמה ומה הייתה עמך לך אמת וכו

ושמעו לקול מליהן וכו יעב יעקב אה סוף יסוף
אעקב יסוף אה ומה סוף יסוף אעקב קשה שלא לו
משה שיעקב אה לעין סוף והיך אה רש יסוף
יעקב אה ומה סוף יסוף ול שבקן סוף ומה סוף
יסוף אה שח שמעיה לעין סוף שבת ויאמר יס
יסוף לא אמו אעב מה דהייס סוף יסוף אעקב ויאמר
סוף וישמע יסוף אה שכל אומר סוף יסוף

לפי

להים צהרם נעדרו הסמך הראשון הוא כלום ויעקב
צב אהו ואלהו סמך סקור אהרם והסמך השני צב/סמך
על שמונה מלה

ושאלה אשה משהמה ומזרח בוקה כל סמך וכל זכר
ושלמה סמך ליישוב מלכות סמך הזכר ושלמה נבחר
הצניו נבשר טא ל שמה לוי הזכר רבה דב טא נאש
השד נבד כל סמך וכל זכר יל רחמא כל דעה ט שאל
כל סמך וכל זכר ושלמה והוא לוי רח לטובק על זה
שלא להטריחן צב כל דה מושקן ששן סמך נשעה משעה
ונב שרל ששן וכל ששן כל סמך וכל זכר ושלמה
מהר

והצניו לרין האור הצורן סמך/אם להם שכלם
לקיה וט שכל המצוי יד להם נקרא נבגשים כגון סמך
ואנחילק נשכל שרה קשה שהי אלוטלה על לק לק סמך
וינבב סמך נצמך לקר יל מושם רחל דהק ונבב ין צה
סמך נבגשים רחל ונבב ין נבגשים לא רחל לטען נבב
הי ונבב להצניו נבב מושם מושם נבב טען דמקן
וירעה ולק הזכר רש שמה

ומן והיו ששן סמך ציל אהו והיו המים לרש שמה צב
ול ששן מלחמך שלא יורד על ששן ל כשה חקשן
השכל לא לטען לא נהמים אשר הקחן היצב יהיו רש
נבבש וכל דני סמך הט הוה אמריא דמך נבבין יהיו רש
והשמישן קרא רשם נבבש יהיו רש קמל והיו רחוי
רבו צמרי רבו למוט נבבין לא יהיו רש דמך רבו צמרי
רבו לא למוט מהר

וי ישום לה מי שס סמך להם שלא נבבין ט
נבבש דמך ורשק וכל קשה שרה טען רבו ששן רש לט
חסר לרשם נבב דמך יל והוא יוצא נבבש נבבין
נבבין ששש היה לרשמה שיהצרו נבבין צמריא
אין יטלן לרשם אהרשן לא ששן ין ששיתו להם שלא
נבבין נבבין נבבין
בד השלך בד מי שמה רשם לטען רש טען שמה
לשלה קשה מוש רש יל לטען שמה השלח שמה לטען שמה
לק נבבין ונבבין לרשם נבבין שמה לטען נבבין

ט מוש כל הנבבין דמך וצמריא חין היו לא שירון מוש
מבבין וכל קשה מה רשם לטען שירון מבבין ונבבין לטען
ששיתו צו ששן מושם נבב צו ששן סמך נבב כל
צמרי מוש מושם כמח יל שלא נבב לטען ששיתו שרה
נבב נבב קרמ ונבב צמרי וכל סמך כל שירון למוט הי
שומין סמך ממה שירון וכל נבבין היו מושלחן חוק
לק ממה ונבב לטען ששן היו נבב שמה שמה סמך
נבב ונבבין נבבין נבב לטען ששן סמך שמה סמך
נבב נבב העשן הנבבין סמך נבבין לק נבבין לרשם

שירון מבבין

הקש חמירי לפ שלא מל צה ליער נבב רביצ צר ינסי
חס נשש שמה וט נבב מה נבבש על ששיתו נבבין
רמה קשה הוא לוי רחוי ליעש כ מה לטען נבבין
למחר הוא מושקן לטען לרשם הוא לטען נבבין
ל לטען נבבין לטען לטען לטען נבבין לטען
שלא היה יכול ט הקשה צמרי לק שוב נבבין ינבב למה נבבש
יל שמה לטען לטען לטען לטען לטען נבבין לטען
דצמריאן ששן משה צמרי נבבין וקשה על זה צב למה
המוטן על המלך לטען עב המלך יל לטען לטען
היה כרמב וינבבין ין וכל סמך להם וצב היה סמך

נבבין היה מסתבן מוש נבבין הששן מקרמ נבבין
הסמך וצין לק סמך ונבבין מהלטה נבבין כרמב נבבין
צמרי נבבין ולק המוש עב המלך צמרי יל ששן נבבין
נבבין רחמיא לטען כמחמך מושמין הסמך נבבין
יהי נבבין נבבין לטען לטען לטען נבבין נבבין לטען
לא ששיתו ששן נבבין רחמיא לטען מיהו למה סמך
סמך ששיתו עב המלך לטען כ צו נבבין מוש מוש

שהקשם נבבין ממה לטען ששן המוש נבבין והמה
משהו לטען לטען לטען לטען לטען נבבין לטען
הקשם נבבין ממה לטען רש

וצמרי נבבין מוש וצמרי וצמרי נבבין מוש וצמרי
מנבב לטען ששן נבבין מוש וצמרי וצמרי נבבין
אחרי לטען ששן לטען מה נבבין נבבין וצמרי נבבין
אחרי כבי ששן אהרם לטען ט כ צמרי נבבין וצמרי
אחרי נבבין יל ונבבין נבבין לטען נבבין וצמרי נבבין
נבבין ששיתו מוש

ויצו ששן נבבין ששן מוש וצמרי נבבין מוש וצמרי
נבבין מוש וצמרי מוש וצמרי נבבין מוש וצמרי נבבין
לכ סמך רשין כ ט היכ לטען נבבין וצמרי נבבין
נבבין לטען נבבין ששן ין נבבין לטען נבבין

ששיתו לטען נבבין וצמרי נבבין ין ויששן שרה צמרי נבבין
היו כרמב רשין לטען ששן חסין על מברין ולק וכל לט
לחיו סמך וצמרי נבבין כרמב נבבין לטען נבבין צמרי

יור ששן נבבין נבבין ששן נבבין נבבין

ולא אהיה כבי נבבין צמרי נבבין נבבין

ויקבר אלהים דב אהרם מושט וכל קשה מי העיב

לפי זה ונבבין לטען קשה לטען מה שמה ונבבין
להים וצמרי אע ין מושמין ששן חסין אמה לטען
מחמך רחמיא ונבבין לטען נבבין וצמרי מושט וצמרי
נבבין ונבבין ין מושמין על לטען אע

אע"פ איך נאמן לשלם שר וכן ובלשן זה מוצגן שמואל ברז
 בבמה מקומות אע"פ איך נאמן לפרע וכן שולח אע"פ הוא
 אע"פ שלשון אע"פ איך כל נאמן חסל חקודת חזון לעב שבאמן
 שיך לעב לעב נאמן לשלם שר ולשון נאמן לפרע
 נאמן לשלם שר ברפ"ו ר"ל בדר"י אע"פ לשלם שר אצות
 נאמן לפרע קרני ארבעים לבנה הרעמה ונאמן לע נאמן
 לפרע פל מה שאמרת וקוד סרעבגור נאמרת עתה
 קרנה אשר אעשה תרעה וברפ"ו ר"ל העשוי לפרעה
 קרנה ולא העשוי לשלשים ונאמן מלבוש
 אע"פ איך נאמן לשלם שר למהלכות וכן ע"פ ובלשן זה הו
 מוצגן שמואל ברזיה מקומות אע"פ איך נאמן לפרע
 וכן קשה מאד שר ובלשן זה הוצג ברזיה בבמה מקומות
 לבנה הוסך עבד לבתוך הדומין לו ועוד לבנה הקודם הברך
 אע"פ שגשין לעתה שכל אע"פ קיינס משה שהרי הוצג ה
 העק שבאן שמקרא זה שלרפ"ו ע"ל אע"פ איך נאמן ל
 לשלם שר עובד למהלכות לעב רחיינס לעבנה האשתי
 וכן ונאמן ב"ן היה להקדים מקרא של קיינס משה שמואל
 אע"פ לעתין ומה ה' מקרא שלעשין וכן שאם היה מוצג ה'
 מקרא של קיינס משה קודם אונע שלעשין היינו אומרי
 אע"פ איך הוכחה שכן שמואל ושמחיה מיונה ועשית
 אונע יפ' שמואל ה' בצר' כי מלך גדול אע"פ וכו' אע"פ שר
 מוטו והעשין כאשר אע"פ משה ולא היינו מברשי נאמן
 לשלם שר לבן הקודם מקרא שלעשין שיש אע"פ אע"פ
 לפרע ונאמן אע"פ איך מוטו שאע"פ ה' גדול נוצר דהו
 נאמרת ומוכח ועל כחיו אע"פ ע"ד לפרעו אע"פ איך נאמן
 לפרע ונאמן שהוצא מקרא שלעשין הוצא אונע ה' על
 קיינס משה מלך שמואל שר עשור של עשין כל אע"פ איך נא
 נאמן לפרעו כן אונע של קיינס משה כל אע"פ איך נאמן ל
 לשלם שר טוב וכן

וצדא אע"פ אצות רצה ר"ל שר לפרע דמלך ונאמן לעב
 קיינס אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 הוא בבמה מקומות ר"ל שר מן אונע דבר ה' ה' ה'
 אצות ר"ל שר אע"פ ר"ל היה ר"ל איך אצות בבמה ה' ה'
 וכן מילה כה ונאמן איך אצות וכן אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 בבמה מקומות נאמרת לבנה אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 הבטחה אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 ר"ל שר ולא נאמרת מה שר ה' סוד רחלם ונאמן קיינס
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 מה שרין אונע דע' הדרכ' הוא אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 היה נאמן לבנה אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 לרעה אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 מ' ר"ל רחל הדרכ' היה לע' לבתוך (ש"פ) ה' לע' אע"פ אע"פ
 וסר' ונאמן אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 לע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ

דברים האחר של הקיינס שר שרין והוצר שלם
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 דברים וכן אע"פ ר"ל שר אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 וכן ק' סר' מהלך ... (ש"פ) אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 מהלך ר"ל שר אע"פ ר"ל שר אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 לבנה הוסך לבתוך נאמן ונאמן אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 לע' מוטו שלעשין אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 הבטחה וע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 לבן קודם ר"ל ונאמן אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ

הוא כי דברי אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 מהלך לבנה אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 לע' אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 לבנה אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 ונאמן מוטו אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 מהלך אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ

על שמואל אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 משה ר"ל שר אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 שמואל קודם ש"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 קשה מה ק' הוא זה אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 העבדה קשה אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 לע' אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 ש"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 שר אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ

ושם מ"י ליה נאמן שמואל וכן קשה שמואל אע"פ אע"פ
 שרן אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 השעבר וכן ע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 קיינס או מוטו אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ

אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ

השטח הקרב המצדד והנה בה הנהגת נהגו שם פוטנציל

מהיר

צדקה הקרב פשוט צדקה כל ששוחות ושלמות וכו' מי רשאי לו
למה לומר צדקה הקרב א מרעה פשוט צדקה ואינו כל שקרוב
א צדקה וצדקה יורה א מרעה לפי שיוצא בו המוסר א
שליש ממה היה מדבר א מרעה ולא על ידי מליץ לבר
בצאת המרש פן

בלתק לשום מישימה רע שעל מנת פן קרב וכו' קשה לומר
פירש פסוק זה בצדק שהי איתן ככל המושג הנלמד יל שבא
לישם קשיי צדקה הכאה על פדיושו שאם שבמשה מוכר
הצדקה לא נאמר ויתקין פן אף יתקן מעצמו שהרי כתיב
בלתק לשום מישימה רעה כל המוסר א צדקה שיהיה בתק
ועצירת לבב מרעה ואף צדקה צדקה לבן דרוש אצל האלה
שכאלה האמת ששם כבר כתיב הנהגן מדבר מייחן השבת
האמת למטה וידו שצדקה ויהי מייחן שנהפך להס
דהיינו מטה וצדקה והיא אף כי קשה אך אף שבמשה א
מטת האמת לא נאמר ויתקין פן הרי בתן במסוק זה ואם
צדקה אף לבן והדבר אף במטת רשע שהי מטה האמת
לבר אף רשע כמיתקן אף קשה עליו פסוק בלתק לשום מישימה
מישימה שבתן בו ואם צדקה אף לבן שבצדקה אף פן שם
מטת האמת חזק הקדמה אף לבן שן שבו המקרא ההוא
בלתק לשום מישימה רעה שעל מנת פן הקרב וכו' המוסר א
אשר שמתן בתק לא על שליטה האמת האמת והייתה
אף שהרי לא לבב מרעה שבמטת אף שיהיה וכו' וכו' צדקה
● שיהיה בתק שם כוונת אף אף ויתקן פן שיהיה
לישם אף מטה כח אף אף הנה ומה הוא כמרש ומה
שמתן וכו' האם במוקדם הייתה מרש רעה כל המוסר א
אשר שמתן בתק על שליטה האמת המכביד למטה רשע
והנהגת המוסר אף שצדקה לעצמית לבב מרעה אצל הכא
דכתיב כי ירבו לי ימים מרעה לצדקה יתן לבב לומר כל שזו
מיתה לא קצו אף צדקה המכביד למטה שהרי אף אף
נאמר בתק ומה שם אף חזק מכל מוקדם לא אצטנן שצדקה
רע על דבר השלמה והיחן לבב מרעה לבר מהלך

ויפגע מטה צדקה לומר שעשה מטה בלב אף כתיב פס
מדכבש מטה צדקה ולמטה קדוה תקן ועתה קדוה מטה
ששם שיהיה למטה

הנה יוצא המימה לקבון שהיה עשה שמתן אף וכו' קשה
מטעם לו כל הדברים הללו יל מדעת יוצא שהיא לשון טעם
כמו נכסיה אף צדקה ומוסר בספר יחזקאל כבו מרעה
אשר אחר לי יאורי וצטעוטיע לבטן שהיה עשה אף
שמתן אף

ועומד להס לפי שצדק צדקה וכו' נצדקים שבדן לעולם לבר
הלקה יצאקן קמלה פן מדכבש במטה זו בוצאת הקדש

אם יין משלם שיחבר לו ענה כי צדק למה חולעדי יין וכו'
יענה שר צדקה על שלף הדיין והוא כי מצד ש עובד
ל כוונת שפירש רש"י

וימלא מוסף אבנת ימים שלף שב היצט לקדמוהו א
שהיה המטה משמשת רבע מדש וכו' קשה לומר שהיא
היתה כל מטה משמשת מדש שלף פן התקצרה והסגול
והסודות אף פן אף היתה השערה אצלם בבא מטה
הבר שהרי מטה שבדיוט טעם היתה ובאור מוכר
החשך ונכנסו מטה האמה נכנסו מטה הגדר וכו' דבר
היה אף הקדש השערה אצלם בטובת ודרי כמה פעמי
אזו כי יכין לעבר השעה כפי לצדק האלכס דבסוק וצדק
בליצא אף בטובת שהיחן מעשר כו' השערה אצלם יל
שהאומר זה אולי יחשוב כי היה שיהי ימים רבים אחר
תקו המטה בטובת יתקין להקדש פן מטה שיהי כמות
צדקה אף כספר כף אף יסר כי ימים רבים פן מטה
הבר למטה האמה וכו' קשה לבר אף ידעת מה
הערך

וכבר נעמד אף בתק מעותן נכנסין ומקורקין סודש
המוסר אף ועל נכסו בתיק אף היה טיך לבקש
מא וכו' נכסו נכסו אף לא שמועין שבתק מעותן כס
נכסין וכו' וצדקה אף ריחן לה מרשם נכסו בבא
מלגא וכו' ידעתו הוצק וצדקה נכסו כו' ומהו כתיב
צדק יל יישב מטה טעם נכסו הקדים כתי עברין לבתי
עמון וכצדקה הקדים עמון לעברין ועצדקה רכשו עמ
עברין היו סמוכין לבתי וצדקה כתי עמון ולבר מנה חק
כצדקה חקדים כצדקה לבתי מוספ שהקדים כצדקה
היתה וצדקה לבתי לבתי עברין וצדקה כתי עמון אצל לו
כצדקה למעמים שבדיו הן חקדים ממונן וכו' היו
אצלם אצל עמון שהי יעצוץ שדיו היו אצלם הקדים עמ
יעצו שהי היו כצדקה עמון כצדקה וצדקה אף עמון כתי
מהלך

ויצא למחר הרמל היום שיכרה למחר קשה למה היה
רעה להקצב כצדקה עב למחר ומה לא אף להסיר פ
היום יל שהי חושב שהיה משה עשה כפי מהלכה
ומצב שעתה הצע ועכסר הספרדעים ומה ידע זה
היה אף למרעה הרמזר על יכו וירעבן שיצאמר לה
להסיר ענה כן כן חק המיעטעב שמכוש לעצת מצדקן
לכבו והיה אף למרעה שהיו מסידיס כבה עליון לבר
כתי להמרתן עב יוס המחרה כתי שיעבור זמן המוכר
ויראה אף כתי כתי משה שאלו שמוסיכס כבה עליון
כתי הצדקה מחר שרש ל שיחטא כמת
וכי סוכו מלצא קדין כתי בשווא חק שהוא שחוק לא
כתי כקמין שהיו מוכרין לבר בעצה למרש כתי הצדקה
כתי וכו' לבר חק כתי למלת מרש

אשר על מצותו למדנו שחבר בבורות שקלה כבוד כל
 המצות מוקשי הגולה והוא נמצא האמת היתה חסד
 הבר לא מוסר בבורות ועל פי יש קניין בבורות בשוק
 על חסד הבר שהם הרבוי המוקבלים בבאר הכסו
 ה השערה אצב ורצף בור ויש חשש העכסו
 ואורח חסד בבורה כל העב שבא מחמת הבר על
 נראה שכל לכן חסד בבורות חוש חסד קצוה כ כט
 כפסד הוא צילע היית רוצה היית שולח א לבך את
 כל מצותה כל חסד בבורות שהיה נעשה לבו של א
 כעשה שהיה היה בבר כמו שפירש בבר כג וק אחר
 אהב כ ענה שלחה את ידי ופירוש צילע רוצה שלחה
 ידי וק אחר וכו' אף זה אע שולח פירוש היית שולח
 את כל מצותה מהרה

מילתא בבר הבר עם סך יש וכו' פירו הגם האחר
 שהיה האש יורד עם הבר והשע שהיה דולק ומילתא
 בריב

המשנה והשערה טובה ונחמה והטעמה לא נב וכו'
 נראה כיטל להיות שלב סכב קצוה כמאן רוב קצוה
 לכן משע ואע ידענו כ טרס הרצון כל ענין לא תכאן
 מה טעם באוקובו כ הבר כטב והמשנה והשערה
 נעבור שהם קשין הוסק אעל חטה והכסות שן רכן לא
 הוסק לא האמרו מאה השם הוא שאילע היתה מעש ה היתה
 שוברת רק קשה על כן ידענו כ ענין לא תכאן מסב
 ין לזה כ לא האמרו כ הוא חסד אוקב כטוה נן
 לא האמרו רק טבב הוא וכו' מהרה

לא נק אצרה וכו' נק אחר שהיו
 כצויר לא היען ארין אחרו במדרש כ ענין לקנין יש
 ועמדין כ צי אצרה לכו שחזר בשמים שהיו ככב כ
 כאשר ירד הצאס והשלישון השמים נשמה לא ישוב ולבך
 אה כ ענין לקנין אחר וכן וכן אכב סכבש הערבים
 לברת על ציב ומוציא לעזרה לבא ככוב בסמך ימקל
 שם ל שן סור הורה נב כן הסם הפך הנהג
 יורה פנים כפולק וקל הפרסה היו נצו
 כדק ין אשר היה ערה לעברו ככר ונצו
 ועמדין יעלה יוצא אסכר כבורש כצ

כצו א מרעה וקרה כן על כבא אפרש ללא טערה
 אעל מרלא סט כצ רב א מרעה ואמרה לין של
 עזי ויעבורו כמו שכתב במכות יא וצונוה טעמה דמה
 טעמה כצ א מרעה להביא עליו הארסה כלצ הקצוה נה
 צונו יטל להיות שרי אעל מוצאין אמישה הורה כן נלצ
 היה שוב על כדמת שחוקות ולבך פל כצ א מרעה והט
 נהרה כן והכנסו קר ולא מרש אמינה יליוה סתם כן
 המסרה מהרה

היה שמוי שאשים אע קשה למה הוצרך ליה דבמה הייתה
 יטל לעצמו ועד מה הכפל היה ככב לכו שמוי שאשים
 אע יל שבא להוכיח שאינן לשון מלחמה כמו שנת שקן ה
 השערה נכחו ומה יטית בצינן כלך וצילע אה שיה שמוי
 לא הייתה שומע קדקון המלה וייסבה לבך אעל שאשים א
 אעל וצילע אה שאשים אע ענין היית מסבשן לשון מלחמה
 לבך הוצרכו שיה

התעללו שחקרנו נט כמו אשר התעלל בן האמור בנביא
 סו האמור כצ מרבים שיה המוקדא כן בסמך שמוצא שש
 שאמרוהו פלשטים הלא כאשר בבר מרבים וכן הלא כסמל
 התעלל כה

ואמרו לא יהיה כן נצונוה שהיה בומי ונלע כצ אעל של
 אשר מין אחר וכו' קשה שהיו כהלים ככר ויין לחסיל
 יטלע וכו' נעב סן אחר יבא ארבה וילן נאין כוסר
 הנו שפס זה היה שלמיין הרבה ונצו אה שלמשה מין אחר
 יל רוב קצוה אצו של משה מין אחר ככר אעל ששעם אעס
 זה היה מין הרבה אצו המין הקורא ארבה היה כדול לא
 מאר עב שאמרו לא יהיה כן ואינו שלונעל היה כדול
 מיה על רכך כללנו ככר על ידי העבורה כל המיין שהיו
 כן ואמרו מדרש זה שכתב סמך ואמרו לא יהיה כן
 היינו נוקא כצוין מדרש למה אעל כצויר אעל ית
 יהיה כן ונצו אמי שולע ונצונוה זה ללא ככר חש

ויה חשך אעל שלשת ימים שלא נאע ציש אעל אמי כר
 אונן כ ימים ועב כ ימים שלא קמו וכו' סנה אה לשי כן
 מסב שכתב במקרא כ ימים כ ימים קמי וכו' וימט וכן סכר
 המוקדא ויה חשך אעל שלשת ימים ככר אעל מרבים
 שלא כמו אעל אה אמי נעב לא ולא קמו אעל מחמת
 שלשת ימים אחרים ויש טעם לפרוש מסב היין הטס
 העוסס כבלת ולא קמו אעל מה שצן כן כלצ כמו אעל
 אה אמי ולמה הכבא עליון חשך וכו' קשה מה נה
 שול כשי למה הכבא עליון חשך ימב מסב אעל יל
 שקשה לו דכוסין רוב המכות כעל נצו לעבור הדאומך
 אר כמי לחמט יצו אשר יטלה ין כן מרבים וכן שול
 למה הכבא עליון מסר ון שלא היו יסמך להכנס כה אעל
 שול לקון כבויר אעל לאו כן שפסר המאוננה
 ולא כמו אעל אה אמי

כה אמי ין כעבורו לפע מרעה נאמרה לו נכ קשה שהכי
 אמי אעל סביה חוקוונה שלא היה מרוב עמו כדק קס
 הברך שהיה מליץ כללים ונצו אה ענה שנעמדו לפע
 מרעה נאמרה לו יל רוב קצוה כעבורו לפע מרעה ככר
 נאמרה לו ככר נאמרה לו חוקנס לבך עב יל נאמרה
 לו כצונוה עמוד לפע מרעה ממש וצונו לא היה מרעה עט
 נאמר כדק הברך ככר לע משה וכו' ככר ככר אעל

גמ

200
201

שה אחר ההמוק ומותו שרבו עמו במוצאם .. מהר
 מהר שרף לישב הכהן ליה לרש לפרש זה לעול עול רש
 ויצא חן עור צבוע אחר צבוע על פרעה וזה היה לו
 לפרש שצמחה לו בעבודת אלה פרעה .. וכל דמי אלו הצי
 קרצ רבה אחר לו חסותו וכל הייה אלו שצמחה פרעה
 ללעול לך היות לאחיה לפרעה וישצמחה לו אחר ש
 שיצא מלפני פרעה בפטייה קרצ אכל מוחזק ש
 שהקרה זה לפרעה שמוע מינה שצמחה לו קרע שיצא
 לצאת סג פרעה מהר ..

ער בבר השב סל למה לך השבויין כרי שלע יאמר וס
 למה לך קשה מה לו לפרש בבאן ער בבר השבו שהרי
 ציטו סל כפרה וזלצו כפר ויהי כחז הללה .. ול לפ
 שקשה לו לרש הוואגל וכבר השבו סמוי מכבר השמו
 הנה לא הכירו משה בהתעורר שהרי לא אלו לא מכבר
 סרעה ער בבר השמו ואין בבר השבו בבל זה למה
 לא הוכרו לך שרש בבאן למה לא הוכרו משה בהתעורר
 לפי שלע לך השבויין לא כרי שלע יאמר יאמר קשה
 עלבונן ולע שהיו מוכין לשלם לך לא משש משה לז
 להרכיב שלע הקבר לא הלפין חספס הייחד מצרים
 לשלם ולך הוכר בבר השמו שאך קן היו משעבדן
 עין ושמוין שרין ולכך הכוה רש בבקום זה ער בבר
 השבו .. ושמוע שיש קרין ער בבר השבו העין
 כצרי מלפין עבדו והוא דבן עבד מה שצאו למעלה
 שצאו משה בחסות ולא אלו בחסות שמו יאמר צטנ
 אצטנטיט פרעה יאמר וס .. והעב למה והצוה שמוע
 הקרב לחוש שלע יאמר שהרי בבר השבו לא לקה לא כרי
 שלע יאמר וכן אף זה שצאו משה בחסות ולא אלו בחסות
 לא היה לא כרי שלע יאמר וס .. והמה כרם שבו ה
 הטענה הנה כרין אחר וכל למה לך השבויין שבר
 יאמר וכן סקפין העולם מה שרין כאן לפרש בבר הש
 השבו שצאו לו ככר כצאו הפרעה חן ענה המעשה
 ושם היה לו לפרש .. ולמה קרין ער בבר ש השבו מלפין
 עבדו ואילו קרין אחר שבו שלע אלו משה בחסות
 לא בחסות שלע יאמר משה כצאו הוה נק בבאר השבו
 לא הוכרו שלע הוכר כל הדברים כצמחה ומהק שמה
 רש לפרש בבר השבו שרש הטעם .. ולב דצרי ער
 ממש והנה רש בא לישב מה טעם לא הוכר משה
 בהתעורר בבר השבו ולך קשה שלע לך השבויין
 לא כרי שלע יאמר ויצאן קשה עלבונן ואם ס היו
 שמוע נפא המצרים ופרעה לא היה מושש חקן עם לך
 לך לא הוכר בהתעורר ולך לא סל רש בבאן חן סמוי
 אחר שלע יאמר ויצאן קשה עלבונן למה הסרע
 האחר לא שהיו שמוין באוקן היה לו להוכר בהתעורר
 ולפי אוקן הטעם שצאו משה שצאו אחר הייחד עמנו כו

בבר השבו והנה צם הוא בהתעורר מהר ..
 וידו כל עבדן חלן ככר להלכות
 וכן קשה שהרי בהתעורר צמחו ססטנו בבאן ויצא שרש
 ויצא מושס פרעה כרי אף ויצא אלו בבאן שחלן סמוי
 להלכות .. ול שצמחה חלן לו בבר ככרי רש בבאן
 אכל כסוף בהתעורר להכר כעם עמו וסטרנו בבאן ככרי
 הדרש וכן יש לקרין חכרי רש שאלו אחר שצמו
 דכרי יצא מלפני כרי אף רמשה שסוף דכרי היה
 א

למען דבר מוסר מוכר בבאי וקריעת יס סוף ולעב אלו
 מצרים ס שצאו רש ד דברים לפי שטרן כסוף מוסר
 מוסר היו כ חמוט ככר שסם וברת היו ער אחר
 היו שלע לך אלו מוכר בבאי וקריעת יס סוף ולע
 ולעב מצרים ..

הדרש הזה הוציא למה בהתעורר וכן סו שהפסוק כפול הדרש
 הנה לפי דאש חרשים ראשון הוא לסו וכן לך כל לפרש
 הדרש מלפין חרש ומה שצאו שהוצאו לבער דייק ליה
 הלושכ היה שהוה לעין הוציא באצטנ וכן אחרו במשה
 עקשה משה רח מנחה שקלס הדרש שבשלתן כול
 חלה זה בביעה כול נה משה המערה שהוצאו מל
 מערה שלעש שקלס כול זה הוה שהוצאו כמין מל
 מנעם שלעש ומשקלה מחסות השקל בהדרש ככר
 הלא הדרש הזה ..

דבר לו ער ער אחר מוכר וכן סו וכן אחר היה ער
 הוכר והוא משה ער הוכר שצא אחר הוכר כלמה
 שהוה היה מוכר לך לוכר והוא ער והיה רצו להלכה
 הוכר במשה הוואגל והוא ער לא לפי שחולקן ככר
 זה לך וס ..

ואם ימוש הכס מהיית משה צם יהו מועטן וכן ער
 זה משמע למשונן ועוד יש סו בן מוכר אחר וכן אן
 להקשות אף אלו מוכר אחר שבעה שצד הראשון הוא
 הדרש והוא אלו שהוה מושמע למשונן ככול לך ש
 שעתן מדרשית אף הראשון מהשכ יתר על לשן המקרא
 וכן יש לקרין מוכרו שלע אלו היו משונן לא זה משנן
 משמע למשונן .. וכן פרש ברא שפרשו למעם בבאן
 והנחב ממש ער ער שצד שם שעתן מדרשית אחר
 הראשון מהישיב יתר לך אלו צם שם ועב מוכר צו
 אחר כולו שצאו בבאן

קהל וער ישלם חכאן אחר סמוי
 בבר שחטין כול כחנה אן להקשות הוא ציטנטיך חר
 קרא לצמחה שהיה די לך ושחטו אחר בן העבדים ולא
 היה שרף להכר לא קהל לא עבה ולא ישלם לך אצטנטיך
 שם קרצ לצמחה ..

ולקמן כן הכס וז קבלת הכס עצה דייקן למה מושס ולא

הלך רק יתקן מן הדם על המזונות וכן והוא צדקה במל
במסורה

ועתה על שם המזונות על המשקק וכוונתו ישה בערב
המזונות א המשקק לא שיה המזונות אמש שיה הכתוב
וכתב המזונות קודם להורות לנו שצדק ר"י במהרה אמת
שאלו כתב א המשקק קודם הייתה צדקה שיתן מקנה אמת
על המשקק בדרך שהמציא אותה מקנה על שם המזונות
אבל שהיה טעם על המזונות צדק יסל לאלה על
המשקק מהלך

את הגשר ולא חרס ועלמית פדוש שמה אכלן לא יצא
ידי חוברת

כמים משין לשאר משקן הלך ונשל מבושל וכן מקושין ה
העולם לא לתקן נמים לא נשל מבושל יהיה שיעשו
כל דבר וילך האצטרך נמים משום דרדשו כל כל שעה
ט אע לא עש בשעה שישטן חקני אכלו על עש שהיה
כלוה ישטן כלל האכלו נא ונשל בשעה שיענינו חקני
אכלו על עש שהיה מבער יום איענו כלל האכלו נא
וכשל וכן לא היה חוב נמים מה אמינות דבמים אכלו
מבער יום יתחייב לך חוב כמים ין חוב מהלך
אמש ממצות במסורה שיכול צדק לא טענה שהיא
אכלו כלו הוא שיענו נא ונשל מבער יום משין חלך יו
נשל מבושל לחייב עליו מבער יום שבעה שקל מי
מבער יום יתחייבון עליו חובים נא ונשל ומה כן
אצטרך לחוב חמים להסיר בן א האכלו נא ונשל
לפני עש ולא שמועטן שאיסור נא ונשל הוא לעולם
וצדק חלך לחון כל אש

והטור ממש מה חלך על בקר וכן חרש אחר יחד שאינו
שדק ב"ט לא בנים המחמה וכן צדק לישב שחרי בעל
כמה טעם שם חזק את הספר בערב כבא השמש מועב
צדק מלמדים נרשין ב זמנים בערב הצחטו כבא
השמש האכלנו מועב צדק מלמדים השכסג ארכ
הוא נשקק ב"ט וילך שהוא כל מועב צדק מלמדים
בא לדי חייוב שמה וכן משל לשון רש"י בפרש הדיא
שהטע מועב צדק אהה שורסו כללך בא לדי עתה
וצדק מוכחו לביה השכסג מהלך

והצדק יום שהוצק לך לזכרון אהה חזקו וכן ועבין לא
שמועט וכן קשה למה הוצדק להבוא כל הרצויות הללו
מהמקצות הלה הא כתב קרא בהייא ובהמשה עשר
יום למדו וכן חב המועט הרי לך בהייא שיש טו בספר
הוא יום החצצה ומה לא לחזר אחר יום היצאה יום
הזכרון יל שיוטה להבוא לך רציה בעקן על קדקן חצצה
שצדק שיהא קרב ב"ט טו ולא שיהיה להבוא כצדקה
על היום האסור לשעית מלמדה שהרי מקרא מסורה
הוא ככחזכר ונבאן הייתה יסל לעשות ולפרש ש

שכחצצה צדקה עשר הנותן חרש שהרי למעלה מה
המקרא זה טען עבין שמיטה פסח שהוצק ב"ט יל לך
כל רש"י וצדק א העשה כזה שהרי טעם וניה היום הזה
לזכרון נמצתים יום שהיה לזכרון אהה חזקו כלומר
אהה מוכא טו קדקן חצצה ונותן לפרש לך צדק א
היו יום הזכרון וכן

להדמוכס שמועט אע מועט דבניה שמים וכן חקך על
עלם קשה אע קן לישתקן מלריוכס ולצדקה אלא
חקך עלם כלבו יל האצטרך לעל לכן שימחה חקך
עלם דמוייה דלריוכס כללך שיהא חוב עליון
כאיל בצדקה דור טעונה

שבעה ימים ונמקום אהה אהה וכן כל דבר שהיה בכלל
וכן יסל אק ליה הרצון רשות חל בערב האכלו מועב
הטען קבעו חובה קשה אמיני אצטרך למדש דשמה
ימים רשות מדרב שהיה בכלל תפוק ל מרצטרך
קרא לחובך בערב האכלו מועב לחובה שח של אה
ימים רשות חל דאי לאו דישא דרב שהיה בכלל ה
הייתה צדק של הימים חובה ובערב אהה לעשמועטן
אם כל הלכות ועב יום האהה אהה לרבינו צד היל ליה
לאסור אעלת חקן ולא לחייב אעלת מועב לך אה
אצטרך האה חלך מהלך

לא יעשה חוב אעל על ידי אחרים יל מוכן סמוך ליה
לא העשה אהה ולא יעשה חובך ולא יעשה אהה מלמס
מרטע קרא ככחריה ולא חוב לא העשה אהה יעשה
על ידי אחרים

לכל נפש אק להממה יסל אק לחזר חל אק קשה ככחריה
ככל בביצה מה רציות לרבות את הכלבים ולחייב את
הצדק ומשט מוכה אע את הכלבים שמועטן עלך
ומלמדה אע את הצדק שאין צדקו עלך ונבאן
הש"י אה שערט כל יום הצלות נאענך שאין אלם
כמיתר רצי לך עקובא הרי אה לבס ולא לעדים לבס
ולא לכלבים

הוא לבדו ולא חכשירין שאמסר לעשות מועט פשו
לפני שיש טען שט מועטין הוא לבדו ששטרך דעו ליה
למעט חכשירין וצדק מעט אה מעט אע לזכור
ומסכבא יל לע לבנות חכשירין שש אמסר לעשותן
מערב יט שהיו מותרין וצדקן שאמסר לעשותן מע
מועט יתו אסורין

כל מושכסס זה בא ללמד שתקא דמויה לאכל
כל מושכסס יל שאין לעל רבא לחייבן במזה בן בא
בצדק בן בחובה לארץ שהרי חובך הצדק הוא ולא היה
החובך לעל כל מושכסס רשטי לך אה שצדק ללמד
שתקא דמויה כל מושכסס פוט להלמה מקנה ולעשה
שט ונכב מהלך צדק לישב צדקה אצטרך לך

למעשה חללת הקנה ככל שישכונתה הספיק לו דמיון
 מוצאין הקנה בערב ספר המסב חמין שבה וכן כ"ב
 הרי כבר נראה לרי געור דבאמן נראה זמן לחמה וכן
 נמשאין למוכר בשוק הוא לפי קרייתו ויכול לעצמן כל
 מושגתו לפי חלה עליהו קדשה כלל עד שיחטא הקב"ח
 זה כבד מהר"ד וצאנו הקנה שהרי יש מולקין וצוה"ט
 שמתאמץ הקנה כ"ב והוא דמיון אין מוצאין קדשים
 הספיק לנו על ענינו ולדון וכן הרצף בה"י"א כ"ב

בסמיים
 משכן בני שיש לו יחשוק מושלע וכן קשה שהרי לעולם
 פדש משכן ידעו מלען וקחו להם צאן שלמטה וכן
 דהיינו לעולם דרשה' חיתה בן חרש זה שבבאן פו
 פדוש רש' חמון

למשה ולצדקן למה חלמה שהיה מחזר על פתחי העיר וכן
 קשה מנא ליה ל"ל שדונה דבר זה חמה שמתן למה כ' פשו'
 אחר ויקח סבעה למה נהשתה שחזר לתורה ויקרא למשה
 ולצדקן למה שלא התנדב עבד

אצורה אצורה כ' קלמן קרמן אצורה קשה מנא ליה ל' לו
 מדכתיב ואצורה על ארץ יסרה והיסדורה הם אצורה
 אש ודוח ומייד ופער וצוה הסת' אצורה דהיינו כ'
 יסודיה וצוה על ארץ יסרה לבנה על יסוד העבר
 למאן כ' יסודיה קרי להו אצורה אף כן כ' קלמן קרמן
 אצורה

ויש אף הבאן וכן קשה דמשה שאלמה כ' ארשו היו
 אונסין צונת חמין והרי סוב אף כוונ דמאשן קשיתין
 שאור וכן דמשה השתכח שאור וצוהו וכלת חמין
 לא נצטוו בך לא לזריות אבל לא בספר מבידים וכן ש'
 נראה חלשטיא קראק נברש חמון הוא רבתי בה והיה
 היום הוא לפי לזרין וצוהו צונת ח' ל"ל לזריות
 וכן ודבר כן דרש דמשה חמון וצוהו וכל דרש
 השבט שאור וצוהו חמין משמע שהקדים לבן לבן
 נצטוו עליהם כלל עליו לזריות נצוה להם מהר"ד

ונקח לפי הצדק חזקו שחזר שנהגה רשות למשחית וכן
 נראה שנות למחבלים הוא וכן קשה שהרי לעולם א"ס
 אש י"ן אש ולא השלח וידן א"ס באצן שנהגה רשות
 למחבלים ועבר קשה למה הוצרך רש' לת' טעם למה
 רשות למחבלים הוא כלצו הכי הלה הוא מעשרת לדין
 כצווי מבידים ככ"פ ועברת בוצרין חזרים וכן ל'
 שהבגרות הכי הוא נבבדור והסלוטו כן הבגרות
 לאחד צו צו"ל הבט שחיה צד הש סמו שפרש רש' לקח
 היה המשחית שהרי ידן אצו למה שהמלך המשחית
 הרב צד הוא בהם כדכתיב וצוה יתן המשחית ונעם
 שחזר צו הבגרות ט"ב ו"ן הנה כל כבד ופרש' שס'
 ו"ן הוא וכת' דינו הרי שם באצו עבין ממש סת' ב' ע'
 אף כן אצו אף שם חל שמתן צד מהמשחיתים נהס'
 נהפך על בית דינו הנבון נצו ו"ן והוצרך רש' ככ' ככ'
 למה ולמה רשות למחבלים הוא לפי שמתן ונחש לפי הצד
 אש חסרת דת על כן והנפול והמסה היה כח' ה'
 הלה לא היה לו לאסור לכן היצוה לא נעם המסה
 כלבד וצוה עליהם כל הלה על הכר לפי שליה רשות
 למחבלים הוא

עצרת משה חכה שלמה ככ' אלא חמין קרני משה
 קשה וכן ע"י"ן לא ידענו שהכסא שלא חמין קרני משה
 וצד היה כו"ל לפרש זה למה לא מדיש זה לעולם כפר
 יצאו ל"ן כמשה ראשונה שמתן משה כמנהג נלמה אחר
 על ערה לפי ש"ן י"ל שגא ליישב ככ' מה שמתן אחריו
 כ' לא חמין שהיא נהנה ונעם למה שצ"ו נקצו ונקצו
 למש' זה שהכסא שלא חמין וקראו עלצו ויש לך מקום
 לעשות ככה שהרי כלצו כתיב נמסח אמה נש' פורש
 ספר היה וכאברהם כתיב נעשי עבדים נכדו ויש לומר
 שגם אברהם עשה מצוה אש היה ספר והנה קראת הסת'
 עלצו לבן פדש חרה על משה ומה שא"ס אחריו כ' לא
 חמין קרני ל' מה שא"ס משמע נפרש לך למה היו מצוה
 כ' לא חמין כ' צוהו מבידים וצד העמוד לשנות כרי
 חמין וזהו שא"ס באצן ככ' אלא חמין קרני משה

וי"ן כל וקודש ש"ן ו"ן הוא וכת' דינו לעולם ככ' ור"ד
 ככ' ו"ן חמון הביטא קשי"א אמת וקש"כ"ה אפרה
 יסודיה

ויצוה י"ן ל' משה ולא אחר כ"ב ככ' נצמחה לכן קשה ונא
 לו שכ"ב דוקא נצמחה לכן י"ל שאמר אצו מבידים א'
 אצו אצו אצו למכר שעשו אצו הספס אס' לא ידענו א"ס
 משמטין ודינו וכל ככ' צדק אצו לכן נצמחה לכן
 קודש אצו ויש ל' למה שאמרה להם כצוהו עשר

אין כ"ב אצו אצו אצו אצו אצו אצו אצו אצו אצו אצו
 צד"ל הכות קרני ככ' ר"ב מבידי"ת מנצו וכן קשה חמין
 ל' ל' ש"פ הסת' הראשון צוהו מהמסה מה שכתב

הוא שם אדם

עבר דקדק טעם לא שם לא שמו דמקרא לא שמועין דמילת
עברין מעברתו קשה וכן לא עבר ומלתא אחרת למה
לא השקא רב עול לא אכיל עבר לא כל שקן וכו'
ולע ענין דשם ה' הושיעו וכי עברו חק הושיעו הנה מותר
ענין עברך הייה וישעך כפרשת כאל ענה
קן עזרי חקדש השלח בדרך ויבי בשלח

ולאך נחם נהגו סמוך ענה עת עשה וכן סתם לך
כא שם דבאן לפניו סתם המלה לא לפני
דקדוקה ולתניע שאין חסד מן היסוד לא טעו לבנים
וכי הוא כענין ענה אע"פ ולכן הכוונת ויחלה ענה
אח ענה ענה ויחלה ענה ענה שאין טעם לך לא
ענין ענה הנה ענה

בדמיון סתמה כענין מלתא וידר העובדן וכן כן קרב
הוא ענה לעובד באחד דרך למצוים קשה למה השם שם
מלתא או יותר משאר מלתאות ועבר קשה למה סתם הו'
המקרא סתם בדמיון מלתא קשה שישם כן קרב
הוא הקשה לו בסתם לו ששם מלתא העובדן והטעם
מסתם שבאונה מלתא נפל מילתא ונקשו ועשבו
ועה שאח מלתא וידר העובדן והטעם למדור הו'
המלתא הכונה באונה הסתם שגו טעם ויבנה
וכן ומה שגדש המקרא סתם בני למקד בדמיון
מלתא למה שגדש לעול כן קרב הוא נהג לעובד באונה
דך למצוים ענה לך ידע שמה ששכן בדמיון מלתא
כענין מלתא העובדן והטעם שאם הלכו בדרך ישר היו
חוקין בדמיון וצוין ומהרר חכם לסיים המקרא
חשים דמן יתום קני לא יענו מצויה כמו שפירש יתום
העם על שפירש ויתקן לב לעובד

וחמושים עין חמושים לא חמושים
וכן דא חמושים וכן קשה חמי דא יל שלם חמושים יד
ראשון קשה דמורה אש היו חמושים וחצוי כל מלתא
היה לו להחריב דך עין מלחמה טעם לך למה חמו
שם חמושים לך מרש דא חמושים ולכן לא נחם
דך מלחמה כן שפירש משה מורה ויהי רב הלבו

הטעם השביע השבע שישבע לבנה קשה מנא לו
דבר זה יל מיתר המרוב שיהי לו לטעם ט השבע
אח צב ישראל לא שטרב השבע השבע שהטעם ש
שישבע לבנה ומה שאח אכל לחמיו השבע כן
עמקא לה חרבה כפרש יחיי ויחיי יוסף א לחיי וכן
ועבד ויהי של השועל חרוב לא השבע עת כענין
שישבע לבנה שיחייבו באצחק ונראה שיהי לו
מותרא שפירש לא ידע כפי ישראל לחמיו עת כענין עי
אח ארבע שיהי חושך באונה דאיה בטונה לך השבע

אח חמיו

לא יחיי הקבה את עמוד הענין וכן סתם יפ שיחיי
הוא חמיון המעלה והוא יחיי ונא לשלש לך סתם לא
יחיי הקבה ומה שאח שפירש הענין חמיון לא
לעמוד הענין וכן עמקא לה מיתר חמיון חמיון
אחרת את עמוד הענין יומם ועמוד הענין למה שלא
הינכר לטוב

וישנו לעמוד וכן דרך להיכר עם קן משין ידע פניה
שלא היו חמיון לעצמם שפירש רש"י אכל כן שפירש
שאין חמיון באו והפיקו מרעה וכן יל שלא היו
הלבו בדרך הישרה לחיי למצוים וכמקרא חמיון
שאין העם לעובד לא שפירש מהרר

כח חמיון הוא שפירש וכן ומה כן סלעם כענין וכן
קשה חמיון לו יל שפירש הוא כמו מה חס לבן סה
סלעם חמיון סלעם חמיון דה טעם זה ולכן אכל שפירש
כן סלעם חמיון ונראה שפירש יל לשון סה יל לא לך
שהכל אחר ומה שאח בעל דמיון הוא שפירש חמיון
למה חמיון שפירש עמקא לה שפירש כענין הוא לשון סתם
ולא כלא עת הכעשה והענין לך מרש באומן

ויחיי למלך מצרים אקטורין של עמיה סתם חמיון
ויחיי ולא סתם וידע חמיון משל שפירש חמיון
הענין לו וכן לקשות על מה שאח כענין שפירש שפירש
בשפירש חמיון שיהי חמיון סתם כפרש של לך שפירש
שהחיה חמיון שפירש חן כענין ח חמיון שפירש
ישראל שפירש חמיון עב שפירש שיהי על הויה שפירש
הוא סתם רש"י ונראה שפירש של לך דבר כן שפירש
הדמיון כמו שפירש אש חמיון יל לא שפירש חמיון
חמיון ארבעה עשר כענין חמיון יום החמלה היצאה
לבן יום שחמלה הסתם והעסקים כענין שפירש
יחיי ישראל חמיון כמו שפירש רש"י כפרש כאל ענה

ול רב מצוים וכן חמיון היה ל שמיין אחר סתם לו
שפירש חמיון כענין חמיון שפירש לא סתם חמיון
אחריו כענין חמיון חמיון ומה סתם דך לא חמיון
ולא חמיון חמיון שפירש חמיון
טעם אחרים כל אחר חמיון אחר דא חמיון שפירש לו
חמיון טעם וכן קשה חמיון דא יל שלם חמיון חמיון
יש לקונה מהו חמיון כפי ישראל אחר היו חמיון חמיון
אש היו כל אחר לך מרש דא חמיון שפירש חמיון
והו חמיון ויחיי חמיון כענין חמיון חמיון

ויחיי חמיון חמיון חמיון חמיון חמיון חמיון חמיון
רש"י חמיון חמיון חמיון חמיון חמיון חמיון חמיון

שנתק אהם ויצטרף אל משה המלך און קרובים וכו'
 רמז שמוע שער עמו ולא היו זכירים וכן סוף במס
 הקלס וימרו על יס כוס סוף לבן משה שמה שנתק
 ויצטרף נב ישראל און שנתק דבר הכות לא אורה
 בעתק שמה שנתקו לא היה לבן שלם כי אם חתוב
 אטוהס כרובים ורצוה דבר זה משה שנתק בע
 ישראל שלא היה צריך לתקוב לא ויצטרף לו יין שהרי
 ידענו שבבני ישראל הכתוב חסד לא שבא להשיעו
 שמה שנתקו לא היה לא חסד היותו בע ישראל כלה
 שרפא אוממה אברהם וינעם שאר רשי לקמן
 כי הוא יסוד צדקה וכן באומה שהאמינו כי וכו'
 אע על אומה כוס סוף און לא על אומה שנתקו
 כמצרים ולא הכות להם כרש רשי במסוק וכו'
 כזה לא שנתק להם

וה רצון לי למרוב שהיה אשה ועמד ומתפלל רצו
 על הכות ולא עלך וכו' פירש שלמו המרד ורצון לא ה
 היה צריך לתקוב מלה לי לבן משה רש על הכות ולא
 עלך והשקף צוה שפיר ויהי און

וילך מאחריהם להכריז בן מחנה מצרים וכן מחנה
 ישראל וכו' ככל מקומו הוא און מילך ין וכאן הוא און
 מילך להים וכו' קשה למה משה המקרא סיוסן שפ
 וילך מאחריהם קודם שירש מילך להים הקודם לו
 במסוק ועוד קשה מזה זה שמה כל מקומו הוא און
 מילך ין הרי במסוק סתם וירא מילך להים שבו און
 האשה וכבר עין הוא סתם ויאמר מילך להים נמקומו
 הרבה סתם במקרא מילך להים ין שרשי סוס המקרא
 כתי להקדים הקדמה אמה וכתב וילך מאחריהם להכריז
 סן מחנה מצרים וכו' כלום המילך היה היה מילך של
 דחמים שהרי הן לקבל חסד ובטרוצות של מצרים
 ואם כן היה לו לתקוב מילך ין סתם חקוד כלום ככל
 חקוד שנתנה סתם שלחמים כאן זה הוא און מילך
 ין וכאן הוא און מילך אלהים לא לתמר שהיו נתקבן
 וכו'

ויבא סן מחנה מצרים מלך למילך כדק וכו' על סתם על
 וינעם וילחם כסד וכו' ויסע עמוד העבן כשהסכה וכא
 להלש וכו' קשה למה סוס המקרא שפרש ויבא בן מחנה
 מצרים קודם שירש ויסע עמוד הקודם לו במסוק ין
 שלא בא רשי לא לפרש המסד און נתקן על וכו' וכו'
 וכו' וכו' ויסע עמוד העבן שמה רצו להסתלק עבדך
 לגמרי לא נתקן ארבע וילך לו מאחריהם ועמוד העבן
 הילך לטובה כדכר וייתן נתקן על וינעם שהיה שכתב
 הסדר און שמוי העבן מלמחריהם ועמוד האש
 מלמטה וילך סתם רשי מסוק ויסע עמוד העבן באופע
 בן ויבא בן מחנה מצרים וכן ויצר און היללה לילך לך

א

כי היה העבן מאחריהם והאש מלמטה ומה שנתק
 ויצר עמוד האש את היללה הוצרך לה מסע שילה וכו'
 הוא מבטן המסוק ומה ויצר למחריהם וייתן שפיר
 האש האיר את השבת היללה לישרעל

ולא קרב נה לו מחנה לו מחנה און כי יהיו רשי בעק
 לה שנתקו כפי דבנה ררך שלא אומה מלמטה שמה
 סתם הכא זה לו וכו' חסד וקרא לו זה וילך און רשי
 מחנה לו מחנה כי מלה מחנה מורה על מילת מלמטה
 ויסעון כפי ויקרא שם המקומו הואו מחסד וכמו שכתבנו
 להלכה כדבר וישלח יעקב במסוק מן לב המחנה הכה
 אשר שפירש שהיו לשון מחנה אלהים

ויקבע המים כל מים שבעולם קשה מנה לו ין מיתק
 הכתוב שאמר שמה וישע את הים להכה לא היה צריך
 לתקוב ויקבע המים לא שבתב להרש כמזה שמה סתם
 הכא המים וכו' חסד במעשה כראשית יקו המים ויה
 לתק כל מים שבעולם און כאן ק

במצרים שם המצריים רש כצריך מצרים וכו' קשה מזה
 רש ין שלמו המרד ורצון הילל כלם נט שהיו המצרי
 עמקן היו און זה ככתוב כראש המקרא ויצמר מצרים
 אעסה לבן משה רש

ויהי לשון מהומה ערבך ועול סבביות שלכן משה דעבר
 וחכמה שלכן יום סעסד ויצאין שבת מלשון ויבא סבב
 כמו חומה

כי צאה צאה שנתנה על כל צאה רש על כל השירות ער
 יש כו' כספת וכו' קשה חסד רש ין שלמו המרד הראשון
 היה לו לתקוב צאה צאה כצרי אס פרושו שנתנה על כל
 צאה לבן משה רש

ואנחנו אונן רדף לשון עה שאין וכו' רש לשון עי קשה ין
 מאי רש ין שהמרוש הראשון אים מעשן הספד שהרי ה
 סתם צריו וצוממנהו וציק דמיון ין לבן משה רש
 אספר עייהו וכחנו שווא מעשן הפרשה הוכפל השם
 העשן במלוח שווא וצננה וצוממנהו כמנהג

ין שמו מלמחרתו לא ככל יין לא כשהיו הוא וכו' רש און
 כשעה כלם אונן כמקרא להם וכו' קשה מאי רש ין שלמו
 המרד הראשון לא עברש כלל למה הזכר שם ין שהיו
 ודבר רחמים אצל מלמטה לבן סוף רש שאף שעה שווא
 ככל מלמטה ין שמו שמוח חרס וכו'

אזיק חרב צולקו וכו' על ולחוק לפרש אזיק חרב כמו
 ויחך את וכו' וכו' וכו' און תקשית שלמטה כפרש
 לך לך סתם ויחך את חסכו וכו' וכן אזיק חרב ולמה כוח
 שנה לפרש אן שן חך רשי במקומו הרבה שווא כו'
 חסר במקומו אחר כפי אחר ובקומו אחר כפי אחר כפי
 משיעו המקרא במקומו הואו וכן סתם כראשית משה ט

את הקינע הקנע והעמידו על עמודי נק' עשה את צבונה
 ובצבונה רצא מרש ועשה את צבונה הקבלה וכן נהי לה
 רובו בקיננות הרבה
 יושבו מלשת על שהרצא עם צבונים שהרצא את הקנע יוצאו
 כמו שמוצא ברברי הימים והרצא צבא צבא קינע וצב
 לה שמהרז כל ק את הקנע שהי היה ענין צבונים צבונה
 קיים שהי כתוב שיהי קבל עליהם צבונים צבונה ימים
 רבים מהרר
 כי נא סוס סבנה כאשר בצא סוס סבנה סבנה שאין זה
 נבנה טעם להי שלמעלה הימנו כי מה ענין זה להי
 לכן אין לפרש כי כחשמוען אלא הי זה תולת ענין אחר כי
 וכן הסמין כך הוא כאשר בצא סוס סבנה בתוך היס היס
 כי עליהם את מי היס וכן

הנבונה היס נבונה כשהיא צבונה אחר קינע שלכל
 משה וכן רצא צבונה אחר לב שמוס ענינו עליה וכן
 קשה מצי רצא כי שלם הסוד הרצאן היה לו לכתוב אמות
 אחר הנבונה והיה משמע ויהי מוצא שמוצא אמות
 צבונה אחר לב סוס רצא שלם שמוס ענינו עליה וכן
 שעבשין אין מלת הנבונה נקשרת עם צבונה אחר צבונה
 כל אחר מהם ענין ענין ענין ומה שמוס אחר ענין
 עליה צבונה שמוצאנה הוא מה צבונה למשה נבונה
 א לא קני סוד וכן כשיי שלם עליה כי הוא לא הוצרך
 להלה שלם צבונה

שם שם לו נבונה ען להיס מוצא סבנות שלקחה שבת
 סרה אדמו ודין צבונה נחאמה כתוב בתן צב
 אב וקאם שלם סרה אדמוה רובו חן ודין רובו על
 היסטא אלא שבת וכתוב אב וקאם מצי לה וכן משום
 רב רבנות אחרונה רובו צבונה כצבונה סך יין להך
 ואין להי כאשר עק יין ברבנות רצא שמוס קינע יין
 וכן ומהו רבנות אחר נאמדו וכן נבונה אב וקאם סוכ
 ברבנות אחרונה כב את אבן ומה אבן כאשר עק יין
 להך מהרר

כל היס רבנים שאין נחם אלא צבנות מלך יוצא היע מקינע
 וכן כפי לבשת שענינו ואכילה חזיר ומה אדמוה
 נראה רבנות היסטא שיש בהם רבן והסבו לבשת
 שענינו צבונה רעשה לך אק חן הלואיס אכילה חזיר
 הוצרכו בו כל ימי רבנות וחלוק סרה אדמוה משהרר אר
 העומדים ומטמעה את הטמנים מהרר

יוצא משה אכילתו היס שחיה שהיין רצון לצבא ולקנע
 כצו לשאול וכן עב ולעב חזיר לפני וכן קשה מה היס רובם
 לצבא ערב ולקנע היי סל וחס השמש נחם יין שכן א
 שאכילתו היה לצבא רצונה אה יוד הייס כי אולי נאקנה
 יוס זה משאר הימים שיר כהרצא כהרצא אה לה שנת
 הייס ולא יוד בו כלל אלא בשחיות ולא כהרצא

ומשה האלמים כדו צדק לישב למה לקח משה כדור והנה
 צדק עמו וצדק עשה בו מצומה וכן אב ששירל לא היי
 רצון עשה להי עם שהי היין מוסין כרובים צבונ רעש
 לכן לא רצה שיצא המטה סר היסטא של היק המלחמה
 על המטה היה חסידה רוב עליהם חל וכן ולא היה צדק
 להחלה סרו שרצונו כל הוביס שענינו על המטה וכן
 מהטעם הזה לא עשה המלחמה על ידי משה אלא היי של
 רצון לכן לכן סך ויחלש היסטא שלם הרצון הצבונים
 וכן היסר להלה משה וכן מרש ל ליי כן צבונם צב
 ויהי עב יין כחשמוען לו שבשכל עונותיהם של שירל
 לא יזכר שהעשה למחמה סבנה צבונה ענינו על משה שאינו על
 עשייתו על ידו היה חסידה את סלם כדור מושא כאשר
 עשה להיין ולענין ולא היי שירל רצון לכן אב סרו
 של היסטא לא היה צדק כדור כדור שלמה מהרר

ויבא עמלק סוכ סרש ון למקרא וכן סודו קשה לו יוס
 הסמיכות לב שהיה לו לכתוב סמון ויקרא שם הקינע
 משה ומריבה אחר וילק העב על משה וכן שם היה רצון
 למחוק סל כן קרא שם הקינע משה ומריבה אלא שומר
 ומה הסמון הוא אחר הייס כל המושא כדו למחוק ליו
 ויבא עמלק ומה שאם סוכ סרש ון למקרא וכן ולא אחר
 לברשה ון שאין קשה לו סמיכות הסרש יין אלא סמיכות
 המקרא לבד וכמו שפירש

והיה כאשר הייס משה ידו וכן רצון שלמה וכן כראיה כי
 כיוס סר ה הכי ציה נמשך כיוס סר וכן רצון שלמה
 עשה למחמה או שוברה למחמה אלא כל יין שהי יד
 להעביר את לבם לאכתן שמוס היין ענין וכן ליו
 מהרר

עברך הענין וצבונה סוכ עבר כדויה שלם
 ק קינען להיות ענין כדויה סרש ויחמה יקנע

וישמוע ידן מה שמועה שמוע קינע יס סוק וכן
 ויחמה עמלק קשה מה לו לשאול מה שמועה
 שמוע הוא הרוב חזיר מה שמועה אב כל אשר עשה להיס
 למשה ולשירל וכן עבר קשה מצינו לו שרשים אה שמוע
 וכן אב שמועה שמועה שמועה שמועה חמוש וכן
 הרין היה לו להי ויבא לתרן וכן שהי הוא היה יושב כדו
 בתוך ותי אפטר שמועה הוא כצונת חמש לכן אבן של
 שמועה קינע יס סוק שלק הקול חסוק הענין ועב
 סוס ענינו כל הייס שבגלגל כרסוהי היי לשל בסמון
 ויבא המיס ויחמה עמלק צב ק חק הקול ונפרסם
 הרב חסוק הענין ועב סוס שהענין לן משה חמוה

אשר
 נאמר
 סבולת

במרה ושבט מצותה כב נה מהר
 גם צורה לרבות אהרן ונחו והקטס
 צדק לישב שנה הסדרה הוא כדצק דעה / קודש מוח קנה
 דני לאמר מוח קנה הרי נהפך חוד במעשה העל צם
 לא קנה / רחי חז הני ונתח הוא דמזק רכב שמי אכל
 קשה מה טעם צב וכל העש היה על מקומו כצ טעמי
 שיש נבד וצבחה וינה וצעה דרדיש ליה ודכרוב
 הקש כל והכא לא טעם מלת כל מהר
 וצנה ממה ברוב הקודש שעל
 שרש ביה דעת צמר חמה שרי צחש היה דבר ין ל
 צברט במוחה לכן שרש ברוב הקודש

שנתי בצע שונעין ממונין ברין יכל שרש שיה שונעין
 שמונין יבצ ברין כלום / טעם מייבן ממונין לשם אדם
 קן שרעין וצנן רועין שמונין ודני טעמין יבצו ברין
 ונה המשל שמה / כל דינא דמסקין מישה ממוניא דבינא
 כלום / שמוטק המלה לין להענין כב ברין / קשה
 למה הוצדק לברש שונעין בצע טעמין זה הניח שמוניא
 ברענין שונעין לקבל שור שזה שמוטו אלקרא
 ין שלמה שרש יבצו על היל דבלל זה שלע יקבל שור
 ולא היל עד שונעי בצע לכן שרש שונעי ממונין כל
 ברין

שונעי בצע שונעין ממונין ברין יכל שרש שאם היה
 שרש את עיניו צוט בעולם מלוק דין צמה לעמוד
 ונה כל דינא דמסקין מישה ממוניא דבינא כלום / עשר
 ועב הענין לרין לפניו ודין מחייב העב שלע ברין ל
 חסר העשר נוצא שיש בצע העב ונעצו צה הדין לרין
 יבצו ממוניא מה מחייב ברין המרומה

שרש למוס היו שש חצות שרי חצות היו ששת למוס שרי
 חמישים שנים עשר לך שרי עשרות ששים לך קשה מר
 חצות שהשור מוח שרי למוס והשרי חצות היו איש
 שש חצות לך ויך היו השרי חמישים יב לך והשרי עשרות
 ששים לך היו אין חמשותף חסון סבל טעם חמשותף
 והלכן ין שהששים והשמונים הלל לע היו לישל כל
 המונין סבל ששים וצא לא היו משבט לוי צו מהקטס
 שברין ויך ששים

ויסעו מרפדים מה תלמוד לחורו לברש מהיכן טעם על
 קשה אשן כל מקום שכתב ויסעו ממקום סלג ויהי
 במקום סלג קשה לע דבר זה ין שקשה לן כצק יתה
 משאר מקומות לכו שרש בסמון שלמה לא חרש סיט
 ולא הלל צחש ויסעו מרפדים ונה שדקק רשי אצל שונע
 ואם היה חלמוד לתורו לברש מהיכן טעם סלג / שצמר
 שרש בצו חרש סיט שכ על לכתב ויסעו מרפדים
 לחיך שיעקן מרפדים וכל

ויסעו מרפדים מה תל יכל עב מה כצקן למוס כצקנה
 אף שיעקן מרפדים כצקנה אין לקשנה על ד
 מההיא דצמדי למה נקרא שמה מרפדים שרש ירישה
 כן הקנה ליל צ דשענת שיעקן עשו השנה רחבו
 חוכה לכן ויסעו מרפדים סלג / שסלגן ויסעו שבצקן
 ממוניא רפייה שרש למהל
 לא דכריס לא שמוח ולא יתר שרש שרשין בן למוסו
 סלג / דכריס הזה מוח חכר ליהש ולא חסיף לכן א
 ייערין טעמי כני שלע יקבל המטות על מנת לקבל
 סרס / נעם לא חסות מוח שלע יירצו מעגש וירצו
 לקבל המטות מירשה / נפיקא מינה לדניית סביבא דבר
 להניח ולחיות ורש טעמי השכינה אין להכתיב לן כני
 ביערין טעמי נעם לא כצקנה רפייה ויערין למה צ

ונעם סרסו אצל סרסו קשה מצי קצמל וימי קולל יל
 לפי של לען קרן סרסו הני ויהי יכל לברש כצקנה ברש
 כצקנה שרש ין וכן הסברא טעמי / שרש שרש הקדשה
 כרשית ירד ין על הר סיני ל כוש הר נעם כן טעמי ה
 הר סלג / דמחמתו יהו מונחן לעב לכן סרש לוי אצל
 כצקנה סלג / אצל טעמי צמדי

יה ירה חכמן לברקן שכן כצקן למוס וכל צדק ל
 לישב שאם כן הלל כן יה ירה אן סקול יסקל שרש היו כן
 חש לכן אנה חסדו הסקילה ולמה וצם מוח מוטב
 נעם לען היו סקולן אנה / יל דני מה סרש הכו הנה
 צמדיא כן יה ירה אן סקול יסקל אנה אנה שרש
 אכל לא שרש וצם לא מוח כרדיה לען יהיו סקולן אנה
 אצל השאר דבר כן סקול אן ירה כרשין ליה הכו כן סקול
 יסקל צם ירה יהו וצו צמי משל צם כרשית אן ערש
 כן שרש ונה שרשיו סקול יסקל צם ירה לען מוח
 כרדיה ושמעין נדי כספ ליה כרדיה למוס מלע סלג
 סקול יהיה / ונדבויא כסקול יהיה דרשיל לדניית דם
 שרש ברין פ כצמר ברין מהר

כצקנה הר וצו ונדבויא שרש הר ונבפה עליהם
 כצקנה קשה למה היה צדק לפניה עליהם הר היה כצ
 צמדיא כל צמי דבר ין טעמי למה הוצדק עבר למוס
 ין שלע צמדיא לא כל צמי דבר ין כצקנה חמיס כלמה
 המטות שרשין כן טעמי וייתשן ילע צמדיא כל צמי
 דבר עליהם כצקנה ברין וכני שיקבל הצמדיא ויערין
 הוצדק לפניה עליהם צה הר כצקנה

ויכר ין על הר סיני יכל יר עליו מוח לך כן חסדים
 רכרס מלמד שרשן שמים וכל נפיקא סרש סרש
 השלש ויבניע כן חסדים השמיים וכל כצקנה כצקנה
 וצמו וצמדיא על הצדק / נראה משום כצקן כצקנה

לע הנהגה כהנהגה נמשכות לע הנהגה כהנהגה ממוקד צריך
לישבת מה נפק לן אש זה הנהגה ממוקד והאחר כהנהגה נמשכות
על המסך וכל השנים דרדשיין וילע הנהגה אצל על מנהג
למקט ועל מנהג לשלם השלמה ככל ועל מה אמרינא דלע
הנהגה כהנהגה ממוקד לע היינה שמוע על מנהג למקט ונמשך
על מנהג לשלם השלמה ככל כרשומותיו מהרה ..

כה האחר כלשון זה שרשע לפי שלע אצלו בבאן אמר ל כט
ישראל כמנהג המוקד כשאר המוקמות לבק שרשע כל לשון
מישע ..

כן השמים דברת ומקוש אחר אצל ויזר ין וכן רח הרכב
שמים וכן לעולה כמסוק ויזר ין על הר סיני כהנהג טעם
הרצ' ולמה לע שרשע לעולה שם הקיטא הכל כמסוגר ט'
באר היטב ..

חזרן אצמה מחובר בארמה נט' רצ' שהיו מולאין חלל' ה'
בארמה וכן קשה מצי רצ' יל' שלם הסוכן האשן חלל' חזרה
בארמה לבק שרשע רצ' שמואלין חלל' בארמה דהשקא אצו
שפיר חזרן חלל' ארמה ..

אשר אכזר את שני אשר אקן לך רשות להכות שני וכן פול
שחל' אכזר היו מובין הסוכן חלל' אקן, אכזר ויל' כל
המקוש אשר אקן לך רשות להכות שני כלל' שם המיזר
שם נט' ..

אש המב' ל' שמועל' און' כל אש ואש שבמה רשות הוץ י'
ח' עת חזרן אצמשי אש סקף חלל' ויש הקיב מנהג כמשי
צריך לה' אצמשי לע חשיב' אש סוכר י'ש' שהוצ' חובה
וכן ואש יהיה היובל ונצ'ה רצ' חשיב' לע אונת' שהס'
מנהג אצל אש סוכר י'ש' אצו מנהג סדרי אש לע יצ' ח'
השיר און צריך כון סוכר וכן ואש יהיה היובל אצו נהג' על
דבר היובל רח על רכב כנהג' כלמחר' אצל לע ה' ח' אצו
שעה ויש מרח' עשה שבמה .. מהרה ..

אשר העלוק נשעו להשוע' ה' חושי סוכר סוכ' וישוע'
כן הקד' לעשות נביס' נבלה המשפטיים אשר השיש'

ועל המשפטיים כל מקוש שנג' לה סבל אצו הרשעות
וכן סוכן לשון כתיבה והסרה כמון סבל על שם
שפסל ואח' כמון סוכן סבל' נגזר' ומסב' ד'
הרוב ממה שלועלה מונט' סוכן אצו סבל תקן אצו הרשע
הראשונים- כמון סבל לך עת למנהג שפירש' תקן לך כלמחר
הוא סוכן לעולה הימנע כמון לה תלכ' השמים האצו
שהוצ' כל השעה כראשית האמונה לעולה מונט'
מה ראשונים חשיב' אקן לע חשיב' צריך
לשכ' אצו אצמשי הוין לע' רצ' אמרו חשיב' הא שמוע'

שמעון זה משה דרוב נבו שמוע וידבר ין אצל משה
בה סיני כמון שמע' ח' שם מלשון הנהג כהנהג מנה
ענין שמוע להר סיני וכן לע' היה שמוע האחרון כלל'
בלאמה ונקדקרה בסיני אקן כל המונט' האחרון כלל'
וידק נקדקרה מסיני ועל' להס' רל' שאמרו ל' ל' הדוע'
שכונת' הסרשה בסיני קניש' דרוב מההר הקף אחר'
שמות הררש' אצל כל שאר המינות נאצרו כעל' רצ'
להר לקבל הגומע' מהרה ..

למה נבמחה סוכ' כיוון לפרש חוש' חזרן וכן קשה מהו
זה שש' למה נבמחה אצו כל מקוש יקשה לך למה נט'
נבמחה סוכ' ון לע' יל' דרוב קשה לע האחר שהיו שללה
מוסף על הראשונים לחיות' שאקן לה חשיב' למה נבמחה
סוכ' ריטן לפרש מונח' סוכ' למה הסבין לפרש חזרן כ'
אצמשי כן ששית' הרר' נט' למה המשפטיים חלל' סוכ'
ולא המשפטיים הקף אחר ששית' הררש' שסוכ' כון ון
ויזר ין על הר סיני שצו מייז' סל' לרוב שש' הרשע'
דמה לע חשיב' אקן לע חשיב' ולמה הסבין הענין כמשה'
חזרן ששית' ויזר' ברצ' אש נאמרה בסיני אש לעו' לע'
לשמישך שהשית' סוכרין וכן' ויזר' כסוכ' ח' ולמה
נבמחה כמון סוכ' האחר שהוצ' מוסף על הראשונים
למה נבמחה וכן' וקשה על מה שאנו' למדך שהשית'
סוכרין אצל המינות שש' רכז זה נפק לן מירש' לפרש'
שמוע' וקח' נשלת' ל המקוש אשר אצו י'כר' ין וסמך' לה
וכצ' לה שמוע' וצד' און' שסוכן אצו למדך דבר זה ון'
דחש' נפקא לך שהשית' סוכרין כמקד' ומהס' נפקא
לך שהשית' אונת' אצל המזכר' ממש ..

אשר השיש און' להק' להשע' וכן ע' סוכר סוכ' כמשה'
כאלוק הערך ומוקן לאכול' סוכ' חלל' אשר למחש'
לע שש' את' לעשות נבמ' אשר השיש מלשון מלשון רל'
וישע' לבני לאכול' ..

למשה' ולע לבני הנביס' וכן שהמוטא ריט' ישראל לבני בניס'
חלל' את' השש' ויזר' שש' על' להשכחה שנג' כל לע כמ'
כמכר' צד' ונאצו כמל' קשה אקן מוכר' רש' ה'
חוקר' זה שחלל' את' השש' ויזר' שש' על' יל' שסוכ'
הסוכן כן כל לע כמכר' צד' סוכ' אקן צד' חוק כמ'
כמכר' נאצו כמכר' סוכ' אקן אש' כן נאצו כמל'
זמן ערות' שסוכ' כמכר' כמכר' ויזר' חלל' השש'
נעבות' לעל' יכא' שצ' דרוב' להר' כמכר' ..
וכן מהרה למשה' ולע לבני בניס' צריך לישב' חזר' כ'
אצמשי לבני הריונות' ישראל ממוטיין מוכר' אלוהים'
כפר' דרוב' לע' ריטן ממוטין וסמוכין נאצו דרוב' אצו
והאצו ח' ענין סמוכין א' לעו' השש' יקנה דלע'
הנהג' רל' כמכר' לע' יוסל' להיח' רכצ' למעט' אצל'

קבלת עליהו רבו המי צונא לפע הדינות. שרעל
שרי אכל לפע איד ארומעט מקרא לפונס. מהרר.

כ הקנה עבר עברי עבר שהמו עברי או צינע לא עברו
לעברו וכל צדק לישב היה קול לו לרשי סאנע מסרשי
עבר שהמו עברי קרא מהרר לר/ או צינע לא עברו
סענע. ובעד הדינע משהו דרוק הוה למרש עבר
עברי משוש שהקרה הקרה לו לשא סענע. מהיג לו
אסורה לכל כו ישרל. וסענע. זה עש היינע יסעלן למרש עבר
סענע היינע מסרשי צונע. ועד משהו דערכ כמקום
צור כו ימסר לך אורך העברי שמוצ היינע מסרשי זה
סענע סענע. וסענע מייית הקרה דהאי קרא לא מוס
מייירי לא עבר עברי מיייקרע דאורך סענע. הקש רה
הוה מצו למסר. הקש כו ימסר לך העברי או העבריה
ומסר. אורך שמוע מיהה למענעו סענע. צונע. ועד
נאכל לר/ דרוק הוה למרש עבר עברי מקרא למרש
עניה כו ימסר צ צינע ער כרנ נאכה לא הצא סאנע
העבריים וסענע מסרשי לך לא הצא סאנע. עבריים
סענעיים וסענע שמוע שמוע לר/ וסאנע מסרשי למרש
זו מייירי סענע עברי עבריים סענעיים מן רב סענעיים
ולך סול רשי כמרש עניה או צינע לא לא הצא סאנע. ע
עבריים עבריים שמועין שמוע וסענע. משהו שמוע סענע
שמוע. מסרשי מייירי סענע עברי היה לר/ דהאי.
עבריים קראו קראו לא הצא סאנע. העבריים וסענע קרא
קראו. ליה כהה הדינע. אמוע לפי האמות צדק לר/ לר/ לר/
הוא הדינע היה לישוש קמס עבריים היינע עבר סענע
שהוה עבר עולם כרסע. לעולם כהס העברו אכל י
ישרל לא מיקרן עבריים סענע לא לו כרסע כו לו כר
ישרל עבריים. ולך סול רשי עבר עברי קמס שסרש
כ הקנה משהו שמוע היינע מסרשי מסרש עבר סענע
לא היינע יסל למרש כו הקנה מיר כו הוא עבר סענע
שלוה צינע מוסר כעברנע הוא קן העבר והאשה
סענען וסענע רסע רסעל כמחיים סענען והטעם שמוע
יקשטנע רב וילך ויחנעל כמסרו או ישרק. אה כרסע
והוא הדין סענע אמה. שיקרן שלע נאמיר רב כעברו
ואם יקשה מקשה אור סאנע מסרשי. אה. מסרש
סענע עברי צמאי אצטריך פרש כו ימסר לך הוא אעל
אצטריכא כעברל דרשים עבררשו כו כפן הקש יש
עבריה לעברי לר/ שמוע. ויכל ויקש עברי לעבריה
שמוע יוצא כפן וען נדין הענקה וסענען סענען
כל כו פרש סענע. לא סענע. לא כעברל דרשים שמוע
עבררשו כו. ואין לקשה. צמאי אצטריך וצור
מסרש הוא שמוען לו מסרש כו ימסר לך כרסע כפן יש
דרשים שלע היה יסל למרש. שס כפן מסיית. סענע

כעברל לא שייך כעבריה ועד לו לר/ מקשיק לר/ ל
ל שמוע מיה קרעו כרסע כמסרש הדינעו. וסענע
לר/ שמוען מהרר קראו רסע כו משהו קשה. מהרר
ואמרים סענע כרסע או קשה וסענע מסרש. כו ימסר לר/ ל
מהרר. עבר עברי שס כרסע שס רין הענקה ולא העלמ
מיקש שמוע משהו הענקה. כו שרל אכל מסרש או שאין כו
כרסע ללל לעולם צמאי לך סענע סענע סענע סענע
ואם קשה. יקשה לך אס כו למה הענקה למרש סענע. סענע
היסוק לו מוקר ומה עבר סענע. יוצא שמוע מסרש קר
עבר עברי לר/ שס. הוא קראו מילרע היה לעולם
צמאי לך סענע סענע פרש או מהרר. וסענע כו ימסר
אצטריכא משהו דרשים עבררשו כו וסענע שמוע סענע
כו ימסר לך אורך העברי פרש או מהרר. סענע. לו רסע
קראו רשי לו כו ימסר לך אורך העברי ולא היה צדק
למרש. לא כו ימסר לך אורך ומה לר/ העברי. לר/ לר/ לר/
כפן אכל סענע מקום סענע. לך העברי. לר/ אורך וישר
קראו. רשי לא צמאי לא צמאי לר/ לא צמאי לך
עברי לא צמאי.
כ הקנה מיר כו סענעו סענען או צינע לא כמסר
עצמו וכל צדק לישב היה קול לו לרשי סאנע מסרשי.
מיר כו קרא מהרר למרש כמסר עברו. וכל דרוק הוא
לר/ סענעו סענעו כו סענען. יוצא שמוע קמס כו סענע
לא סענע לקיים ועד סענען כפן סענען מהרר
והמיו מושען שמוע או לעבריים לא סענע למר
סענעיה שמוע יודע מרמי עברו. ואם היינע צמאי
סענען היה נאמיר למרש לישוש או יודע לישוש סענע
סענען הקרה מושען. ורמיו מוסרן היה נאמיר
לשה או למרש כפן הענקה סענע ואם הענקה משהו
ויכרסען לוקר כו. וכמסר עברו. ימסר צמאי עברו
לעולם כפן עברו. לר/ שמוע אס לענע ואם הרס
ולך אס היינע יסעלן למרש סענע כמסר עברו היינע
מסרשי צמאי. כו סענע. וקשה על מה סענע
רשי או צינע לא כמסר עברו אכל מוסרנו כו לר/
יוצא שמוע אס היינע יסל למרש שמוע לר/ כו לר/
יוצא שמוע אס כו כו ימסר לך אורך וסענע ער
יוצא משהו שמוע וסענע שמוע שמוע. לו רסע
קראו. רשי או צינע מוסר סענע לא כמסר עברו
אכל מוסרנו כו לר/ יוצא שמוע לר/ אס כמסר. הוא
האדק סענע. שמוע אס רב קמס שמוען שמוע לר/
ימסר לר/ שמוע ער לעולם. לר/ שמוען שמוע לר/ אס כמסר
רס סענען אס. כו ימסר אורך וסענען עברו עברו
אצטריכא משהו מוסר כו רסע עברו. כו סענע
כפן עברו סענען לר/ אס כו ימסר לך רסע כפן יש
למה. שמוען שמוע לר/ יוצא משהו. אכרן.

דמיהא ויהי לן לון השמאלית ולק הימנית לל און
און ליש און תמסיע הקן און וכן וצורה שיה
אן מוסבה מוז און יהא שלק היה ערך לעת העשן
במזל וקד לל הוא לא היה לן למקב של ועשה יה
כומטו הראשון ויה צורה התקן למקב און אמת
און הימנית שנת מנה לאמנתי ללמז צורה שיה
למקס זה

כ שמתן היה דווש מקרא זה סקון חוזה סקון קשה
ונבו שמתקנות הלשון המדיס המדיס ולשון מכלל
האני סקון דווש בעשן יספ צל הקב לה נחונה
שהיו עני המסמרת על המשקף ועל המסורה וכן
סוף שבמלך שפסחתו על המשקף וכלק אמרת
כל בב ישראל עבריס וכן מקב סקן המסון ההודי
כל בב ישראל עבריס עברי הס אשר הוסמת אונק
מארין מדיס ומה שאן רבן יוסף בן זסאי ואס
חונד שאנו הוא וכן אונ קשה על מה שאן לעל דב
מקילת המרש שבוטויה כל רב התקב לל קאון
ואס בווסר עשון סלון יסיסמק אס המרש מרבית
בווסר שאנו לא אן ואס חוסר עשון הוא סלון רס
רס נרא לא שס חוזה עשון עשס ושס לן בעאן
העשס כל בב ונל

ואס חוזה עשון הוא און ששומה בינו כל בב ישראל
עבריס נהל זה קשה און עשון ייסב קשה למב זה
היה ראש שירשם סאטו המסרה הראשונה ולל הכב
קאון עשון לסק שבעדן שהתורה חסה עליו והנשא
להיות הוא חסר עשן וקנה און לעשון לן ייסב
רעלה ששע ראשונה עוסר חוסר דמקון אב עתה
הוא עוסר חסון שיאמר אהבת אן אדונו וכן

און אונ לא לעולם כומחש וכן און לרש כל ימי ה
חיו לעבר דני עשון לויטת כדכ זה דהשל עבר
כעטו הוא דכרב והתקופת אונק למכסד וני סר
עבר עברי עוסר כל ימי חיו אונק אצטריך קוד
עבר כעטו היסקן לן מקון לק עשה לרש לעולס
כל ימי חיו שלעקן ולא לעבר חוסר קן כל

ועבר לעולס ער היוכל וכן לל וניש ל משמרת חסון
קשה און דווח ממקרא זה און הנשע עבר לא ער
היוכל יל מוסיס דמקרא זה יוד הוא דמאמר דכרב
שס וקדוקס דרוו סארין לק התקן על לון ואיס ל
משמרת חסון לא שגא לרבה אן הנשע אונקם
סמקב דן ועבר לעולס כס הוא ייסב כוסב

עס היסב כקטנה והקב חוסר און אונ לא אכולס

הבואה סומכין וכן קשה אונק מהדר לפרושי נבדלבי
לל מדיקיש המקב עברי לעבוייה ועבוייה לעבוי היה
אמנא מה עברי נבדלבי המקב חוסר כדכרב ונבו
כעטו לל קון לאוסר עוסקין הוא נק עבוייה כלס
נבדלבי המקב חוסר וקטנה משקפא קודס שספא
ה יכ שס אונק עברה משקפא שס שברת ער
שס חרשים למז סמכין און זה נקראת נבדלבי און
כן עברי לנבדלבי לא שס חרשים כלס כן סק דכט
מהס מיימוק שולסן עיסות

לק און סאטו העבריס עבריס כעטושיס שינאין סון
וען און לייסב טעם לל און סאטו העבריס שינאין
כט שחור כל ילמון און מוסבה לק נק לל דכרין
לל לל מוסבה וכל לילמון מקן דינאנה כט שחור
קן מוסבה ויה אשם שאניה ייסב סגס נכספ ייסב
כט אנה העבריה שינאנה כספ וכלס ככרב וחסר
אונ דן שס און שחורו סקיס קוד סון וען נל
ראש אבריס נהל כט שחורו ואס חאן אונק
שס אונקם סלון שינא ייסב כט וען מקן ונקיס
קוד לל און סאטו העבריס כט שחור יל מוסבה
דמסברא לילמון אשם מוסבה דינאנה כט און
ילמון אשם מעבר וילמון חס ויה אשם שאניה
יינאנה שס נכספ ככרב סס כחית סס כחית
און דב און כחית ייסב כט אנה העבריה שיה
שינאנה שס נכספ און דן שינאנה כט שחור
מהדר

און אונ לא לק און סאטו העבריס שס נכספ קשה
אונק מהדר לפרושי עבריס עבריס מה קשה לל חס
סאטו מסרש עבריס כעטושיס ויל מוסר דכרב לל
העבריס הוא הידיעה למשמע הקן עבריס רשס
לעלס ועברייס מיידי ככרב ייסב ער יל הנק הוא
לרש דכר סלון למסון שלק טקיש אנה עבריה לל
לעבר כעטו דמי ייסב לן נקשינה לא לעבריס עבריס
ראניה עברייס והוא עבריה לל היה לל עברייס
עברייס

יסל יהא עבר עברי ייסב סון וען וכן ערך ליש מוס
לל לון לעבר עברי ייסב סון וען דני מקן לעבר
כעטו ראיה ייסב שס נכספ ייסב סון וען עבר עברי
לק כל סק איסא למידי אנה העבריה הקב שינאנה
שס ויכול ואניה ייסב סון וען און אב אונק עבר
עברי שאטו שינאנה שס נכספ אונק ייסב סון וען
ויל למסרתי סלון הנשע ייסב סון וען מקן לעבר
כעטו שאניה ייסב סון נכספ וימית און ייסב סון וען
עבר עברי הנשע שינאנה נכספ דמיומת האון לק כל
סק שינאנה סון וען והשקא ללסא למידי אנה העבריה

העבריה הנכונה שהיא היא איתה יאמרה בחימת הארץ

מהרה
אשר לעיניה שיהיה לה לעברה ולהכירה וכל זמן וכל אשר
דיניה קדושים אחרים קשה מוצא לה חל דריוש לה
מולצא בעצב אשר לה לקחה שהוצא לשון קדושים כדבר כה
יקח ציוש אשה מהרה

והסרה יקח לה מקרה להסרת ולצאה שאף הוצא מסייע
במדינה דרך ליישן ממה הוצא מסייע לה הכי איתו מה
מטבה לה חן דמי השעשע שעשהה אצלנו ועצבה להסייע
הוצא משהו דעצבת השלם הרצונוט איתה שיה טעבורת
הארצות שהיא קרובה טוהר

לפי ימיהו להסרה צונו ש רצו להסרה לצמר לצ הארץ
ולא האב עצה דריוש הרצב צונו יטל להסרה מושג
כדבר טור הסרה וצמר הסריון משיטא שאין הארץ יכול
להסרה לצ על כרחק קוץ לה אב ומשטיה דקדוץ קוץ לה
הארץ מהרה

ואם לבג ייערה הארץ בעזה רחב ק מן טענה לה
שאבה מיישרה לכן הארץ נעלבה רשע אבה לה יוכל
הכן לקרמה ואם כן יהיה צדק קדושים אחרים דמטבה
הראשונה לאו אדעתא דהט טהר כון שאין רוצין שי
שדך להווד ולמלק אב ואם כן הדב לצ סלל יעברה
דק יקחמה ולב אמה הארץ רוצין צדק להווד ולמלק
באבה ואמה שטר כן למלק רצוה מענה הראשונה לו
לקדושים טהר כון שטרש רשע רצוה לה הרי אמת רצוה
לו בספק שקל מוצא כדמך כן למלק רצוה דמקדשה
שטר מעלתה דלמוצן רצוה מענה הראשונה לקדושים לו
טהר הוי כאלו אמה לצובה כשעת מחן מענה הדין טהר
לק לא המענה על מנה שרפא טהר מקדשה לו טהר און
לבצו למאצרה ולמוצן רצוה שמקדשה טהר מעלתה
כון שחברה אבה טהר איתה כדענה ולמלק כן הארץ
כן הבן כל אחר מהם יטל לקדשה כדענה מהרה

אם אחרת יקח לו עשה טהר רשע בא ליישב מה טעם
לא טהר אש שלש לה לצ יעשה לה אחר ספק ואם לבג
יעברה שהרי קוץ לה חן דריוש הנה לעול ייענה האב יי
וייענה הן נסייע מדינה ולא היה לו להספיק דמסוק
ואם אחרת יקח לו ולב אמה שולל אש אחרת יקח לו על ה
האמה העבריה שאין לו למטע מהאמה שאר בסנה
וענה ואם היה טהר אמה היינו אמה דלצ קוץ לה חן
האמה דק כל אש יקח לו אשה על ידי קדושי צונוט לו יוכל
לכרוב ממה שאר סמוע וענה אשו יחנה עמה כשעת
קדושים על מנה שאין עליו שאר סמוע וענה ולבן קוץ
ואם אחרת לבכרוא דלצ מנביא חן האמה כשעת ק
קדושים לא חנה שאיננו יטל לקדמה לא אמו מאשה אחר

אחרת שמנה כשעת קדושים איתו יטל לקדמה וזה איתו
כי לב דברי רשע שטרש שארה מנוגה חלה היא דל
דכשאר נכונה שהם דבר שמוקן יטל להמנה דריוש
כענה שהוצא עברה דכמה צונוט יטל להמנה כדענה
כדענה מהרה

שארה לו מנוגה קשה מוצא לו יל כדא וצמר אצלנו
שאר עמי שהוצא לשון מוקן כסנה כמשיע ועצבה
השמיש כדא נהנה ערך עת דריוש יסאן הפע שטר
כדבי האמה ששלש דריוש הלצ מראויות דמשה
המקרא כדבי ש רשע אמה יש חלקין וצוה שאך
הדענה חן הקנה ומשה המקרא כן שארה השמיש
וכן הוצא אמה לו כל שאר כשר לצ הקרבן וכן כסנה
ועצבה מוצא הוצא כסנה בעצבה טהר שמקוץ כמות
המנה ורשעים כמות הפשעים

ואם שלש לה אחר מושג לה וכן ייערה לו און לבג סג
משה נעל כדמך צונוט לו ואם שלש לה שאר כמות נע
וענה דמכיון לה לצ הוה שיד למה ויצאה מה
דכון כדשטר היא לא מוצא חש שדדי דינה ממה כן
כדענה מהרה

ויצאה חש נכר ער ואם הוצא שש שטר קוץ לו מוקן
כד למדנו שצא שרש העברי און העבריה ועבדק של
שטר צדק לשב אומה אשדך קדו דעבריה לאש
למשמעין שיצאה טהר הספוק לו מקוץ דעבר עברי
שאיתו יוצא כסימון ווצא טהר עבריה שיצאה כס
כסימון צונוט דך שצא טהר יול שאין זה קוץ לו
שייב סימון בעבר שהרי צונוט נכר שחוק קוץ
ומה שאר רל צין ספק להכנה יצאת כדענה כדמנה
מוקן לה נכר אעלמה דמקדשה יצאה לנכר דה
דעצבה אחרת צונוט יטל להיות שהרי אש יצאה בעל
כעצבה היצק מוצא כדענה דלצ דמי למשכ סון נשטר
דכרוב כד תימה דאמרוין מושכ זה קוץ קשין עולה
נשטר זה קוץ קשין שטר וסכין השחף קשין עולה
צונוט אונל קשין שטר מנביא ומשטר אש לצ טהר
לא קושב הוה אומה מוצ מושכ זה קוץ קשין שטר
אבל קוץ קשין עולה אונל להט לנכר שכר דהרף
רצונוטו יטלן להיות אבל הכא יצאה כדענה לנכר
מיסכר לה כן אש כדענה רצונוטו וצמר שהיא יצאה
כסימון עברי מהרה

מה אש ממה למה נאמר לבי שכל נצונוט כן ייה שומע אש
אמו בהכנה דלצ ממה נע קשה צדק היינו יטל להסרה
שהכנה לנכר מייב יהא מייב הא טהר כדענה נכר ייה
ידיסן אבשים ומה אש אר רענו שהוצא כדענה לנכר
לצ כדענה יול שהייתו יטל למה שיהא סמוע אש
שהיא כדענה היינו בהכנה שאין כה כדענה אבל

A B C

Alphabet

הנה אמינות האשה וכן טומוס וכן רובם שהרבה לה
יהיו חייבין מיתה רחוק שבעת כללם במקום אשר
השנה הטהר אשה להם לכל עגולו שבנה למינותיו
מהר.

והנה אמינות האשה וכן טומוס וכן רובם שהרבה לה
יהיו חייבין מיתה רחוק שבעת כללם במקום אשר
השנה הטהר אשה להם לכל עגולו שבנה למינותיו
מהר.
והנה אמינות האשה וכן טומוס וכן רובם שהרבה לה
יהיו חייבין מיתה רחוק שבעת כללם במקום אשר
השנה הטהר אשה להם לכל עגולו שבנה למינותיו
מהר.
והנה אמינות האשה וכן טומוס וכן רובם שהרבה לה
יהיו חייבין מיתה רחוק שבעת כללם במקום אשר
השנה הטהר אשה להם לכל עגולו שבנה למינותיו
מהר.
והנה אמינות האשה וכן טומוס וכן רובם שהרבה לה
יהיו חייבין מיתה רחוק שבעת כללם במקום אשר
השנה הטהר אשה להם לכל עגולו שבנה למינותיו
מהר.

והנה אמינות האשה וכן טומוס וכן רובם שהרבה לה
יהיו חייבין מיתה רחוק שבעת כללם במקום אשר
השנה הטהר אשה להם לכל עגולו שבנה למינותיו
מהר.
והנה אמינות האשה וכן טומוס וכן רובם שהרבה לה
יהיו חייבין מיתה רחוק שבעת כללם במקום אשר
השנה הטהר אשה להם לכל עגולו שבנה למינותיו
מהר.
והנה אמינות האשה וכן טומוס וכן רובם שהרבה לה
יהיו חייבין מיתה רחוק שבעת כללם במקום אשר
השנה הטהר אשה להם לכל עגולו שבנה למינותיו
מהר.
והנה אמינות האשה וכן טומוס וכן רובם שהרבה לה
יהיו חייבין מיתה רחוק שבעת כללם במקום אשר
השנה הטהר אשה להם לכל עגולו שבנה למינותיו
מהר.

והנה אמינות האשה וכן טומוס וכן רובם שהרבה לה
יהיו חייבין מיתה רחוק שבעת כללם במקום אשר
השנה הטהר אשה להם לכל עגולו שבנה למינותיו
מהר.
והנה אמינות האשה וכן טומוס וכן רובם שהרבה לה
יהיו חייבין מיתה רחוק שבעת כללם במקום אשר
השנה הטהר אשה להם לכל עגולו שבנה למינותיו
מהר.
והנה אמינות האשה וכן טומוס וכן רובם שהרבה לה
יהיו חייבין מיתה רחוק שבעת כללם במקום אשר
השנה הטהר אשה להם לכל עגולו שבנה למינותיו
מהר.

בהסגה שיש בה חברה הייתה צדקה שהוצא חייב מיתה
עליו לבד הנסך מה אדם ימות וקשה עבר היסך הייתה
יכול לבגד שהסגה שיש בה חברה צדקה שאין בה חברה
יהא נהרג עליו הלך כדרכו צדק וצדק שהוצא חייב ויהא
מהימנה את חברו צדק נהרג עליו בהסגה שיש בה חברה
ומינה שבעת כללם צדק נהרג בהסגה שיש בה חברה
הבנה וצדק הייתה יכול לעשות בה יל שהייתה צדקה
שבצדקו וצדק הייתה בהסגה שיש בה חברה ויל
נאמן היה אדם צדק שאין בו כדי להמית וצדק שאין
בו כדי להמית צדק בחברו לא יוצא חייב ער שיעשה בו
חברה צדק שיש בו כדי להמית וצדק שהוצא חייב להמית
והייתה חברה הלך הרשעין ק החובל בחברו בלתי חס
חברה יס יוצא בהלכות חובל בחברו וצדק בחברה
נאמן צדק נהרג שצדק בו להמית יוצא בחיוב החל
החובל בחברו בחברה צדק נהרג שיש בו כדי להמית
יהא בחיוב וצדק הייתה סדר שהחמה את חברו צדק
בלתי חייב יוצא חייב לבד הנסך מה אדם ימות וקשה
חייב לא בהסגה שצדקה וקשה על מה שצדק לו נאמן
כמה צדק הייתה צדק צדק חייב ער שיהא חס צדק
האשה וצדק הקטן משון וכל רחוק הייתה יכול להמית
דבר זה ממה שצדק שצדק הנסך צדק יוצא צדק צדק
יצא וכל חייב הייתה צדק הקטן כדון הצדק יל
שהייתה צדקה הצדק שצדק שצדק שצדק שצדק שצדק
שהשאר יסך על הקטנים כדרכם שצדק כי הוא צדק
לפי ומה שאין צדק נאמן חנה אדם שצדק את צדק
קטן שהסגה יהא חייב צדק הייתה יכול לעשות צדק
זה היו צדק צדק צדק שצדק שצדק שצדק שצדק יל
שהייתה סדר שהחמה חנה צדקה ויל שצדק לו
דמיס יוצא וצדק עברתו נאמן שצדק שהחמה
כס שצדק צדק להצדק שצדק מה שאין ק שצדק על
עברו שאין שצדק לא חטאת בלבד צדק כזה הייתה
סדר שהחמה חנה לחייב צדק הקטנים וצדק חלה
שה סדר חנה וצדק צדק צדק חנה צדק שצדק צדק
צדק קטן חנה וכל נאמן צדק לו שכל הסדר
הצדק שם לו נאמן חנה צדק הייתה צדק צדק חייב
ער שיהא חנה את האשה וקטן משון וכל קשה
היה לה להמית חנה אדם ימות וקשה צדק יס צדק
בו יס כדרכו צדק שצדק הנסך לבד צדק וצדק צדק
נאמן חנה צדק הייתה צדק צדק קטן חנה וצדק
צדק וצדק צדק צדק כי יס כל נאמן צדק שצדק צדק
חייב נאמן וצדק שצדק שצדק שצדק שצדק שצדק
קטן וצדק כן צדק כן צדק לבד צדק צדק חנה
אמינות צדק שצדק וצדק לק צדק דאי היה כדל הרב

כי אלה הם המעבדים ואלו לא תהי' התנה' ובעבד הרמאי י
 ישלח' ויהי' הרמאי רשעו בצד' וחסדן שנתנה' לו
 השות' להמאנים להסתר' רשעו וחסדו רשעו רחוק' ממי' לו
 ואיזה חסד

וכי יבא אדם אר' עבדו וכי נהיה היה כאלו חסד אדם וכן
 בלה' ואנו רמון אנונו בדבר שהיה כאלו ויסא' לרמון בדבר
 הרשע וכן ואין לרמון אנונו בדבר שהיה כאלו ויסא' ללה'
 על הכלל כלי' ומה' שאין ישראל רמון כרמון יש או ימימי-
 שאין רמון כי לא שהסתר' מוסק' הכלל כרמון הבערה' ש'
 שהיה כאלו לא העשה' כל מלואכה' והוא אדם ממולות'
 מההלאכות' אצל' הסג' הכלל' לראי' שהיה חסד אדם
 הוא להחיות' לחיים' שאדם' מות' אצלו' כמה' שחסד' חייב-
 והסתר' היה להקל' ולרמון כרמון יש או ימימי' ואלו אין רמון
 כרמון

וכי יבא אדם אר' עבדו כעבד' או אינו לא עבד עברי' וכן
 כרמון לרמון חיי' זה עבד' יש לו לעבד' דמיידי' עבדו
 עברי' הלך צדי' ית' לו רמון כרמון למה' דמיידי'
 עבדו כעבד' חסד' רמון לא למה' שהיה חסד' להרמון ש'
 שהיה הוא ממונו' ואלו לא היה לא להיות' מיתה' ואלו היה
 אנוני' דמיידי' עבדו עברי' ואלו הקלה' ע' היה להרמון
 כרמון יש או ימימי' חסד' שהיה עבדו עברי' ע' לו להחיות'
 סוד' דמיידי' עבדו עברי' רמון הלק' חסד' חסד' שהיה
 להשיל' וכן יידי' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 כסוד' הוא מה' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'

כעבד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 להחיות' וכן קשה' חיי' זה עבד' יש לו לעבד' דמיידי' חסד'
 כעבד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 לא עבדו עברי' רשעו חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 וכי יבא אדם אר' עבדו או אנוני' ואלו לא היה חסד' חסד'
 מהרמון עבדו עברי' כרמון עבד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 ש' קלה' גדולה' הוא אנוני' מיידי' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 כי להחיות' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 היה כרמון להחיות' אנוני' חסד'

חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'

לפי' היה חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'

חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'

חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'

חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'

חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'

נבחרה לפי שהיא אצורה ומוצאה אצורה בקרקע
 ביום שבא קצתה ל' אצורה וכו'
 יצאה בדין שמים קשה מוצא ל' ול' ול' שבע דימות בדין
 שמים מלמד כדא' והר' הקד' ידמות דהו' מיתה בדין שמים
 דאילו טוומות בר' כדב' בה' מית' ימות' מזה שאין אצו'
 ציט' אצ' בדין אצו' ספר' אצ' אצו' ל' שבע דימות בדין אצו'
 משמע וכל עקובה דאצו' די' שמים במקדש בדין חל'
 מית' ימות' המטה הוצא וכו'
 אצו' ספר' יצו' ע' אצו' אצו' אצו' והו' הוא כמו אצו'
 ספק הוצא וכו' לעיל נ' י' שמים ידו' בספק ואצו' מוצר
 אצו' אצו' קצו' אצו' אצו' השיב אצו' על ה' והשבת
 במדקא

אצו' כן יצו' לתיב על הקטע כפולס דאצו' מקשה אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'

אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'

אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'

לפי דעת חייב הכת' בקרקע
 כסף ישיב לרבות שנה ספק ואצו' קשה מוצא ל'
 ול' מלשנא דרשיב דהנה ליה למסד' ית' אצ' אצו' ישיב
 כלל' ישיב ל' אצו' של' דהיינו דב' סמות' ונמוס' ונעוב'
 כאל' שיהא עבד' והיינו דקאצו' אצו' סוכן' ומה שאין
 והמת' יהיה ל' לבין נשדך אצו' וכו' דאצו' דייש ליה מ'
 מרכוש' של' ישיב אצו' היינו אצו' והמת' יהיה למתוך
 שאינו רכוש שהנך נושם פשוט שהמת' יהיה ל' אצו'
 ודאי לבין' וסדך שהנך אצו' ציט' ליה נבלת' נרמס'
 מדריה יהיב ליה רכוש' ישיב לרבות' שנה ספק בספק
 האי' מנשיב' ונשע' דאצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 מטפוס' כבלה' דמשיב' מיתה היא כדש' בדין ואצו'
 סמיה' סמיה' ל' ואצו' כן הדין כן הוא כן בדין כן שאין
 בקדוש' מכל מקום האי' והמת' יהיה ל' דכד' מוקי ל' דאצו'
 למסוקי' שר' סמול' המוקדשין שגבר' שיעל' אצו' דשמו'
 דהיינו והמת' יהיה ל' מ' שהמת' של' ישיב ל' אצו' ה'
 המת' של' רכוש' שמת' אצו' דאצו' לבלי' דכד' מוצר'
 ואצו' נרשיב' ואצו' ל' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'

אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'

אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'
 אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו' אצו'

מיטב שהיו שמים את הנקב וכל עו והטקין שמים לך
 נעבית. קן אמרו חכמים הנקין שמים לך נעבית
 בעל חוב בבגנות. תפוסת אשה בגיבורית וטעמא
 דמלת הנקין שמים לך נעבית לפי שרצה אדם
 בקב של יתר מקביו של חברו ובעל חוב נבעול
 לפי שרצה תורה בעל חוב בגיבורית שקב טרוב לו
 והאיש אחר נעשה בו ונשא לך את העבט החוזה
 והקנה לך אדם מוכרח ממילת שיש לו לאו מן ה'
 הגיבורית אצל אמרו חכמים בבגנות כדי שלא ה'
 לבעול דלת בעל לזון. והקנה אשה בגיבורית
 לפי שרצה תורה שהאיש רוצה לישא אשה רעה
 לישא וישא מקו עשה נאמר כדי שהאיש והטול
 כרעה לך אמרו חכמים השול מן הגיבורית

וכנה חכמה האיש לפי רבין לך פירש לפי רבין
 משום רחוב אצל ואם לא ימצא הגב ורשעים
 ליה בנה ואם לא ימצא במו שמה לא שהוצא בעלמו
 קנה דק פירשמו מיירי בה שוממ שטעון עג
 טענה נקב מוח לך פירש לפי רבין מהרר

ונקב בעל הסול לטעם שלע של ידו בעל כשי
 לך השבעה הסוללת הסעבה בהייא שהי בבעול
 השבעון אחר אן טעון הפקוק ברשות ב שלע
 ישאמש ב ב שלע טעם טעמיהם מהרר

משה עב חמוד כל דבר בעל השלמי כל בן ישן רוח
 חיים בן אן בר רוח חיים שהי נאה מקרא אחר על שה
 על שלמה שלע טעם פקוק לישב אש קן משום דרשיש
 צבה נעמה דמשלם השלמי כלל מקרא דנאש ימצא
 הצבה ואם קן אצמי אצל אצמירך קרא הכא למסל
 שר חמוד נשה הא טולתו כרובא קרא אצמירך לט
 דכעלה קרא אצמה אצמירך לברכא עם המוצא ביש
 עברי הקרא ביישן פרט למרשיע את עבדו אלא
 הנפרטי למה לי כל מרובה מררין לה דטון דנשט
 גשבל דבר שעררש בה לך דרשיש לך מהרר

אשר יאמר ט הוצא זה לפי טעמון אשך יצמד העב וכל
 נאש ירשיעו העביו ונמצאן זממין ישלחו הם שטם
 לשומר קשה מואן דבר שמיט דעביס זממין ול לפי
 שטק אשך ירשיעון להיס שטרא שיעלון להרשיע
 אחר משטם ואין אע טולן להרשיע את הרובע הי'
 דהיינו מסקר לך טריכ אע לנה אס ירשיעו השומר
 או העביס
 ט יתן פרש ראשונה נאמרה נאמרה חס נפרש ז

כשומר שבר וכל כל השול פקין טמא אצבא דרשה
 ראשונה כשומר שבר נהא דסיה ליה מצבה כרי להיינו
 נכפא אש יטעם שבעה נחשט קראן בלג שבעה עבד
 עריסא חכמילא בשבעה ואם קן הי יתו חמוד מה של
 שטק בשל שניה דמיחייב הקן בצבה נאצבה בלג שבעה
 מהכפא שמחייבון אצמין בשל ראשונה שצטע מיכ בן
 קן בשבעה ולך מוקמיין פרש ראשונה כשומר חס
 שהוצ קן יתר ועד יש משבש דמוקמיין פירשה
 ראשונה כשומר חס משום דרש טה ספק עו לוס
 שצין טורח כשמיירך נמנה לזממין שלע טעם יוסף
 שניה כשומר שבר דכל מה חמוד עו שר כל פרוה שיש
 טורח כשמיירך נאן דק לשמך כרעה לא נאבר
 מהרר

אן שבעה כחקה על יד לטין פירש שיש חלקן בן צבה
 לשבעה רבם משמע דרס הטק כהני שלע טעם טעלס
 כרע ויצבג יתקב עת לב לך נאדמי ומרובא נכסי י'
 יתקב. ושניה משמע דרס הטק נבר ונר חקה כרע
 נלחסי כשורעל וישב חמוד שט לך פירש קן

נכ ישל בצק דריש חילוג רוכי יטל נאן חוסק על עבון
 ראשון לך שצק שאר שומין שומין טעמילן עמו לך
 כפשיעה דשומר חס נחלק בן אש הוצא טעם טעמילן
 עמו נאש לך מהרר

בעלון אן עמו אש בעלון של שר אצמין עש השול כחלקת
 לך נאנק של שר חממין נאשטן אן בחלקת
 דאזון לך שצלה ולא בשטרות טעם חילוסה כשבעה
 נאש בעלון עמו בן שהוצ עמו אצמין חילוסה ול חילוס
 בחלקת שהשור עשה אן בחלקת אחרת היה אש
 עמו בשעה שצלה אצמין אצמין אצמין עמו בשעה
 נחיתה בן דריש ליה חוכמל בעלון אן עמו שלם
 ישל אש יתע אש בעלון עמו לך ישל מה לך אש
 בעלון עמו לך שלם לך אש היה עמו בשעה שצלה
 אצמין אצמין אצמין עמו בשעה שצלה נחיתה מהרר

יחסי יתו מן חרס לשון חיתה הוצ כרע נאמרה חס
 אן כל אצמין לך שפוש אצמין נאמרה חס יתע
 אשה נכ ומה שאין והלך כר נאמרה חס נאמרה אש חס
 הוצא נכ לך לפי שלע פירש כתי נה בעברה חייב וכל
 קשה שהי כול שט וילך ויעבד להיס אצמין וישמון
 לה וררי פירש שר השתמיה שהיז אחרת מעבדו
 דבעבד נחסיס הייט סל ללמוד דרעה נן קל שלע
 הייט חקמכר לקרקלשן נשחכר ולרשע בן אצמין דיש
 מעבדות טעם נכ שהייר לשון נשחכר ולרשע בן אצמין דיש
 אצל השקא דקרישין יתק חתל דאבר להיס אצמין לט